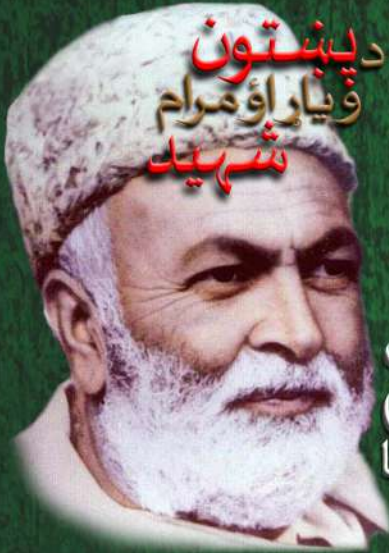
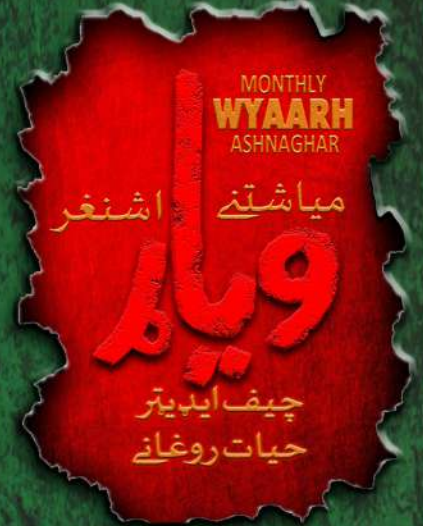
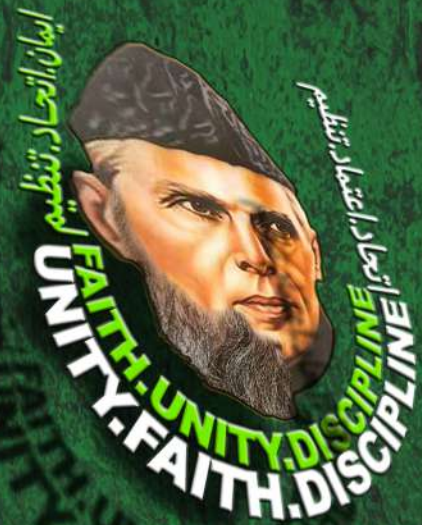

قلم وطن

۱۴۳۴ھ
حسین
مو پیاوړې شه!

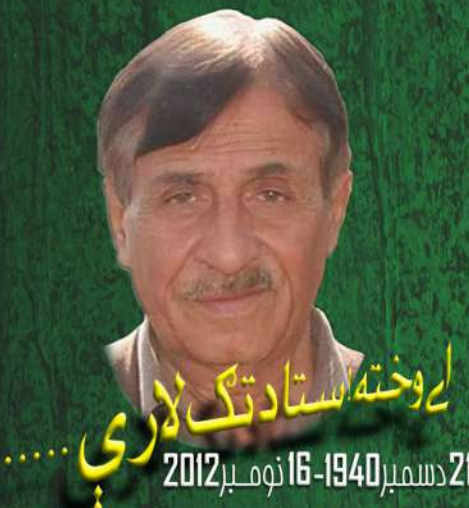

اودل سمد
اخگر خان بابا

نړيواله چيا ژبې کومو
گوټونيو لې دي

کالاداع دين
لاهور هائي کورن
دري صوبي ته ويني؟

دسم کارډ او پېژند تړون
100% ټاکړې په منځ نه وځي

جناح

تکل

سر

اشرف غمکین

سیکولر جناح
مذهبی رنگ یا ورک و؟

محمد علی جناح

۱۸۷۶-۱۱ ستمبر ۱۹۴۸

د الی ای سیاستمدار

په ژوندیو ځوانانو د نظم

دینا جناح او دینا وادیا

منځ کښې ورک کردار

دین بانی

ملاله

د پاکستان
لور نه ده

د دانشور بټېر بازانو دام

او د افتاب شېرپاؤ لومه

جغمت

د پښتنو د ټولنیز ژوند نیاز بین رنگ

اشغر

مياشتني ویاړ اشغر 0300 933 9128
کښې اشتهاراتو لپاره 0301 886 2384
تماس شمېر 0311 886 2384
0333 886 2384

Wyaarh.ashnagar@gmail.com
Monthly.wyaarh@groups.facebook.com
0300 933 9128: Asif Ali
0343 965 5035: Inayatullah Roghani
0311 886 2384: Hameedullah Jan

پاکستان کنبی:

بیچہ: 40 روپی (کلیرہ چندہ 450 روپی)

بدل اشتراک: د بوی گنې بیه د کال لپاره
افغانستان 25 افغانی 300

یورپ 5 امریکایي ډالره 50
خلیج 10 یو اے ای درم 200

مخپانه: حمنا کرافکس

لیکچارې: داؤد ساکر

انځورگر: فوتو سټی چارسده

چاپ چارې: حمنا پبلیکېشنز پښتونخوا

0300 933 9128

د میاشتنی "ویار" مرام د پښتون اولس د تعلیم سره مینه، د پښتنو په خاوره امن او د پښتنو د اقتصاد د پرمختګ د پاره هلې ځلې کول دي، هغه په پاکستان کنبې دي، که افغانستان کنبې او که د نړۍ په نورو برخو مېشته دي - دغه لږ کنبې مونږ هیله لرو، چې د پښتنو د ژوند په هر اړخ چې تاسو ژور نظر لرئ او دغه نظر د پښتنو ژوند کنبې بدلون راوستلې یا د بدلون لاره ښودلې شي، نو مونږ سره ئې زمونږ په برېښنایي لیک شریکې کړئ.

مونږ ئې د خپرولو ژمنه کوو - اداره

چف ایډیټر
حیات روغانه

میاشتنی
اشنغر
ویار

ایډیټر: معظم جان معظم

اعزازی ایډیټر: ډاکټر زبیر حسرت

بیورو چف: اصف علي

سرکولېشن منېجر: حمید الله جان

01	سپېڅلې قران (ژباړه)
02	مدیریه
04	کابل راپور
06	هاغه جناح چې مونږ ئې بېزندل نه غواړو
08	جناح: د لوی سیاستمدار ژوند ته ځلغنده نظر
11	دین بائي: د "دینا جناح" او "دینا وایا".....
14	اسلام کنبې ټولنیز ژوند
16	زمونږ چوما تونه
17	د کربلا ښوونه
19	بحر الادب: اعراب او اصلاحات
21	هو! د اشنغر ادب او ادیب یتیم شو
24	روښان ادبي جرګه (راج) جده - روداد
26	تېبې متلونه
27	سر (تکل)
	د "سم کار" او "بېزند" تړون - د امن ضمانت
	محمد علي جناح انځورونو کنبې
	کالاباغ ډېم.....X
	ویار انځور بانه
34	د پښتون مرام پښتون ویار شهید: اڅکزی بابا
36	لاهور هائیکورټ کنبې د شهید اڅکزي بابا بیان
37	اشر: د پښتون ټولنیز ژوند نیاز بین رنگ
39	د دانشورو پتېر بازار د دام
41	قبائلي سیمو کنبې اصلاحات
43	قبائلي سیمو کنبې د تعلیم اصل صورتحال
45	غزه: د نړۍ ژبې کومو ګوتو نیولې دي؟
47	د افغانستان دیموکراتیک ځوانانو سازمان
49	سوشل میډیا: چې څه په څله ورځي
51	وېش پښتون - اوډه پښتون
52	ملاله د پاکستان لور نه ده
55	موسیقی او تهاتونه
57	چارلي چپلن: ریښتونه تلپاتې مزاح
61	د پښتون فلم قبصه او سندره
62	مسافري دي نصیب مېشه!
	دوست افغان
	سیال سیاؤن
	ویار راپور
	جغتې
	افراسیاب خټک
	احسان داور
	عمر خټک
	اسد افغان
	زرګل مومند
	سیال سیاؤن
	خان زمان کاکي
	خیام یوسفزې
	ویار راپور
	روزي خان ناز
	شاهد قماش

غزلونه: سید شاه سعود، اقبال شاکر، شوگیر اتمانخیل، غلام حیدر حیدر

د سورة البقرة [غوا] تېرېسې برخه.....

په نامه د الله چې رحمان او رحيم دے
 او که چېرې تاسو په هغه څه (قران) کښې شک لرئ، کوم
 چې مونږ خپل بنده (محمد ﷺ) ته ورکړې دے، نو د دې
 په څير يو سورت راوړئ او (دې لړ کښې) الله نه پرته خپل
 مرستیال (هم مرستی د پاره راوېلئ)، که (خپله لاپه کښې)
 ريښتوني يئ. خو که داسې (د قران په څير سورت منځ ته
 راوړل) و نه کړې شی او اړومرو به ئې و نه کړې شی، نو د
 هغه اور (غرغندو) نه وېرېږئ، خشاک چې ئې کاني (بتان) او وگړي (د خدا د او محمد ﷺ او قران نه
 منونکي او شر خورونکي) دي او (دغه اور) د ريښتيا نه منونکو د پاره تود کړې شوې دے. او هغه باور
 لرونکو او د ښېگړې کارونو کونکو ته د (داسې) جنتونو زېرمې ورکړه، چې (دغه جنتونو کښې د ماڼيو او
 ونو) لاندې ويالې بهيرې، دوي (جنتيانو) ته به (چې دغه جنتي ونو څخه) د خوړلو لپاره مېوه (کله هم)
 ورکړې شي، نو (دا جنتيان) به وائي، داسې (مېوه) خو مونږ ته دې نه اگاھو (نړۍ کښې) هم راکړې شوې وه
 او دوي ته به (څهره او رنگ کښې) يو ډول (مېوه) ورکړې شوې وي (خو څوند به ئې بېل وي) او دوي د پاره
 به (دې جنت کښې) سپېڅلې (او ښې) ښځې وي او تل به (په دغه جنتونو کښې) اوسېږي. بېشکه خدا د
 (د وگړي پوهې د پاره) د ماشي (هومره) (غټې نه غټه)) او يا د ماشي د پاسه (چې کومې نړۍ رېښې غوندې
 دي او يوازې په خوردين سره ليدې شي (ورپه نه وره)) بېلگه هم وړاندې کوي. نو هغه (څوک) باور
 لرونکي پوهېږي، چې دا (بېلگه) د هغوي د څښتن لخوا ريښتيا (پېلام) دے او هغه (څوک) مخ اړونکي
 وائي، خدا د دې (بېلگې) څخه څه غواړي؟، په دې (بېلگه) سره ډېر (ښې لارې نه) کارې شي او ډېر
 (پړې) ښې لاره ومومي او ښې لارې نه (خو يوازې) نه منونکي کارې کيږي. دا (نه منونکي) هغه څوک
 (دي) چې د خدا سره (کړې) لوظ د پخلاوي نه وروستو ماتوي او هغه (تړون) شلوي، چې (د کوم) د
 ساتنې (ورته) الله وئيلي دي او زمکه کښې فساد کوي، دوي (نه منونکي) زيانمن دي. تاسو څنگه خدا د
 نه منئ او (ريښتيا خو دا دي، چې) تاسو مړه (نيشت) وئ، نو ژوندي (شته) ئې کړئ، بيا به مو وژني، بيا
 به مو (پس له وژنې) ژوندي کړي، بيا به (ټول) د دې پله را ستنېږئ. هغه (خدا دے) ستاسو د پاره د زمکې دا
 (بهر او دننه) هر څه روغ کړل، بيا ئې اسمان ته پام وکړو، نو اووه اسمانونه ئې (درباندې) څپرکړل او هغه
 (خدا دے) د هر څيز (ټول په ټوله) پوهه لرونکې دے. او (ياد کړه) کله چې ستا خدا د پرښتو ته په زمکه د
 (خپل) خليفه (څارونکي) د لېږنې ووتل، (نو) پرښتو ووتل، (ايا) زمکې ته هغه (څوک) لېږي، چې فساد
 به کوي او (د يو بل) وينه به تويوي او مونږ ستا د پېرزونو او سپېڅلتيا يادونې کوو (د پرښتو په دغه
 خبرو ورته خدا دے) ووتل، بېشکه زه (په هر هغه څه) پوهېږم (چې) تاسو (پړې) نه پوهېږي. او (خدا دے) ادم
 ته د ټولو څيزونو نامې وښودلې، بيا ئې پرښتو ته (دغه څيزونه) وړاندې کړل، نو ووتل ئې (پرښتو ته) د
 دې څيزونو نومونه ووايئ که خپله خبره (چې د خليفه پحقله کوي) کښې ريښتوني يئ. (31)

لاهور هائي کورټ کښې کالا باغ ډېم

د دومره ذمه واري ادارې نه دومره غېر ذمه واره غږ اوږېدو سره به هم دا ژوايو، چې دا ځل د پاکستان په مړۍ بيا د پاکستانيت لاپې کونکو چارې ايښې ده. يو نه، دوه نه، درې صوبو د کالا باغ ډېم په ضد قرار دادونه وړاندې کړي دي او دا ټول قرار دادونه د پاکستان دننه هره اداره کښې رېکارډ دي. داسې حالاتو کښې چې هېواد نورو گڼ شمېر شخړو سره مخ دے، بلوچستان باندې پيريان ناست دي او قبائيلي سيمې او پښتونخوا کښې د مرگ او ژوند ضمانت نه خو امنيتي ځواکونو سره شته او نه نورې سرکاري مشېنرۍ سره، د لاهور هائي کورټ د دې پرېکړې غږ کولو په وخت د نوموړي قاضي سترگې د درې صوبو په پاڅون او د پاکستان په بده ورځ پټې وې. د اتلسم ترميم تر مخه د وړو ډېمونو روغولو د پاره وفاق صوبو او په ځانگړي ډول پښتونخوا ته تر اوسه فنډونه اجراء کړي نه دي او نېکانو بيا کالا باغ کالا باغ پېل کړل. که د پاکستان سياسي دا يوه بله وخت سره اوچته کړې شوې شوشه وي، نو سر دې څوري، وي دې — خو بيا هم دا پرېکړه د وفاق منع کښې چاؤ دي کولو د پاره د پنجاب هائي کورټ يوه "غېر دانسته" هڅه گڼو. پښتانه که هر څو د بېرغونو شمېر کښې چي وني دي، خو د کالا باغ ډېم په ضد بايد يو غږ شي. د پنجاب شېرازی د پاره د کالا باغ ډېم تنور بيا غرغنده کول د نورو صوبو رايه پسې ملنډه ده.

د کراچۍ امن او د سرلښکر خبره

په کراچۍ دننه د رېنجرز په هېډ کوارټر شوي بريد او د سپريم کورټ حکمنامه دواړه سرلښکر پروېز کياني په دې وېنا سره ووينځل، چې کراچۍ کښې د پوځي عملياتو اړتيا نشته. د داسې پرېکړو سره د دواړو ادارو مشرانو يو بل ته د رموس په ژبه کښې راکښلې دي او د باتۍ په بوي پوهه لرونکي پوهه شوي دي، چې څوک د کوم ځاي نه چا ته گواښ کوي. يو اړخ ته په "مني پاکستان" کښې داسې ورځ حرامه ده، چې جنازې نه ځي او بل اړخ ته په يو درشل دننه د 653 ووتونو اندراج ښائي، چې سياسي ډلو د دې ښار نه خندا، ځلا، ژوند او سوکالي تړولي دي او داسې حالاتو کښې چې يو خوا اېم کيو اېم کراچۍ کښې امن د پاره او بلخوا د پوځي عملياتو مخنيوي د پاره واک او تې کوي، د اولس ژوند لا ډېر کو سره مخ شوی دے او کراچۍ لکه د ميراث د برخې مرگ، ژوبلې او وړانکارۍ ته سپارلې شوې ده.

قاضي حسين احمد او ملا نذير باندې ځانمرگي بريدونه

د لوي څښتن پېرزو ده، چې د يو پکښې هم نوک ازار شوی نه دے، خو بيا هم دا خبره ټولې نړۍ د پاره عجيبه ده، چې د نومبر نيمايه کښې په قاضي حسين احمد او په پايله کښې په ملا نذير شوي بريدونه لوي ابهام لري. ورومې د "طالبانيت" فکري بنسټ ايښودونکې او دوېم ټي عملي کارنده دے. دې بريدونو سره داسې بريښي، لکه چې دې جنگ يو نوے اړخ ونيولو. تراوسه په قام پرستو بريدونه کېدل، چې هغوي د هر ډول ميليتنسي په ضد ولاړ دي او اوس د "جهاديانو" په نظرياتو پلرگنۍ بريدونه؟ وخت پخپله د

امريکا پلويانو ته د اصطلاحاتو د غلطې ژباړې سبق ورکړې دے او دې وخت کښې بايد دغه مذهبي گروهي د قام پرستو ملاتړ وکړي.

ملل متحد څخه فلسطين ته زېرے

دا ځل د فلسطينانو توبدونکو اوښکو ته ملل متحد د نړۍ د 138 لخوا د "څارونکي هېواد" په توگه د منلو روميال ونيولو. په دې خبرو نېتن ياهو ووتېل، "فلسطين په دغه څوکۍ تر لاسه کولو ازادي گټلې نه شي، بلکې د فلسطينيانو د خپلواکه هېواد غوښتنه به ورسره نوره هم وځنډيږي. د فلسطين د خاورې او اولس بدمرغي ده، چې ټوله نړۍ او په ځانگړې توگه د پښتنو په خاوره د جهاد ژوندي ساتونکي د فلسطين د کليمې، وينې او جغرافيه ورونو په شام خپلې مړۍ وچې کړې، خو د فلسطين په پنگون او د فلسطينيانو په وژنه ئې په ژبه گيتۍ پرته وه. فلسطينيانو د "څارونکي هېواد" زېرے هم ولمانځلو. ياده دې وي، فلسطين ته تر اوسه د يو خپلواکه هېواد په توگه د ملل متحد غړيتوب تر لاسه شوی نه دے او د فلسطين په اړه څلور شپېته پاڅونونه (قراردادونه) اسرائيل تر پښو لاندې کړي دي.

سوئس عدالت ته خط او اېن آر او

د فېسبوک، ټوئټر، ايمېل او گرځنده نړۍ کښې د پاکستان دننه د دې پېرۍ د ټولو نه زيات يادېدونکې ليک خپلې "منطقي" پاڼې ته ورسېدلو. د سپريم کورټ خبرې اټارني جنرل يو ليک کښې خوندي کړې او سوئس واکمنو ته ئې د رسولو ذمه واري هلته پاکستانۍ سفارتخاني ته سپارلې شوې دي. دې لړ کښې د دې عهد دوهم وزير اعظم د سر نه هم څوړنده توره لرې شوه. د پاکستان سياست دننه د حادثاتي طور اوچتو شوؤ شخړو حادثاتي حل د اولس په ذهن کښې د ډېرو تپوسونو بزغله نولې، خو د تهېتر د واکدارانو خوښه، چې په کومه ډرامه څومره لگښت کوي او څومره وخت ورکوي. دلته خو د "سين" پېل نه اگاهو "ډراپ سين" بلکې "کلائمېکس" ليکلې شوي او رېکارډ کړي شوي هم وي.

د "رباني رباني جرگه" او د "پنجاب پنجاب بزنس کونسل"

د افغان امن کونسل مشر صلاح الدين رباني او د پاکستان د بهرنيو چارو وزير حنا رباني کهر د دواړو گاونډو هېوادونو په خاوره د سولې او روغې د پاره اسلام اباد کښې مذاکرات کول او په لاهور کښې د پاکستانې پنجاب او هندي پنجاب تر منځه د "مشترکه بزنس کونسل" غونډه کېدله. هلته نيمگړي کشمير ننداري او دلته د اسلام اباد او کابل منځ کښې پرته پښتنه وينه. هلته ډېر پرمختگ شوی دے. هېوادونه بېل بېل دي، خو دواړه پنجابونو د اقتصاد او تجارت پلؤونو له غوټې ورکړې د "بې څوکه" کشمير نه تاؤ شوي دي او د مذهب د نوم کرښه د وخت ضرورتونو وړانه کړې ده. دلته اوس تگلاره ټاکلې کيږي او دې تگلاره کښې ورومبۍ پوړۍ هغه طالبانو مشرانو له خوندي لاره ورکول دي، چې د غېر رياستي او رياستي ځواکونو تر منځه د سولې لاره وباسي. ډېر وخت شنې تېر شوي دے، خو ښېرازه وختونه لا اوس هم شته. که د سولې د پاره اوس هم لاره وټاکلې شي او عملي کړې شي، نور اتلونکي کښې به دا ټوله سيمه د جيگې اقتصادي گټې د پاره د نړۍ يوه ستره لاره او پراخه بازار وگرځي.

له امله ژوند په سور اور کښې دے او داسې حال کښې ټولنيز ژوند کښې هم د ښځو ژوند ته داسې تيله وهل به يقيناً چې ټولنه يو ناخوښه اړخ ته بوځي او په راتلونکي به ئې ناوړه اغېزې څرگندې شي. داسې حال کښې د امنيتي ادارو دا ستر مسئوليت دے، چې په تورسرو د تېري او زياتي کونکو نيول يقيني کړي او د دغه تېرونو مخنيو ټول کړي.

● پاکستان يو ځل بيا د افغانستان په کډوالو غېر کړے دے، چې د دسمبر مياشتې دننه د پاکستان خاوره پرېږدي او خپل هېواد ته ستانه شي. دې لږ کښې به د ملل متحد د کډوال پروژې لخوا هرې کورمې ته يو نيم سال ډالرې هم ورکولې کيږي او که چېرې کومې کورمې دغه تگ وځنډولو، نو د پاکستان چارواکي به ئې بيا د ويستلو د پاره گام اخلي. د يو اسلامي گاونډي هېواد په توگه د افغانستان د جنگ خپلي افغان کډوال دېرشو کلونو پورې پاکستان کښې مېشته وو. دې موده کښې پاکستان خپله هم د ترهگرۍ جنگ سره مخ شوه دے او افغانستان کښې د پاکستان په نسبت امنيت زيات دے. هم د دغه امنيت تر مخه لوي شمېر افغان کډوال خپل هېواد ته بيا ستانه شوي هم دي او چې کوم لا پاتې دي، د هغوي سيمې د پاکستان پولې ته نږدې دي او هلته اوس هم د ترهگرو او د ملل متحد د ځواکونو ډزو ساه اخستلې نه ده. بله دا چې د ژمي په راتگ سره کډه وړل او هلته په ځامه کول به د هغوي ژوند کښې نور ستونزې هم مخې ته راوړي. غوره به دا وي، چې د افغانستان کډوالو په حقله د نړيوالو غونډو د وېنا په ترڅ کښې بايد پاکستان دغه کډوال ته نور مهلت ورکړي. دې لږ کښې ايران هم د افغان کډوال د زورنې او د بې دخله کولو گامونه اخستلي دي، چې نه يوازې د افغان کډوالو ژوند ئې لا کړاؤنو او ځپنو ته خپلمه کړے دے، بلکې د نړيوالو غونډو او پروژو ماتونه هم شوې ده.

شېر محمد زرمېل

● د پښتو ژبې تکړه شاعر، ليکوال او خبريال شري ساپي د يوې ناوړه پېښې له کبله روغتون کښې پروت دے. د ښاغلي د ځاندرې څلوېښت سلمه برخه سوزېدلې ده او د روغتيا د پاره ئې لوي لگښت پکار دے. هغه دا وخت پاکستان کښې دے، خو د رنځپوهو د وېنا تر مخه د هغه غوره علاج پاکستان يا افغانستان کښې کېدلے نه شي او داسې د نوموړي روغتيا د پاره مونږ چارواکو څخه غوښتنه کوو، چې د نوموړي د روغتيا دې په سرکاري توگه تايي وکړي شي. هغه خپلو لفظونو کښې د وطن مينه او ننگ پاللے دے، بايد سرکار د هغه سره مينه او ننگ وپالي. ● د افغانستان د بيا ودانۍ لږ کښې د هند مرسته که هر څو پاکستان د پاره د خواشينۍ امل منلے کيږي، خو دا ريښتيا دي، چې هند نه يوازې د افغانستان ودانۍ کښې لويه برخه واخستله، بلکې دغسې ئې خپل اقتصاد ته هم افغانستان کښې اوږه ورکړه. د اولسمشر د ډيلي اوسنۍ دوره او په څلور لوظونو لاسليک ته د ايشيا د امورو پوهان د اولسمشر لويه لاس راوړنه بلې او په دې هر څه باندې افغانستان ته هند نه استثمار راوړلو د پاره د اولسمشر تگلاره د لاستانې وړ ده.

● اوسينو کښې د بشري حقونو کميسون لخوا په هېواد کښې ښځو سره د زياتي پېښې په ليکه شوې دي او نه يوازې د افغانستان بلکې د نړۍ رسنيو او کميسونو ورته هم گوتې نيولې دي. د خوست او پکتيا ولايتونو کښې د ناموسي وژنو خبرونه هم تر چارواکو رسېدلي دي. هېواد کښې هسې هم د جنگ

والو ډلو سره خبرو کښې منځگړي کېدلې شي. صلاح الدين رباني خپلو خبرو کښې زيات زور په ملا برادر ورکړو، خو د غورې گنگوسه اورېدونکي وائي، چې ملا برادر يا خو وژلې شوی دے او يا مړ شوی دے. هر صورت کښې به افغانستان د ملا برادر بېلات لوي درينجق گڼي. د هغه د طالبانو وسله واله گروهه سره اړيکې زياتې ټينگې او ژورې وې او کابل باور لرلو، چې د جرگې په محال به د هغه نه امن راوستلو کښې لويه گټه ترلاسه کړي. که د افغانستان دا تگلاره بريالۍ شي او طالبان افغانستان چارواکوڅه ورکړه راکړه وځي، نو د دې نېغ په نېغه اثر به په پاکستان هم پېرېوځي، ځکه چې د افغانستان او پاکستان انکځې کښې دېوال نشته او دا دېوال په اسانه کېدی هم نه شي، ځکه چې د کرښې په دواړه اړخو مېشته پښتانه د جغرافيه سره د ژوند په هره پېژندگلو شريک تاريخ لري. اوس دلته خبره دا ده، چې په پاکستان او افغانستان کښې درېم لوبغاړی هم شته، بلکې که د لوبغاړي په ځامه ورته د لوبې څښتن ووايو، نو زياته غوره به وي. مونږ دا خبره کوو، چې اسلام اباد او کابل خپلو تگلارو ټاکنه او پرېکړو کښې دومره خپلواکه نه دي، چې گڼې څه ډول جرگې به تابيا کړي. دې لړ کښې امريکا او د هغې سره بدرگه نور هېوادونه چې افغانستان جنگ سره تړون لري، هغوي هم لاس کښې اخستل پکار دي. مونږ اوس اوس په پاکستان او افغانستان دواړو کښې وليدل، چې د ترهگرو په ضد پوځي عمليات نه اگاهو دغه نړيوال ځواکونه د خپل اړخ ترهگرې ډلې خوندي ځايونو ته رسوي او دا هر څه هم په افغانستان پسې شمېرلي کيږي. د افغانستان سره چې نړۍ څومره هم مالي کومکونه کړي دي، د هغې لويه برخه دې جنگ وڅوپه او د اولس د پاره څه گټې کښې دغه کومکونه پکار راغلي نه دي (څومره گټه چې بايد راغلې وه).

مولوي قيام الدين کشف رښتو ته وئيلي دي، چې ډېر زړ به په افغانستان کښې د عالمانو نړيواله غونډه تابيا کړي. هغه زياته کړې ده، چې دې لړ کښې د پاکستان، ايران او تاجکستان مذهبي لارښودونکو سره خبرې اترې شوې دي او نورو هېوادونو سره هم تماسونه نيولي کيږي. د غونډې موخه د نړۍ د مذهبي لارښودونکو تر لارې د ځانمرغي بريدونو مخنيوي دے. مونږ دا گڼو، چې د دې غونډې تابيا ډېره وړاندې پکار وه. د ځانمرگو بريدونو په ترڅ کښې اولس ډېر خپلې شوي دے. د مذهب په نوم د کوچنيو ماشومانو نه "انساني بمونه" روغ کړي شوي دي، چې تيکنالوژي ئې هم د مخنيوي لاره نه لري. دا نه يوازې د اولس ژوند د پاره لويه ډرکه ده، بلکې دغه ماشومان هم زمونږ بچي دي، چې د خپلو هېوادملو ژوند پرې شوکوي. د پاکستان او افغانستان چارواکي بايد د دې غونډې تابيا کښې اسانتيا او د پاره خپل ټول سرکار په يوه پښه کړي، ځکه چې دا غونډه به يوازې د افغانستان او پاکستان نه، بلکې دې ټوله سيمه کښې به د امنيت لړ کښې لوي رول ولوبوي.

تېر په اخره ملگري ملتونه يو غږ شول او حقاني شبکه ئې د يوې ترهگرې گروهې په توگه غږ کړله. حقاني شبکه باندې نه يوازې پاکستان په ځان غوږونه راچولي وو، بلکې امريکا هم د دغه شبکې په اړه د خپل سپردلو نه څنډه کوله، خو افغانستان په هر دريز د دغه شبکې غندنه کوله او پايله کښې ملگري ملتونو څخه د يوې ترهگرې گروهې په توگه نړۍ ته وپېژندله. يو خوا په بهرني ډگر د افغانستان چارواکو که د دغه غږ د پاره چرچکې کولې، نو بلخوا ئې د صلاح الدين رباني مشرۍ کښې د افغان امن کونسل جرگه اسلام اباد ته لېږلې وه، تر څو د پاکستان چارواکو سره د داسې مهمو طالبان مشرانو د خوشي کولو خبره وکړي، کوم چې افغانستان کښې د وسله

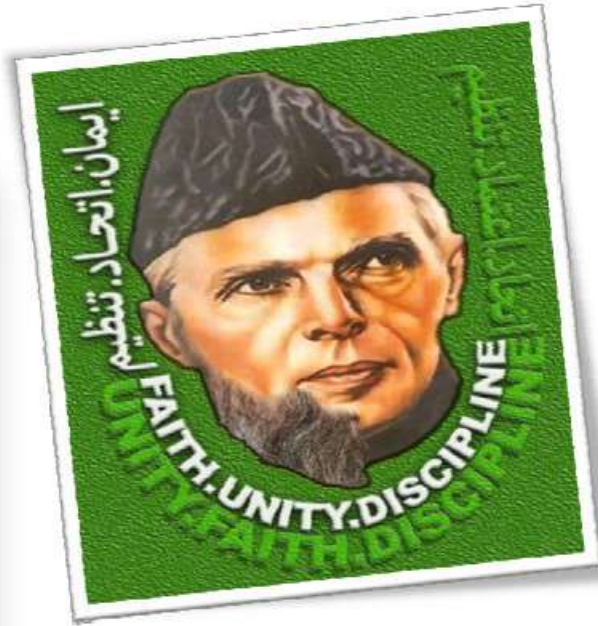
هغه د شپېته کلونو شاؤخوا بنکاري. هغه بنکله
برېښي او سپين شوه څټوکه ئې په شا اړولې
دے۔

د شرم خبره ده، چې د پاکستان سرکار د هغه
داسې انځورونه مخې ته نه راوړي. لکه هغه په
يوه غټه څوکی ناست او خوا کښې ئې ولاړه لور
او د دواړو ځله د خدا نه ډکه — لکه د جناح او د
گاندھي د خدا انځور — لکه جناح د پنج په غاړه
د خپلې خور او دوه ملگرو سره ناست او داسې
نور گڼ شمېر انځورونه.

پاکستانيانو خپل قائداعظم د نصاب کتابونو او
په کرنسی د شېروانی او کیشتی هسې قراقل
سره وچ بې موسکا انځورونو کښې ويني، چې
دغه قراقل ئې هم اوس د هغه نوم سره تړلې دے۔

هغه جناح، چې مونږ ئې پېژندل نه غواړو

عزیز احمد (نيویارک)

aziz.akhmed@tribune.com.pk

دلته نیویارک کښې زما سره د کور په دېوال
زمونږ د "قائداعظم" محمد علي جناح یو ستر
انځور ځوړند دے۔ دا ډېر پخوانی دے — چې
هغه پکښې په ډېر ښه ډول اغوستن کښې بنکاري
.هغه دغه انځور کښې په شینکی کښې د پښو په
سر ناست دے — شونډو کښې ئې سیگرت نیولې
دے او دواړو لاسونو کښې یو وړوکه، سپین د
اوږدو وېښتو سپي، ویستي (چې دغه نوغ نوم
دے) او ویستي ته خوا کښې ناست غټ تور سپی
"دوبرمېن"، چې غاړه کښې ئې پټی پرت، غوږونه
ئې جیگ کړي دي — دغه درې واړه (جناح او دوه
سپي) نېغ کېمري ته گوري۔

د جناح په مخ یو موسکې رنگ خور دے۔ دا نه شو
وښلې، چې دغه رنگ سیگرت زیات څرگند کړے
دے، که بل څه لامل (وجه) لري

څرگنده خبره ده، چې د جناح يوي 'مذهب پلوه پېژندگلو' تراشلو د پاره دا هر څه شوي دي. دا خو د انځورونو خبره ده، د جناح د يو ياد تقرير څخه د "Unity, Faith and Discipline" ترتيب هم "Faith, Unity and Discipline" کړې شوي دي. چې دغسې د (اتحاد، اعتماد، تنظيم) نه چې د Faith معنا په "ايمان" اړولې ده، چې مذهبي انځور برخېره کړي او رينستيا خو دا دي، چې د دغه تقرير دننه Faith د "اعتماد" په معنا راوړي شوي دي.

د محمد علي جناح سيکولر فکر

د پاکستان جوړښت د پاره د دوه قامي نظريې جغه وهونکي هغه وخت لکه کانې غلي ودرېدل، کله چې د پاکستان ورومېي گورنر جنرل د مملکت خداداد د ورومېي وزير قانون په حيث د يو هندو لارښود جوگېندرا ناتھ مېنډل (29/1/1904-5/10/1968) ټاکنه وکړه. مېنډل د اسلامي پاکستان نه درې کلونو کښې دننه هغه وخت نه يوازې د وزارت نه لاس په سر شو، بلکې په ختيز پاکستان کښې د هندوانو په وژنه کې دا هېودا هم پرېښودلو او پاتې اتلس کلونه کې د پښېمانۍ پېغور سره وويستل. قائد اعظم د کابينې ټاکلو په وخت خپل پياوړې سيکولر فکر ښودلې و.

جناح د ژوند ورستونو لس دولس کلونو کښې دغه شېرواني، پرتوگ او قراقرول د اولسي غونډو د پاره اغوستل پېل کړي دي — خو هغه بيا هم زياتره انگرېزي اغوستن اغوستي دي، سپو سره مينه کې پرېښې نه ده او (له بدمرغۍ) سيگرېتو نه کې ځنډه کړې نه ده. جناح يو جديد او مغربي ډول خوښونکې سرې و. د هغه چې هره عقیده وه، خو چېرې کې هم د مذهب نڅېنه خپل تندي ته پرېښې نه ده — حج يا عمرې د پاره د هغه يو انځور هم د احرام حالت کښې نشته — نه چرته د روژه ماتې غونډو کښې او نه په زيارتونو د گرځېدلو او دعاگانو غوښتلو —

مونږ يوازې د جناح انځور په سرکاري توگه د خپلې ځونې جوړ کړې دي، بلکې د هغه نوم مو هم د خپلې ځونې په تورو (حرفونو) ليکلي دي. جناح به خپل نوم Mohamed ليکلو، کوم چې په نومبر 1946ء کښې د هغه په پاسپورټ څرگند دي او دغه پاسپورټ باندې څرگند انځور کښې هغه مغربي جېکټ، ټائي او جناح کې په سر کړي دي او زه گڼم، چې دا هماغه انځور دي، کوم چې په کرنسي ښکاري، خو دومره ده، چې د انځور اسلامائز کولو د پاره ټائي ترې سپړلې شوې ده او د مغربي جېکټ غاړې نه د شېرواني غاړه روغه کړې شوې ده.

په انگلستان کېنې هغه د شېکسپيئر ډرامو کېنې د اداکارۍ شوق هم تر سره کولو، خو د پلار لخوا يوه ستنه ليکنه ورته لاره کېنې خنډ شوه. هند ته په راتگ هغه په ممبې کېنې وکالت پېل کړو. شل کلن او يوازينۍ مسلمان وکیل. وکالت کېنې نوم گټلو موقع په ورومې ځل هغه ته د ممبې اېډوکیټ جنرل جونز مولزورته هغه وخت ورکړه، کله چې نې هغه خپله ډله کېنې واخستلو. بيا د ممبې پريزېډنسي د عارضي مجسټريټ په توگه شپږ مياشتې کار کولو سره د هغه نوم چاپېره خور شو او بيا ورته په پنځلسوه روپۍ مياشت د کار کولو وړانديز وشو. هغه دغه وړانديز په دې وېنا و نه منلو، چې زه د ورځې پنځلسوه روپۍ گټلو تابيا لرم. دا بېله خبره ده، چې اته څلوېښت کاله پس هغه د پاکستان د گورنر جنرل په حيث يوه روپۍ مياشت واخستله. وروستو د سر فېروز شاه مهته سياسي مقدمه گټلو باندې هغه په ټول هند کېنې نوم وگټلو.

هم دغه کلونو کېنې نې سياست ته پام شو او په 1905ء کېنې کانگريس سره ملگر شو. هغه په 1916ء کېنې تاده شوي مسلم ليگ کېنې په دې فکر ګډون و نه کړلو، چې مسلم ليگ يوازې د هندوستان د مسلمانانو خبره کوله. په لسم نومبر 1913ء جناح د مسلم ليگ د غړي په توگه وليکلې شو. په نومبر 1915ء کېنې هغه د هندوستان مسلمانانو باندې غږ وکړو، چې د هند په ازادۍ لاس ته راوړلو کېنې د هندوانو او نورو قامونو سره اوږه په اوږه ودرېږي او دغسې خپله برخه لاس ته راوړلو د پاره تابيا وکړي. دې لړ کېنې د کانگريس او مسلم ليگ تر منځ ميثاق لکهنؤ په 1916ء کېنې لاسليک کړ شو. د دې لاسليک

وقاص وردگ

د دسمبر په پنځويشتمه 1876ء کراچۍ کېنې يوې گجراتۍ کورنۍ دننه د پونجا جناح باني او مېتي باني کره زېږېدلی و. د هغه نور دوه ورورونه احمد علي او بنده علي او څلور خوبندې رحمت باني، مريم، شيرين او فاطمه وې. د بنوونځي په کاغذونو کېنې د هغه زېږون نېټه شلم اکتوبر 1875ء ده، خو وېلي شي، چې ارواښاد جناح خپل زېږون کال 1876 د دسمبر پنځويشتمه ليکلي ده. جناح د خپلې کورنۍ سره د اسلام خوجا شيعه بڼاخ سره تړون لرلو، خو وروستو نې د شيعه مذهب بله څانگه "اثنا عشره" خپله کړه. د خپلې زدکړې لړۍ د گوگل داس تيج پېليز بنوونځي (پرائمرې سکول) نه سنده. مدرسه الاسلام، د مسيحي تبليغي بنوونځي پورې او بيا مومبۍ پوهنتون نه نې لسم پورې زدکړه وکړه. هم دغه کال 1892ء کېنې انگلستان ته د گراهم تجارتي کمپنۍ سره د زدکړې په لړ کېنې روان شو چې د تگ نه اگاھو نې د مور په ځوښه د ايمي باني سره واده وکړو. د هغه مور او ښځه دواړه د هغه هند ته راتگ نه اگاھو مړې شوې وې. کال 1893ء کېنې د هغه کورنۍ کراچۍ ته ممبې ته کډه وکړه او جناح د گراهم کمپنۍ سره اړيکې غوڅې کړې او لنکن ان انگلستان نه نې د وکالت سند په نولس کلنۍ کېنې ترلاسه کړو، چې دغه سند ترلاسه کونکې تر ټولو لږ عمره هندوستانه و.

بېلې ټاکنې او د هغوي د ځنې تحفظاتو خوندي کولو هڅه وه.

1930ء کښې د گول مېز کانفرنس ناکامۍ او د مسلمانانو لارښودانو خپلو کښې وراني سره هغه 1932ء کښې د عملي سياست نه څنډه وکړه او انگلستان ته لاړلو. اکتوبر 1934ء کښې هغه لا په انگلستان کښې و، چې مسلمانانو د مرکزي اسمبلۍ د پاره يې مقابلي وټاکلو. هغه د مختلفو مسلم ليگي مشرانو په بلنه هند ته بيا راغلو او د مسلم ليگ چارې ئې لاس کښې واخستلي. په فروري 1937ء کښې د هندوستان عام ټولټاکنو کښې مسلم ليگ بريالۍ نه شولو او د کانگرس او مسلم ليگ تر منځ سياسي پرزوني روانې وې. په 30 ستمبر 1939ء انگلستان د دوېم نړيوال جنگ غړ وکړ او د انگلستان نه د هندوستان د ازادۍ لاس ته راوړلو د پاره کانگرس په دوېم دسمبر د ټولو وزارتونو نه استعفاگانې ورکړې. جناح دغه گام د مسلم ليگ برياليتوب وبللو او په 22 دسمبر مسلم ليگيانو د ژغورنې ورځ (يوم نجات) و نمانځله.

د مارچ په ديريشتمه نېټه 1940ء مسلم ليگ د مسلمانانو د پاره د ځانگړي هېواد غوښتنه وکړه او دغه غوښتنې ته ئې "د پاکستان پاڅون" نوم ورکړو. د دغه پاڅون نه شل مياشتې وروستو د هند د وېش لاره ويستلو د پاره انگلستان نه يو استازې راغلو، چې "کريس مشن" ونومولې شو، خو دغه مشن څه لاره ويستلو کښې بريالۍ نه شو. 1942ء کښې کانگرس "هندوستان پرېږده" وکړو، چې ځواب کښې ئې جناح د "وېش وکړه، نو هندوستان پرېږده" چغه اوچته کړه.

لږه موده پس بيا د مسلم ليگ او کانگرس منځ کښې اختلافاتو سر پورته کړو، خو د ايني بسنت لخوا د "هوم رول ليگ" پېل يو ځل بيا دواړه گوندونه يو نغري ته کښېنول. وروستو د دې خوځښت مشرتابه گاندهي ته وسپارلې شوه او جناح دغه خوځښت نه څنډه وکړه.

19 اپرېل 1918ء کښې هغه د پارسي مذهب يوې جينۍ رتن بائي (چې د جناح منلې مذهبي لاره ئې خپله کړه او مريم بائي نوم ئې غوره کړو) سره دوېم واده وکړو. رتن بائي د جناح د ملگري "سر دينشا پتيت" لور وه. په 15 اگست 1919ء د هغه لور دين بائي وژېږېدله. د کورنۍ شخړو له امله رتن او جناح ډېر ژر يو بل نه بېل شول، تر دې چې په 20 فروري 1929ء ئې دوېمه نځه هم مړه شوله او بيا ئې د لور دروزنې چارې د خور فاطمه شولې.

په 1920ء کښې د گاندهي لخوا "د مالگې ستياگړه" غږ سره چې چرته يې شمېره مسلمانان د خلافت عثمانيه د ژغورنې هيلې د گاندهي سره ملگري کړل، هلته جناح د کانگرس غړيتوب نه لاس په سر شو. هر څو که څه موده هغه د مسلم ليگ نه هم څنډه کوله، خو د مسلم ليگ او کانگرس شريکو غونډو کښې به ئې بيا هم ناسته کوله. په 1924ء کښې په لاهور کښې د مسلم ليگ يوه غونډه کښې هغه درې کلونو د پاره د مسلم ليگ سرمشر وټاکلې شو او هغه د مسلم ليگ مړه ځانده کښې ساه پوکلو د پاره هلې ځلې پېل کړې. هغه په هند کښې د مذهب په نامه د بېلو ټاکنو مرستيال و او کانگرس د شريکې ټولټاکنې غږ کولو. دې لړ کښې په مارچ 1929ء کښې هغه په څوارلس خبرو اډانه يو پاڅون وړاندې کړو، چې دا پاڅون د مسلمانانو د پاره د

پښتنو په خاوره ټوپک او زر " کښې باچا خان د خپل هر چا نه خوښ لارښود په حبث یاد کړې و او د کتاب تړون ئې د ډاکټر خان صاحب په نوم کړې و او بیا په دغه لویه څوکۍ ناستې سره ئې خپله پخپل کتاب بندیز پورې کړو . دغه موده کښې د پاکستان د پاره شپه ورځ یو کړې ارواښاد جناح ژوندی و . د پاکستان د بې وزله او ښځونک جمهوریت نه کرکه کوڼکي د قیوم خان وزارت اعلی ته د پاکستان تاریخ کښې د لوټاکرېسۍ تاده وائي . په دولسم اگست 1948ء چې کله د دې مملکت خداداد د ورومبۍ کلیزې نمانځلو تایا کېدله ، د بابري پېښه مخې ته راغله ، کومه چې د پښتنو د عدم تشدد د تاریخ کربلا یادیري .

محمد علي جناح په یولسم ستمبر 1948ء د دې نړۍ نه سترگې پټې کړلې . (اَنَا لِلّٰهِ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ) د هغه د مړینې په شا د هغه د اوږدې ناروغۍ رڼه قېصه پرته ده او دغه رڼې قېصه سره د شک داسې سیوري هم دي ، چې که هند کښې دېرشمه جنوری باندې مهاتما گاندهي څرگند وژلې شوې و ، نو پاکستان کښې د قائد اعظم مرگ ته هم ډېر پوهان په دغه چشمو کښې گوري .

د پاکستان د دوه برخو ختیز پاکستان او لویدیز پاکستان جغرافیه ، د کشمیر پرېکړه ، د حیدرآباد پېښه او (د هغه وخت) د صوبه سرحد سره خپله شوې رویه څرگندوي ، چې د ارواښاد جناح سره د عملي جدوجهد کوم زړه او توان و ، دومره سیاسي ځیرکتیا او جغرافیایي پوهه ئې نه لرله . دا څرگنده خبره ده ، چې هغه د هند مسلمانانو د پاره ځانگړې هېواد غوښتلو ، خو د دغه هېواد د پاره هغوي ډېره توندي کړې وه .

اگست 1945ء انگلستان کښې د لېبر گوند واکمني راغله او هغوي د هند د ازادۍ غږ وکړلو او په اپریل 1946ء کښې کابینه مشن هندوستان ته راغلو . هغوي خپل وړاندیزونه د مسلم لیگ او کانگرس مخې ته کېښودل . په 2 ستمبر 1946ء د پندت نهرو مشرۍ کښې یو عبوري حکومت تاده کړې شو او بیا په 24 مارچ 1947ء د پیرنگي واکمن لخوا د هندوستان اخیرې وائسرای لار د ماونټ بیټن هندوستان ته راغلو او په درېم جون 1947ء ئې د هندوستان د وېش تگلاره مخې ته کېښودله ، چې پکښې د هندوستان د یو هېواد په توگه د ازادۍ په ځای د دوه ځایه کولو خبره منلې شوې وه او دغسې په 15 اگست 1947ء هغه د پاکستان د ورومبۍ گورنر جنرل سوگند واخستلو . د کانگرس سره د هندوستان د وېش نه منونکې خدائي خدمتگار خوځښت د پاکستان او هند تر منځه پاتې شولو . د دغه مشر باچا خان د پاکستان ورومبۍ قانون ساز اسمبلۍ ته خپله وېنا کښې ووي ، "مونږ د هندوستان وېش د زمکې د یوې برخې نه بلکې د مسلمانانو وېش گڼلو (لکه څنگه چې وخت ثابته کړله) . اوس پاکستان د یورینستیا په توگه زموږ مخې ته راغلو . راځئ چې یو اسلامي جمهوري پاکستان د پاره یو بل لره لاسونه ورکړو" .

د باچا خان د دغه وړاندیز ځواب نه اگاهو د څه مسلم لیگیانو لخوا د جناح غوږ کښې شک وپوکلې شو او دغسې د پاکستان د اسلامي جمهوریت دننه بې د څه جواز او تور نه په دې صوبه کښې د ډاکټر خان صاحب اولسي حکومت ړنگ کړې شو او عبدالقیوم خان وزیر اعلی وټاکلې شو . هم دې عبدالقیوم خان خپل کتاب "د

د پېغلټوب په درشل پښه ایښودلو سره دین بایي هم د خپلې مور مریم جناح غوندې په یو پارسي نیویلي وادیا مښه شوه او هغه سره ئې د ژوند تېرولو پرېکړه وکړه. د ارواښاد محمد علي جناح په ژوند Jinnah of Pakistan کتاب لیکونکې ستانلي ولپرټ وائي،

”کله چې دینا پلار ته د زړه خبره وکړه، نو هغه ورته ځواب کښې ووي، چې د هندوستان په ملیونونو مسلمانانو کښې ستا څوک هم ځوښ نه دي، چې یو پارسي مذهبه سره واده کوي؟ د دې ځواب کښې ورته دینا د هغه او د رتن بایي خبره وکړه او پلار ئې ورته بیا ووائي، چې هغه مسلماننه شوې وه.“

بیا هم، دین بایي خپل هغه پلار داسې ازموښت کښې واچولو، چا چې د هند د مسلمانانو د پاره د بېل وطن اخستلو دروند پیتی ته اوږه ورکړې وه. دین بایي د نیویلي وادیا سره واده وکړ او دغه رنگ د ”دینا جناح“ نه ”دینا وادیا“ شوه.

د پاکستان سرکاري تاریخ لیکونکو د وړې وچې د تاریخي واقعاتو پرېره او سنت سمولو سره سره د ارواښاد محمد علي

یوه ورځ د 1948ء د ستمبر وه او یوه ورځ د 2014ء د مارچ وه، چې د نړۍ تاریخ یو داسې هېواد ته د یوې لور د پردي وطن نه د راغلې مېلمنې په توګه ننداره وکړه، کوم هېواد چې د هغې پلار تاده کړی و. دغه هېواد پاکستان، دغه لور دین بایي او دغه پلار ارواښاد محمد علي جناح و. په ورومې ځل هغه د خپل پلار په مړینه راغلې وه او په دوهم ځل د پاکستان او د هند ترمنځه د کرکټ نندارې له.

په نړۍ کښې د پاکستان د ځای موندلو نه څه اته ویشت کلونه اګاهو د اګست په پنځلسمه نېټه 1919ء کښې دین بایي په لندن کښې د ښاغلي محمد علي جناح او مېرمن مریم جناح (رتن بایي) کره زېږېدلې وه. د هغې د مور او پلار ترمنځ مینه لکه د فلمي قېصې وه. د هغې پارسي مور رتن بایي چې د شپاړس کلونو وه، نو د ځان نه څلیریش کلونه مشر محمد علي جناح باندې مښه شوه او واده د پاره د خپل پلار دینشا منوکجي ناځوښۍ باندې ئې دوه کلونه د اتلس کلن کېدلو لاره وڅارله، ترڅو قانون ورته د واده برخه ورکړي. دا قېصه د مومبۍ (هغه وخت بومبۍ) ښار ټولو نه زیاته ویونکې او اورېدونکې قېصه وه. څومره په زور چې ئې پېل شوی و، هم دغسې زر ئې خواږه تراڅه شول او لرې نه وه، چې په وړني کښې نغښتې دین بایي خپلې مور سره د هند نه بیا لندن ته لاړله.

... جناح صېب د دينا واديا سره دوه ځله مخ شومې
 و. يو ځل هغه وخت، چې پخپله ئې بلنه ورکړې وه
 او دينا ئې ليدلو ته راغلې وه (شېدن دي، چې دا
 هغه وخت شوي وو، کله چې د دينا او نيويلي منځ
 کښې بېلتون راغلی و) او په دوهم ځل هغه وخت
 کله چې 1943ء کښې په هغه د وژنې بريد شومې و
 چې تور ئې په خاکسار خوځښت و. (واني چې په
 دې دوو ليدنو کښې جناح صېب خپل نمسي
 نوسلي واديا ته خپل "جناح کېپ" هم ډالۍ کړې
 و، چې تر اوسه هغه سره خوندي دې).

نوموړې زياتوي،

"نيويلي واديا پارسي مذهب پرېښه و او مسيحي
 شومې و، خو د شتمنۍ د پاره ئې څه وخت پس بيا
 د پلار مذهب خپل کړو او دې سره سره ئې رنگين
 مزاجۍ نه هم ارواښاد محمد علي جناح خبر و،
 ځکه خو ئې د دينا هغه سره د واده کولو ته غاړه نه
 ايښودله. کومه خبره چې يوازې د "مذهب" سره
 تړلې شوې ده، دغه خبره يوازې د "اېم سي چاگل" د
 کتاب په حواله شوې ده.

شريف الدين پيرزاده دا هم ونيولي دي، چې د جناح
 لخوا د دينا او نيويلي د واده نه د انکار يوه بله
 وجه دا هم وه، چې ارواښاد جناح د هغې واده د
 بېرستر اکبرعلي سره غوښتلو، څوک چې د جناح
 نژدې ملګرې و.

جناح شخصي ژوند هم دومره "اسلاماڼز" کړې
 دے، چې د دغه تاريخ کره کتنه او ټول پارسنگ
 به نور په لسگونو کلونه غواړي.

د پاکستان اسلاماڼز تاريخ ليکونکو په سپينه
 پانه په تور رنگ سره وليکل، "هاغه لويه ورځ،
 چې دينا جناح د پلار درشل نه پښه بهر کېښودله،
 بيا ټول ژوند کښې پلار خپل مخ ور و نه ښوده" او
 دې تاريخ سره هغوي د ارواښاد جناح هغه مخ نړۍ
 نه پټ کړو، کوم چې د خپلې ناوياته لور د پاره د
 بشپړې مينې لرونکي پلار مخ و. هغه مخ چې په
 نيمه شپه به ئې د خپلې مړې ښځې او واده شوې
 لور اغوستن ته ژړل. بيا لرې نه وه، چې دينا واديا
 سره د هندوستان د ټولو نه د شتمنې کورنۍ
 "واديا" تش نوم پاتې شو او د هغې او د خاوند تر
 منځه ئې د يو ځوي نوسلي واديا زېږون سره سم
 بېلتون راغلو. د نيويلي سره تړون کښې هغې
 "جناح" نوم وټاټېلو، خو نيويلي سره بېلتون نه
 وروستو هم د "واديا" نوم هغې سره دے، خو د
 "دين بائي" خپله پېژندګلو د "دينا جناح" او "دينا
 واديا" منځ کښې ورکه شوه.

تاريخ خپلې څه خبرې هغه وخت رڼې کړې، کله
 چې نوموړي شريف الدين پيرزاده ووتل،
 ... جناح صېب دوه لکېه روپۍ د لور په نوم حبيب
 بېنک کښې ايښې وې.

دینا خپله یوه مرکه کښې وئیلې وو، "زما او زما د پلار تر منځه ټولو نو اوچت دېوال زما ترور وه". د دې خبرې په شا به د لفظونو معنی لټونکي که هر څه هر څه معنا ومومي، خو دا به رینستیا وي، چې د پلار او لور یو بل د پاره د مینې ستر هر کله مات شوی دے، کله چې هم د یو بل یاد سره مخ شوي دي. جناح چې به د هغې اغوستن راو سپړل نو اوبښکې به ئې نه ودرېدلې او دینا چې د هغه په ځلي ودرېدله، نو سلګیو ساه اخستلو ته نه پرېښودله.

د پاکستان تاریخ لیکونکي نن هم د یو څرګند دروغ پلؤ د جناح خپلې لور سره مینه پټه کړې ده. په ممبې کښې د جناح کور د کوم په اړه چې نهرو جناح ته لیک استولې ؤ، چې څه ورسره وکړي او جناح ورته وئیلې وو، چې دغه کور دې یو یورپی هېواد ته قونصلیت د پاره ورکړی شي. نهرو د دغه کور ایجاره درې زره روپۍ میاشت هاغه دور کښې جناح ته وئېلې وه، خو د لاسلیک نه اګاهو جناح په حق ورسېدلو. پاکستان پخپله د دغه کور د پاکستان قونصلیت په توګه اخستلو نه لاس په سر شوی دے، خو دینا د خپل پلار د کور دعوی په عدالت کښې کړې ده.

المیه دا ده، چې هند کښې د جناح وصیت هغه د پلار د کور نه او پاکستان کښې د پلار سیاست هغه د پلار هېواد نه لرې ساتلې ده. مونږ هیله کوو، چې تاریخ به چرته د دینا جناح او دینا وادیا منځ کښې ورکه دین باټي ومومي.

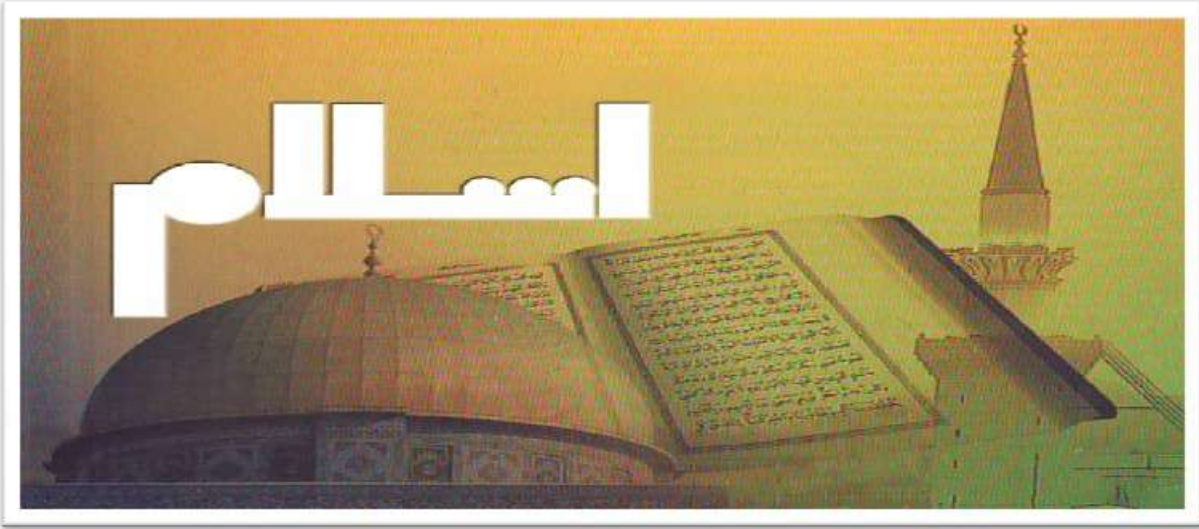

دینا اوس ژوند د نیویارک او ممبې په ښارونو وېشلې دے. هغې مسیحیت خپل کړی دے. خپل ځوي نوسلې وادیا او دوه نمسو جهانگیر وادیا او نیس وادیا سره سوکاله ژوند کوي. 2004 هغې

د جناح په قبر ووي، "دعا کو، چې د هغه (جناح) د پاکستان خوب رینستونې شي". هغې د درې انځورونو غوښتنه هم پاکستان نه وکړه. یو انځور کښې هغه خپل پلار او ترور (فاطمه) سره ولاړه وي، دوهم ئې د مور رتن باټي انځور دے او درېم کښې ارواښاد جناح یو لیک لولي.

د ژوند په دې ګوټ پېر، چې هغه پنځه پنځوس کلونه وروستو د خپل پلار ځلي ته ودرېدله، نو د هغې په زړه دننه احساس به هغه انځورونو کښې وټیوو، کله چې هغه د خپل پلار سره ځای په ځای لیدلې شوې ده او بیا د خپلې ناویاتې او نیازینې لور د پاره د ارواښاد جناح دا مینه، چې د خپلې شتمنۍ نه ئې هغه وخت دوه لکېه روپۍ هغې د پاره په حبیب بینک کښې خوندي کړې وې. د مور مړینې نه وروستو فاطمه جناح د خپلې ورېرې روزنه کوله او مونږ د ترور او ورېرې منځ کښې تړون نه که هر څو خبر نه وو، خو اوس اوس

اسلام کسې ټولنیز ژوند

شېر بهادر افتاب

نورو سره ژوند کولو ته گروهېدل او د دوست غوښتنې غریزه، د لومړي پیغمبر له وخته د اسلام تر راتلو پورې د یوې حیاتي مسئلې په توګه د اسلام — چې د پیدایښت له اوله د قیامت تر ورځې، د خداي پاک یوازیني کلتور دے، د پام وړ وه او په دې حقله کې د انسان د دې غریزې د هدایت لپاره ډېرې ګټورې مسئلې او قانونونه بیان کړي دي، چې د دې هدایت په برکت، د دوستۍ او معاشرت دا ونه په دنیا او آخرت کې یوه اساسي او ښه مېوه او محصول ورکړي.

د قران مجید ایتونو او روایتونو په هره زمانه کې د معاشرت مسئلې ته ډېر پام کړی دے او په دې حقله کې انسان ته ډیره لارښوونه کړې ده.

قران مجید بد معاشر او بد دوست چې اخلاقي رذائلو سره ګډې وي — چې هغه سره ناسته پاسته د ګمراهۍ او تباہۍ او د انسان د بنیاد وړانیدو سبب کیږي، د یو شیطان په شان یاد کړی دے او داسې معاشر او دوست چې په ټول

تاریخ کې له خداي د منعې کیدو سبب او د انسان د دنیا او آخرت د خوشبختۍ خطرناک دښمن ګڼلې دے او هغه چې د ککړتیا او پلټنې سبب ګڼلې دے او هغه چې یو خیال ساز او بد ملګری ګڼلې او د دا رنگ دوستۍ او معاشرت نتیجه پښیماني او ابدی حسرت ګڼي.

او بې شکې چې دوي (شېطانان) دا رنگ کسان د خداي له لارې منعې کوي، په داسې حال کې چې دوي سختې ګمراهۍ سره دا ګمان کوي، چې دوي لارموندونکي دي، تر دې چې (د قیامت په ورځ) ما ته راشي نو دوي به (خپل شیطان ته وائي) اے کاش زما او ستا تر مینځ د ختیځ او لویديځ فاصله او وټ وے، نو څومره بد دوست و

د معاشرت دوه اړخونه

معاشرت، ناسته پاسته او دوستي د اسلام له نظره په ټولې معنې سره د انسان لپاره د خپل برابرولو سړیزې او یا په ټولې معنې سره د شر برابرولو سړیزې دي. کله کله نېکبختي او سعادت د صحیح معاشرت نتیجه وي او کله کله بدبختي او شقاوت د غلط او ناسالم معاشرت او دوستۍ نتیجه وي. د ځینې پروګرامونو خبر جزئي دے او ډېر د پام وړ نه دے او د ځینې چارو

بېلا بېل غږونه او طريقې او بېلا بېلې غوښتنې په انسان باندې بېلا بېل اثرونه لري.

د معاشرت كيسه، د دوه زړونو يو بل سره د پېوند او تړون قېصه ده او د دوو روحونو يو بل سره د مينې په اړيکو سره د يوځامه کېدو قېصه ده چې د اثر کولو له مخې ډېره زياته قوي ده.

کوم کس چې چا سره مينه کوي او دوستي او ملګرتيا سره هغه سره مينه لري، که هغه بل طرف نهې مثبت وي که منفي وي، دا کس غواړي چې په ټولو کړو وړو کېنې د هغه په شان څرګند شي چې د دې تړون د زياتې مضبوطيا لپاره د هغه رضا تر لاسه کړي. په نورو ټکو، کله چې يو انسان بل انسان سره دوستي وکړي او د زړه اړيکې ورسره ترسره کړي او د هغه د کشش او راکښلو په سبب د هغه د سيطرې او قدرت لاندې راځي او څه وخت وروسته د هغه دويم کس لپاره، دې يو دوهم وجود جوړېږي، تر دې حده چې خلق کله هغه وويني، نو د هغه له کړو وړو ورته د هغه ملګرۍ ور يادېږي. که په ظاهري چارو کېنې وي يا په اخلاقي او عملي چارو کېنې او وائي، "داسې معلومېږي چې دا کس هماغه کس دے".

په دې رابطې او اثر اخستلو کېنې دا ضروري نه ده، چې د انسان د محبوب فيزيکي وجود موجود وي. کله کله انسان له مثبت صفتونو او پاکو انساني طريقو د مطالعې او له نورو د اورېدو په وسيله خبرېږي او په زړه کېنې نهې د هغه مينه پېدا کېږي او د دې مينې په وسيله د خپل محبوب په شان کېدل غواړي او د هغه په لور ځي، تر دې حده چې په خپل وجود کېنې د محبوب يو دوهم وجود احساسوي.

(نور بيا که ژوند و)

شر او بدې کمه ده او ډېر د پام وړ نه دي، خو ډېر زيات واقعيتونه داسې دي، چې د هغې خبر ډېر زيات دے او همدارنگ د ځينې مسئلو شر ډېر زيات دے او د هلاکت او سقوط سبب کېږي.

نورو سره معاشرت او دوستي او خلکو سره معاشرت او دوستي له هغه چارو ده، که چېرې مثبت وي او صحيح وټاکلې شي، نو د هغې خبر هم دنيا ته شاملېږي او هم اخرت ته او که باطله او منفي وي او صحيح و نه ټاکلې شي، نو شر نهې د دنيا او اخرت دواړو ژوندونو ته شاملېږي.

کله کله انسان د باطن د بدۍ او بد کړچار او شېطاني چارو له مخې تر دوزخي شونې وړاندې ځي، خو د يو سالم او زړه سواندي او خبر خواه مؤمن د دوستۍ په سبب خپل طرف بدلوي او له هغه ښه دوسته د اثر قبولولو په سبب پاک او مؤدب جوړېږي او د جنت په حقه لاره روانېږي.

مونږ له هغه ټولو څيزونو اثر اخلو، چې مونږ سره اړيکې لري او په ډېرو څيزونو هم مونږ اثر کوو.

کله چې مونږ له جسمي او بدني نظره اثر کوونکي او اثر قبلوونکي يو، نو په يقين سره په روح او روان او نفس او جان کېنې هم لطافت او رقت او نرمي لرو، نو په دې حقله به اثر قبولول او اثر کول ډېر زيات وي.

تاسو يوازې د يو کس خپل ځان ته بېلا بېل نظرونو ته په غور سره وګورئ، تاسو به وينئ چې د هغه هر ډول نظر ستاسو په روح، روان او زړه باندې څنگه اثر لري.

د غصې يو نظر يو رنگ اثر لري او عام نظر بل رنگ او د مينې او محبت د خوشالۍ اثر لرونکې او حيرانتيا سره د کتلو يو خاص اثر دے او د پوښتنې په نظر سره د کتلو يو خاص اثر دے.

زمونږ جوماتونه

جاوېد احمد غامدي

زمونږ په ټولنه کېنې د هر څه نه جوت اثر د جوماتونو دے. نیازبین پېغمبر حضرت محمد ﷺ چې د دې په حقله کوم سنت قائم کړي دي، د هغې تر مخه به د جمعي خطبه او د نمونځ امامت د رياست امير او د هغه عمال کوي. د هغوي د څه شرعي حجت تر مخه د معذرت په حالت کېنې چې څوک هم په منبر ودرېږي، هغه به د قائم مقام په حيثيت خطبه او امامت کوي.

اصل کېنې د نیازبین پېغمبر حضرت محمد ﷺ لخوا دا د دې خبرې اعلان و، چې ريښتوني دين کېنې جومات د اقتدار ايوان دے. دلته به نه څوک پوپ وي او نه برهمن — مسلمان چې څوک د خپل سياست امام کړي، هماغه به ئې د عبادت امام هم وي. د مذهب او سياست ترمنځ هر توپير له منځه ويستلې شوے و.

د نیازبین پېغمبر حضرت محمد ﷺ نه وروستو د هغه صحابه کرامو (رضوان الله عليهم) هم دغه سنت پوره شان سره قائم و ساتلو، خو راتلونکو وختونو کېنې چې کله واکمن د اولس وړاندې د ودرېدلو نه ووتل، نو د جومات منبر ئې هم ملا ته وسپارلو. دا زمونږ د تاريخ لويه حادثه ده. د دې په نتيجه کېنې مونږ وينو، چې مذهب خپل جلال او سياست خپل جمال باثبللے دے. څوک چې بايد سرلوړي وو، ټيټې سترگې ولار دي او چې څوک ټيټې سترگې پکار وو، هغوي سرونه داسې هسک نيولي دي، چې که د ټيټولو هڅه ئې کوي، نو زرگونه فتنې به ورسره هم ولارې شي.

جوماتونه د مختلفو فرقو قلعي دي، چې دغه قلعو څخه د دغه ډلو مشران په يو بل کاني وروي. منبر ته په رسېدلو، هغوي ته داسې يوه واکمني په لاس ورغلې ده، چې د پېشه ورو مليانو يوه ډله ئې زمونږ ټولنې له ورکړې ده او د دغه مليانو وجود د علماء د پاره پېغور گرځولے شوے دے.

دوي چې کله هم د چا مخالفت کوي، نو په سر ئې خاورې باد کړي او ځکه خو د ريښتيا ملاتړ کونکي د دوي په غشو ژوبل شي او د علم او تحقيق خبره کونکي د دوي ښکار شي. جوماتونه د ډلئيزې کرکې خپرلو د پاره پرانستي او د قران او سنت دعوت د پاره بند کړے شوي دي. يو د علم څښتن هم کولے نه شي، چې د الله په کور د تعليم او دعوت هغه فرض ترسره کړي، چې د الله لخوا پرې کوم فرض سپارلے شوے دے.

زمونږ د جوماتونو دا مخ د نظر خاوندانو نه پټ نه دے. د دې اصلاح يقيناً چې د هغه سپېڅلي سنت په ژوندي کولو سره کېدے شي، کوم چې مونږ په تمهيد کېنې ذکر کړے دے او دې د پاره دا گامونه پورته کول ضروري دے:

i. رياست کېنې د هر انتظامي وحدت مرکز دې جومات وگرځولے شي او انتظامي وحدتونه دې داسې وويشلے شي، چې جامع مسجد

د کربلا بنونه

عبدالعلي (شاه جي)

زه پخپله د اسلام دننه د فرقه بندي قاتل نه يم او نه د سني او شيعه په مباحثه كېنې پرېوځم — ما د پاره په شخصي توگه د كربلا پېښه او د امام حسين (ع) شهادت كېنې دا خبره د هر څه نه لويه ده، چې خبرې ته څېر شه — په دليل او منطق د دغه خبرې جاج واخله او بيا كه چېرې ته ورسره اتفاق نه كوي، نو په دليل سره خپله خبره په بل وټمنه، گڼې هم په دغه دليل د بل وټمنه.

د امام حسين (ع) او كربلا واقعي له كه هر مذهبي رنگ هر څو وركړي شي، خو زه ئې په هر حال كېنې د هغه وخت يوه سياسي مسئله گڼم. سره د دې چې زه پخپله د يوې شيعه كورنۍ سره تړون لرم او زما ټول تشيع دومره دے، چې څومره زما د كور خلقو سره ما ترلې ساتي. زه پخپله شپږ څلوېښت كلونه ژوند كېنې دې خبرې ته فكر وړې يم، چې د مدينې منورې په تخت د دوه داسې وگړو جنگ په ټوله اسلامي نړۍ كېنې (يا چرته چې هم مسلمانان اوسيري) د مسلمانانو تر منځ ولې د كركې او وژنې سبب گرځېدلې دے او بيا دغه جنگ كېنې د يو بل وينې تويولو له د مذهب په نوم تقدس هم وركولې كيږي.

بيا كه وكتلې شي، نو د محرم د مياشت راتللو سره مونږ د دې مياشتې حرمت بيخي هېر كړو، چې د جنگ او شر نه به د يو مسلمان په حېث هسې هم څنډه كوو، خو دې مياشت كېنې به په خصوصي توگه د جنگ و جدال نه ډډه كيږي، ځكه چې د دې مياشت حرمت د يو مسلمان په حېثيت مونږ نه دا غوښتنه كوي.

(چرته چې د جمعي نمونځ وركولې شي) د هغه ابادۍ د پاره كافي وے.

- ii ټولو وحدتونو د پاره ضروري انتظامي دفترې او عدالتونه دې جوماتونه سره ملحق شي.
- iii د رياست صدر مقام او د هر صوبائي دارالحكومت دننه دې يو جومات مركزي جومات وټاكلې شي.
- iv د جمعي خطبه او امامت دې رياستي واكمن او د هغوي عمال كوي.
- v د جامع جوماتونو نه پرته دې هر ځاي كېنې د جمعي نمونځ او خطبه منع كړې شي.
- vi د جوماتونو بندوبست دې رياست پخپله كوي
- vii هر عالم ته دې دا حق وي، چې هغه د خپل نقطه نظر اولس ته وړاندې كولو د پاره په هر جومات كېنې تعليم او تدريس كولې شي.

(مقامات نه ژباړه)

د مور پلار دا اخلاقي ذمه واري ده، چې د دې خبرې معلومولو كوشش وكړي، چې د هغوي بچي مذهبي زده كړه چرته كوي. دلته چې كله بچي وژېږي، نو مور پلار ورته څه لږ ډېر بنيادي مذهبي معلومات وركړي او بيا ئې چرته قاري صېب ته وسپاري — هغه ورته د قران څه برخه او څو دعاگانې يادې كړي. دې سره هغه ماشوم د دې جوگه شي، چې جومات ته لاړ شي، نمونځ وكړي او څه مذهبي خبره نيمه هم هلته واوري، خو د علمي او عقلي استدلال سره چې كوم مذهبي حقيقي تعليم دے، مونږ چېرې هم خپلو بچو ته وركړې نه دے (او دا مونږ خپلو بچو او خپلې ټولنه باندې ډېر لوي ظلم كوو). جاوېد غامدي

ټينگ ساتلو ته پريږدي او نه د انسان د وينې حرمت ته.

مونږ خو دا ووي، چې خپل وسيع او پراخه نظر لږ د دې ويږي نړۍ نه رانغاړو او خپل کور پورې ئې محدود ساتو، خو خبره پسې خبره راغلې ده، نو اوس به ئې بيا لږ خور کړو. سني او شيعه مکتب فکر نه يوازې په پښتنو کښې دے او نه يوازې پاکستان کښې — د نړۍ نورو هېوادونو کښې هم سني او شيعه يو ځای ژوند کوي، خو هلته زمونږ په نسبت د محرم حرمت هم په ځای دے او د سني او شيعه په نوم د انسان د وينې حرمت هم. خليج او عرب ملکونو کښې دا شمېر لا نور هم زيات دے، خو هلته مونږ نه د يو بل د مسلکي فکر د سپکاو وینو او نه د يو بل د وينو د تنده بيا خپل کور ته راځو. زمونږ پښتنه خاوره هسې هم د نړيوال جنگ سنگر دے. مشران وائي، چې د جنگ په گټه او تاوان دواړو اور پورې شه — دې جنگ کښې د کوم نړيوال زورور گټه ده، دا پخپل ځای پرېږدو، خو تاوان پکښې د پښتون نه بغير د بل چا هم نشته. يو خوا د دغه تود جنگ په لمبو کښې سوزېدونکې پښتنه خاوره او د پښتنو وژنه او بل اړخ ته خپل کور کښې په يوه او بله خبره دا اوچت شوي دېوالونه او تاوده شوي بورجلونه — مونږ پښتانه د ژوند په هر ډگر انتها پرست يو — مينه وي که کرکه، مذهب وي که سياست. چې کومه کليمه مونږ وايو، د هغې نه بهر را ته څوک د ژوند تېرولو حقدار نه ښکاري او د کوم رنگ د بېرغ لاندې چې مونږ کښېنو، د بل رنگ منلو ته په يو حالت غاړه نه ږده. هم دا انتهاپسند ځوي د پښتنو تر ټولو لوي زيان هم دے او تر ټولو لويه گټه هم. د منځ لاره د امن، گټې او پرمختگ ده.

خبره خو دا ده، چې که سني مکتب فکر دے او که شيعه — دواړه د دې مياشتې حرمت مني او پوره پوره ئې مني. بيا د دې مياشت راتللو نه اگاهو څنگه په دې مياشت کښې د وينې تويولو د پاره تگلارې ويستلې کيږي؟

دې تپوس سره يوه خبره منځ ته راځي، چې ممکنه ده، د سني او شيعه خپلو کښې جنگولو د پاره بل څوک دا کرکټن او ناوړه کار کوي او د مسلمانانو وينې تويوي — نه سني دا کوي او نه شيعه.

که داسې ده، نو بيا خو بايد سني او شيعه خپلو کښې کښيني او د دغه پتو لاسونو څرگند کولو د پاره يوه شريکه کړنلاره وباسي او که داسې نه کوي، نو د دوي په خپل اسلامي وجود سواليه علامت ښکاره کيږي، ځکه چې دوي که اسلام مني، نو د اسلام د تعليماتو تر مخه به د دې مياشت حرمت هم ساتي.

بيا که لږ خپل وسيع نظر د لرې نه راوگرځوو او د خپل چاپېرچل پورې ئې محدود کړو او نظر پرې واچوو، نو د کربلا واقعي سره تړلې د ټولو نه زياته وينه د پښتنو په خاوره کښې توييږي. ولې؟ د دې ولې ځواب چا سره هم نشته. که شمېر ته شي، نو په پښتونخوا او دې سره تړلو قبائيلي سيمو او پولټيزو سيمو (FR) کښې چې څومره شيعه او سني ابادي ده، دوي نه زياته ابادي په کراچۍ، سندھ، بلوچستان او پنجاب کښې ده — هلته خو دومره انساني زيان نه کيږي.

په ځای د دې چې مونږ د امام حسين ﷺ د شهادت واقع د ځان د پاره د يو سپېڅلي اصول په توگه خپل ژوند کښې خپله کړو، مونږ دغه واقع د کرکې د پاره د يو جواز په حيثيت خپله کړې ده. دغه کرکه نه مونږ د محرم د مياشت حرمت باندې

WYAARH LITERATURE

ويلم

بحر الادب

[اعراب او اصطلاحات]

ارواښاد شېر شاه تر خوي

(تېر پسې)

اشتقاق:

د يو خاص حرف نه چې نور حرفونه جوړ کړل شي، نو هغې ته "اشتقاق" وائي او کوم حرف يا لفظ چې ترې نه وځي، نو هغه حرف ته "مشتق" وئبلې شي. لکه شعور نه شعر، ليک نه ليکونکې يا ليکنه.

تلميح:

ځنې وخت کښې په يو کلام کښې څه قېصې يا واقعې ته اشاره کيږي، نو دغې اشارې ته "تلميح" وائي. مثلاً واقعه بدر، آتش نمرود او داسې نور.

واو معروف:

معروف "و" هاغه واو دے، چې د وېنا په وخت کښې په پوره وضاحت سره ادا کيږي او بله علامه ئې دا ده، چې په ما قبل حرف خالص () وي، لکه نور، خلوص او داسې نور.

واو مجهول:

مجهول "و" هاغه واو دے، چې د وېنا په وخت کښې په پوره وضاحت سره نه ادا کيږي او بله چې په وړاندې حرف غېر خالص پېښ () وي، لکه زور، شور، کور وغېره.

واو معدوله:

معدوله "و" هاغه واو دے، چې په ليکلو کښې راځي، خو په وېنا کښې نه ادا کيږي، لکه خور، څپور، خوش وغېره.

"ه" ملفوظي يا "ه" اصلي:

"ه" ملفوظي هاغه "ه" ده، چې په تلفظ کښې په پوره ډول سره ادا کيږي، لکه "واه"، "گواه"، "شاه".

ه مخفي:

مخفي ه هغې ته وئېلې شي، چې د وېنا په وخت کېنې په ښکاره تلفظ نه ادا کېږي، لکه دانه، جامه، پروانه وغېره.

د عصر په مروجو املاء کېنې صرف دوه ټي گانې يعنې غونډۍ ټي او اوږده يا پرته ټي مستعملي دي، چې د حرکت په لگولو سره ټي په وېنا او معنا کېنې بدلون راځي.

غونډۍ يا معروفه ټي:

غونډۍ يا معروفه هغه ټي ده، چې ما قبل حرف ترې خالص زېر لري او بله علامه ټي دا ده، چې په وېنا کېنې په ښکاره ډول ادا کېږي، لکه ستۍ، مستۍ، خواری، ښادی وغېره.

مثقله يا تانيشي ټي:

دې ټي ته ثقلیه يعنې درنه ټي ځکه وائي، چې دا په وېنا کېنې سخته وئېلې کېږي او علامه ټي دا ده، چې زورکې (ه) لري. دا ټي د تانيث او فعل لپاره هم پکارولې شي، لکه پگړۍ، سپوږمۍ، وکړۍ، ورشۍ او داسې نور مثالونه.

مجهوله يا اوږده ټي:

د مجهولي يا اوږدې ټي علامت دا ده، چې دې د ماقبل حرف غېر خالص زېر (ک) وي او بله دا چې په واضح اواز سره نه وئېلې کېږي. لکه لشۍ، ورلۍ، خوړلۍ وغېره.

پسته يا ملينه ټي:

دا هغه ټي ده، چې په لنډ اواز سره وئېلې کېږي، لکه پتۍ، سرۍ، زمرۍ وغېره.

اوس اوس يوه نوې املاء هم رائج شوې ده، چې ژبپوهانو پرې ښه تحقيق کړې ده، نو په دغه املاء کېنې د ټي گانو شمېر پنځو ته رسېدلی ده چې تعريف ټي لاندې کولای شي:

ي + ې + ی + ئ + ے

معروفه ټي:

دا هغه ټي ده، چې لاندې څنگ په څنگ دوه ټي لري او اکثر په اسمونو کېنې دا واحد نه د جمع جوړولو په صورت کېنې واقع کېږي، لکه سړي، لوبښي او داسې نور.

مخصوصه ټي:

دا هغه ټي ده، چې لاندې ترې دوه نقطې يعنې ټي لاندې باندې ليکلي شي او ترې ما قبل حرف غېر خالص زېر لري. اصل کېنې د دې شناخت په اواز کېنې ده، ځکه چې دا د معروفه او مجهولي (ې+ي) د اوازونو ترمنځه يو مخصوص اواز لري لکه په حرفونو کېنې چې، کېنې، ترې او دغسې په متصل ضميرونو کېنې ې، دې، مې يا لکه په دې حرفونو کېنې وگورۍ، مېکدې، کتې.

تانيشي ټي:

دا هغه ټي ده، چې د مؤنث لپاره استعمالېږي او علامت ټي دا ده، چې په اخيري لمن يو کش لري. لکه خپلۍ، کتوۍ، مرغۍ او داسې نور.

فعلي ټي:

د فعلي ټي علامت دا ده، چې د پاسه پرې د پښتو ژبې مخصوصه حرکت ليکلي شي، چې زورکې ورته وائي، لکه وکړۍ، وخورۍ.

مجهوله ټي:

دا ټي هلمته پکارولې شي، کوم ځای کېنې چې اسم يا اسم صفت يا په فعل کېنې د تذکیر علامت راشي، لکه نرۍ، تندۍ، پتۍ، سرۍ، دۍ، ليکلۍ، تللۍ وغېره. (نور بيا)

وياړ اداره هڅه کوي، چې د قافيې د اصولو په رڼا کېنې ليکلې شوې شاعري لوستونکو ته وړاندې کړي

حبث راوړي - د کائناتو خالق کم خلق دومره په
کمال نماتخي، نازوي، نیازبینوي لکه اعظم -

21 دسمبر 1940-16 نومبر 2012

چې دې لارې د دیدن راباندې بند جرې
زما اوبنکې په گربوان ځي لارې لارې
خوشحال

زما استاذ، زما رهبر، زما لالا او زما یار اعظم نه
یم خبر نیمه شپه ده، د اعظم لالا د لوي بېلتون
دوېمه شپه — قلم دے، زه یم، منتشر ذهن دے،
لوندې سترگې — د رهبر د بېلتون قبصه ده، د
لالا او د یار د لوي سفر غمژن داستان دے - بیا زه
یم که زه وژاړم، که اشغر وژاړي، که د پښتو
شاعر وژاړي، خو فطري عمل دے - د ورور،
پلار، یار په بېلتون ژړا خو وي - خو نه یم خبر،
چې کوم سحر دے، کوم جادو دے، کومه مینه
ده، چې د هندکو که د فن هنرمند دے او که د قلم
خاوند — غر ئې ډک دے، سترگې ئې لوندې -
داسې محسوسېده، لکه چې خاطر غزنوي فارغ
بخاري د اعظم لالا سره یو ځای په لوي سفر روان
وي یا د اعظم لالا مینه ده - هغه مینه هغه رشته،
چې اعظم د پښتو او هندکو د شاعر هنرمند د

هو! د اشغر ادب او ادیب یتیم شو

معظم جان معظم

اشغر دے کان د مشکو د عنبرو
ځکه نشته په دا کان دوکان د مشکو
نن د علي خان بابا د "کان" یو بل درمرجان، د
پښتونخوا د ادب د اسمان یو بل ستور د ابدی
ژوند په لوي سفر روان شو -
ډاکټر محمد اعظم اعظم - اِنَالِلهِ وَاِنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ
دrame ده، ناول دے، افسانه ده، تکل دے،
تحقیق دے، تنقید دے، علوم دے، عالم دے، د
لفظونو سوچونو انځور مگر دے، شاعر دے،
اعظم دے او په ریښتیا اعظم دے - په قام
محمدزے، په تېر محمدزے - د اشغر خاوره د
روحانیت، علمیت او د شاعرانو زېږون کور رځې،
د غني بابا مورنۍ، د ساقی صېب، مفتون صېب،
نیاز صېب پلارنۍ تاتویې رځې د اعظم زېږون کور
دے - د هند د ازادۍ انقلاب په غورځنگ و -
نولسوه څلوېښت دنیا کښې سترگې غړوي - د
زدکړې ورومۍ ښوونځای ئې خپل کله رځې او
بیا د رحمان بابا کور پېښور د پښتونخوا د علم
سرچینه سمندر اسلامیه کالج ئې خپله غېږه کښې
اخلي - د علم سره ئې د شعور او لاشعور څمار او
ستار، جنون او جانان سره اشنا کوي او اعظم چغه
کوي،

اعظمه! لېونۍ شي دا دنیا کله نا کله
راوړه ورله په سترگو کښې خندا کله نا کله
او اعظم د درسي علومو سره د لاشعوري علومو
فني انځورگري کمال ته رسوي او د ادب په دنیا
خپله پېژندگلي د ادب د هر صنف د استاذ په

به خامخا اعظم صېب وينم - د ژمي مازيگر زه د
سرک په غاړه د ماما د کور سره ولاړ ۱۰م - خداي
دې د ماما نمره ساجد وېڅي، اوس اوس شو
ورځې وړاندې هغه هم په لوي سفر لاړو، ما ته
راتردي شو، وټېل چې، دا اعظم صېب دے - اعظم
صېب زمونږ په خوا واړېدو - بل ورسره نعمت
الله خان انجينير ؤ - خداي دې هغه هم وېڅي -
نعمت الله خان زما د ترور د ځوے الطاف خان
انجينير ملگر ؤ - ما به ترې نه انگرېزي وټېله -
کله کله به مې ورته خپل مات گود شعرونه، د
اجمل صېب شعرونه، د مفتون صېب، د غني بابا،
د اعظم صېب شعرونه وټېل او عجيبه خبره دا وه
چې د دوي پوره نظمونه او غزلې به راته يادې وې
اوس خورا نه خپل هم هېر وي - زه ورپسې د ماما
حجرې ته ورغلم - نعمت الله خان چې وليدم، نو و
نې وټېل، "اعظم صېب" دا زمونږ کشر دے - د
الطاف د ماما ځوي دے، معظم - د ده ستا ليدل
دېر ارمان دے - مات گود شاعر هم دے - اعظم
صېب وې، "ما ته انعام خان جي د ده ذکر کړے و -
بنه ده چې د ده دا شوق پوره شو - بيا هغوي خپل
ملگري راټول شول، چې ټول تقريباً زمونږ د تېرو
زما مشران وو - زه ترې نه را روان شوم او بيا
اعظم صېب زما لالا زما استاذ زما رهبر زما يار
شو - ما چې د خپل کتاب د مخکتنې د دستورې
نه شو ورځې پس يو طنزيه، مزاحيه کلام (صاحب
ديوان شوم) وليکلو، په هغې کښې مې د خپل
کلي د ټولو شاعرانو ادیبانو ذکر کړے و - په هغه
ورځو کښې لا د اعظم صېب شعري ټولگه نه وه
چاپ - ما ورکښې د هغې ذکر کړے و - نه يم خبر،
چې اعظم صېب ته چا وټيلي وو، که چرته چا
ملگرو ورته بنودلې وه - په خانه فرهنگ ايران

سوچ او د برش د انځور تر منځه تړلې ده او اوس
به نې د اعظم مټېنان تر قيامته پالي انشاء الله -
د اعظم لالا ادبي، علمي، فني ژوند دېره لويه لمن
لري - اعظم لالا په خپل وجود کښې اکېډمي وه -
څېړنې به کيږي، مقالې به ليکلې کيږي،
مجلسونو تحقيقونه به کيږي - اعظم د علم سمندر
دے، د علومو خزانه ده - راتلونکي نسلونه به ترې
استفاده کوي - زه خپله قېصه او د لالا يادونه
درسره شريکوم -

ما په لسم کښې سبق وټېلو - اعظم لالا په اسلاميه
کالج کښې استاذ ؤ - زه به رځپرو کښې اوسېدم -
دغه زمانه د اعظم صېب د غورځنگ زمانه وه او
هر سړي به غوښتل، چې ما اعظم صېب وليدلو،
خبرې مې ورسره وکړې او بيا لکه زما چې د ادب
مينه په وړني د خانه سره راوړې وي، نو په اعظم
صېب به نه مټېښيږي، نو څه به کيږي؟ زه به د ماما
کور کښې اوسېدم - د نوشېروان ايډوڪېټ کور
کښې د هغه د کور شا د عنايت ماما چې زما د
چارسدي په سکول کښې استاذ هم ؤ، خو د رځپرو
د لويو ورو ماما او اده - اعظم صېب به د ماما
حجرې ته کله کله راتلو، خو عجيبه اتفاق ؤ، چې
زه به کلي وردگې ته راتلم، نو هم په هغه ورځ به
هغه رځپرو ته راتلو، نو د ليدو وخت سمون نه
خوړلو - يوه ورځ مې کلکه اراده وکړه - ما وې، نن

به وي؟ كه وي، نو څومره به گران وي؟ د دوست محمد خان كامل صېب خبره "په ادب كښې استاذ د پير حبثيت لري - بې پيره كمال ته رسېدل ناممكنه وي". زه تر ډېره حده د خدايې بڅښلي كامل صېب په دې فكر قانع يم - اعظم صېب زما استاذ ؤ، خو ورسره زما ادبي، فكري، روحاني رهبر هم ؤ.

اعظم صېب نظم، نثر، ډرامه باندې زړه پورې يوؤلس كتابونه چاپ شكل كښې ليكلي وو او نه يم خبر چې ناچاپ څومره دي؟ د ژوند تر اخيرې سلگيو د پښتو ادبي بورډ سره تړلې ؤ. د ادب ماليار هم ؤ او د ژوند روزگار ئې هم ادب ؤ. خو د كمال خبره دا وه، چې په سياست ئې ادب غالب كړې ؤ يا كېدې شي، ما داسې محسوسوله. ډېر كم به ئې په سياسي هلوځلو داسې په طنز مزاح كښې خپل فكر ښكاره كړو. تقريباً د ټولو سياسي ډلو د مشرانو سره ئې د تعلق پېژندگلو رسته وه. خو اسفنديار ولي ئې د جوتي يار ؤ، د وركوتوالي ځلميتوب يار. كله كله به ئې ما سره داسې په ټوټه دهغه د ملگرتيا څه قېصه وكړه.

اعظم صېب په ځوي بيخي ډاكټر اعظم نه ؤ. د رخړو د حجرې يو ساده باده پښتون اعظم ؤ او په ادب كښې هم داسې نه لگېده، چې كامل صېب قلندر لالا، خټك صېب، پرېشان صېب وي. بيخي اعظم لالا ؤ، زما د كلي اعظم لالا. كله كله

كښې پروگرام ؤ. چې زه ئې وليدم، نو په خدا شو. وي "كافره" ته په ما خامخا كتاب چاپ كوي؟. ما وي، "لالا كوم كتاب؟" وي "نه! ته نه ئې خبر؟" ما ته دې ودود اشغري او شوكت حسين حسرت په دوه پښې كړي دي او لا دا هم وائي، چې نه يم خبر. خدايې شته كافره! نه ؤم خبر چې دومره دې ځوښ يم. ما خو وي كه يوازې په غني بابا مښ ئې، خو د ماسټر كريم د ورځ په نمانځلو درنه ډېر خوشحاله يم. شوكت را ته وي، چې د عبدالاكبر خان اكبر د كليزې د نمانځلو اراده هم لرې او د ساقي صېب هم. معظمه! دا زمونږ اتلان دي. د دوي په مونږ حق دے او ستا سره د جذبې سره د وسائلو قدرت هم شته. نوي كهول ته د دوي پېژندگلو ډېره ضروري ده. زه درسره يم. بس ما خبروه! زه به درته حاضر يم. چې كله به هم چرته پېښور كښې پروگرام ؤ، ما ته به ئې ټيليفون وكړو. وي به ئې، حكم دے چې ځان سره ودود، شوكت او گران باچا راوله. بيا به انكار زما پلار كړې ؤ او پروگرامونه به اكثر ماښام وو. زمونږ خبرې څو ورځې وړاندې د ټيليفون د لارې د علامه اقبال د ورځ په مناسبت وشوې او حسب دستور لالا حكم وكړو. ما ورته وي، "لالا! د بلوچستان څه ملگري هم په دې ورځ را روان دي او نثار ملگري ټيليفون كړې دے، چې ډوډۍ به تا سره ځورو. لالا! كه د وخته وزگار شوم، خامخا به حاضر شم. دا زما د لالا سره اخيرې خبرې وي. د هغې لالا سره زما د مينې په برکت چې د قلم خاوند يم. د هغه ډاډگيرنې او د هغه مينې د اشغري نه خېبر، بولان او په سپين غر كښې پېژندگلي راكړه. نه يم خبر د هغه د قيادت نه بغير به د ادب راتلونكې سفر څه رنگ وي؟ وي به كه نه

روداد د روښان ادبي جرگه (راج)

فضل مومند

کال 2012ء د نومبر په اتمه نېټه د جمعې په شپه 11 بجې د فضل مومند په دېره کښې هم د فضل مومند د صدارت لاندې د (روښان ادبي جرگه) جده (سعودي عربستان) مياشتنۍ غونډه وشوه. د نظامت چارې سترسېکتر مظهرجان سر ته ورسولې. په غونډه کښې په وړومبي ځل د گلون د پاره راغلي ځوان شاعر اخلاص افرید د مشر مېلمه په توگه موجود ؤ.

د غونډې پېل د قران پاک تلاوت سره وشو، چې سعادت ئې شاکر یوسفزي ته حاصل شو. د هر څه نه اول فضل مومند د تېر اجلاس روداد واوړولو، چې ملگرو پرې ډېرې گټورې خبرې وکړې او د روداد ستاينه ئې وکړه. د غونډې دوېمه برخه کښې غېر طرحي مشاعره وشوه، چې دې ملگرو پکښې برخه واخسته:

فرمان همدرد، شاکر یوسفزې، اخلاص افریدې، فضل مومند، فخرعالم یوسفزې، مظهر جان یوسفزې، مناف باغي، رسول خان، سراج ادېزوال، نورالدين وردگ، تنوير او شاد محمد.

په اخره کښې د ښاغلي مناف باغي د ترور بي بي په مړينه باندې ټولو ملگرو خفگان ښکاره کړو او د مرحومې د پاره ئې د مغفرت دعا و غوښتله. راتلونکې غونډه به د دسمبر په څلورمه نېټه وي.

به د چا په حقله د خبرو د پاره ملگرو سټېج ته راوغوښتلو. داسې به نه وه، چې ډاکټر اعظم اعظم لگيا دے. د رځپړو د کلي اعظم لالا بيخي ساده کليواله لهجه، اشغري ژبه، د سټېج نه به ئې د حجرې مجلس جوړ کړو. په داسې انداز به ئې په هغه بنده خپل فکر څرگند کړو، تا به وې، دے عامې خبرې کوي. د سپينې خبرې ملگرتيا او وېنا ئې په جار کوله. ادبي اختلاف به ئې داسې په رموز کولو، چې د ادب لار بي اده نه شي. اعظم صېب په رېښتيا په ادب مېن ؤ. په مړينه هم ښکارېده، چې نن ادب د اشغري نه، د پښتونخوا نه، د دنيا نه په لوي سفر روان شو. په انسانانو مېن.

خدای دې ورته د لوي سفر ژوند هم دومره نازولې، دومره سرلورې ورکړي، څومره چې په دنيا نازولې او سرلورې ؤ. (آمین ثم آمین)

د وياړ اداره د پښتو ژبې د ډرامې او افسانې د نوموړي ليکوال، محقق، نقاد او شاعر ډاکټر محمد اعظم اعظم په مړينه د ژورې خواشيني څرگندونه کوي مونږ لوي څښتن څخه د هغه تلپاتې ژوند د پياوړتيا او د هغه غمځپلې کورنۍ د پاره د دې لوي غم د زغم د توان غوښتنه کوو
د پښتون ادب او پښتو ډرامې تاريخ به د ارواښاد ډاکټر محمد اعظم اعظم نه بغير نيمگړې وي
ځله ئې د رڼا کور شه

د ارواښاد قلندر مومند سره عقيدت کښې "وياړ" د غزل برخه سوچه قلندري ليکدود کښې ليکي

دروغ ريښتيا به سره څومره زمانې ته وائي؟
ژوند به تر څو د ځان مښنو نظريې ته وائي؟
د دې خبرې په راز يو سره هم پوهه نه ده
چې پتنگ پټ په غوږ کښې څه بلې ډيوې ته وائي؟
لارې، ساڅو جذبې مو هم بې مروتې شولې
محبت خلق ضرورت او ملازې ته وائي
چې دې سړي ته لږ اداب د زندگۍ وښايو
زما قيام، زما رکوع، زما سجده ته وائي
د ځينو ټکو په لغاتو کښې تصحيح پکار ده
لکه پروڼې چې نړۍ شان لويې ته وائي
شاګره! ټول جهان ته دا خبره ورسوه!
چې محبت يوې سپېڅلې عقيدې ته وائي
اقبال شاګر

بيا دې د وعدې د مازيګر نه مزه اخلمه
ستا د انتظار د هر منظر نه مزه اخلمه
خبر ده، ما دې قتل کړي، خوتهره ته راوګوره!
نن دې د قاتل قاتل نظر نه مزه اخلمه
هر طرف چې اوږم، درېسې د نمر پرست غوندې
بنکليه! زه ستا د حسن نمر نه مزه اخلمه
تا چې د بنو په تېرو څوکو ژوبل کړې ده
زه د ژوبل زړه د هر پرهر نه مزه اخلمه
جوړې هر يو بېت وي، د مښن د زړه د څړيکو نه
ځکه د سندرو د **حېدر** نه مزه اخلمه
غلام حېدر حېدر

وچو دشتو نه تر ښاره د غره کاني
دي پراته په هره لاره د غره کاني
همالې ته نې شمله په سر ترلې
ستا نظر کښې دي بېکاره د غره کاني
بره اوسي، لاندې نه را ښکته کيږي
سمندر! ستا له ډاره د غره کاني
بيا قدم به ترېنه هم څوک پورته نه کړي
که څواره شول په هواره د غره کاني
له جماله ډک جهان لري پرده کښې
هنرمند سړي لپاره د غره کاني
په خوبونو کښې راځي را له **سعوده!**
هم زما غوندې بې شماره د غره کاني
سيد شاه سعود

ښکله درله هر يو د خپل سر په بيعه اخلمه
يه ساده زرګيه! تا له شر په بيعه اخلمه
خبر که غريبي مې ده، په خپته باندې ورې يم
يو مازيګري له ټول ګودر په بيعه اخلمه
څنگ به مې جونګرې له دا وزان چتر اباد کړم؟
زه په خپل ځنگل کښې خپل نخستر په بيعه اخلمه
څو پورې تياره به لږ کومه د ذهنونو نه؟
څو به مې دې پروند قام له نظر په بيعه اخلمه
زه **شوګير** که څومره خپله ګټه تاوان پېژنم
ستا د کوڅې کاني به د زر په بيعه اخلمه
شوګير اتمانخېل

اوس مي درد نو ژبې وکړې
 غم مي د زړه له کوره ځکه کلې وړينه
 چې روانې لاس دې راکړو
 چې فنا کېږي، مخ را واړوه مېنه!
 د کور په ور مي اختيار نشته
 د زړه په ور مي زنجير نشته دے مېنه!
 نېکبخته! اخوارا نه مۀ ځه!
 ما په پليسي کېنې نېنې راوړې دينه
 ولې مي توره توره بولي؟
 خداے دې په خبر کړه، مور په ناز ساتلې يم

هغه مشران وائي:

- نور اس شومے دے، خو لکۍ ئې پاتې ده
- بن کۀ د کوچو وي، هم بڼه نۀ ده
- کافره بڼۀ د زبرګې زور نه غوره ده
- رڼا ورځ ده، خو غلو هسې په ځان تياره کړې
- کاني ډېر دي، خو خبره په سپر خلاصيري
- گېډه هم ځان خوري، هم قام خوري
- يو لېونے خلق په کلي ساتي
- خورې! لښکر څۀ؟ خو ستا مېړۀ زما مېړۀ
- وريژې تر "ورۀ" — ډوډۍ تر "غرۀ"
- ما ئې خوند وران کړو، تا ئې رنگ وران کړو
- ما له خومنه — د املوک نه وي کۀ اينځر نه
- سيند خپل کاني په وخت شاربې
- وچې لښتې نه وندنے نۀ کيږي
- د نورو نورې، د لېونو خو د ډوډو تپا
- خورم خپله، څښکم خپله — نوکر د خان يم
- تاله به ئې ابې پخۍ — ماله ئې تبې پخۍ
- بې د باجې گلزرين هېڅ شے نۀ دے
- پردي خرۀ مۀ جوپې جوپې کوه!

سترګې به هر چا تورولې
 په دې دله مالت کېنې زۀ په ګوته شوم

زۀ د موزي نه کونډه بڼه يم
 د چا غوجل به غورځوم، ځان به ساتمه
 په جوارۍ ناسته لاليه!
 په داؤ دې نۀ يم ستا په وچو شونډو يم

دومره مجال مي د زړۀ نشته
 چې په جانان پسې په زور زور وژاړمه
 زما د يار وربل ئې وران کړو
 سپوږمۍ په لاره د رڼدو په شانتي ځينه

يار بل وطن ته روانيږي
 په غرغره نټکۍ مي چې د اوښکو ځينه
 په ما دې شنې اډې ګانه کړې
 تا د دادا په کور کېنې ځۀ ليدلي دينه

جانان په توقو نۀ پوهيږي
 ما په لواندۀ وربل وهۀ، مرور شۀ نه

تا چې گل کړے رومال راکړو
 زۀ به سېزلې ځواني څنگ نۀ درکوم

تکل سر

محمد اشرف غمگین

بنیادم کلهم سر سترگې درلودې. دا بېله خبره چې
ځنې سر کښې مازغه نه وي او سترگې لیدل نه
کوي. د ماضۍ په کندو کې پروت وي او د حال نه
بې پروا وي. نه گوري، چې دا څه کېږي او څه
روان دي؟ خوشحال خان خټک علیه الرحمة خو
فرماني، "هر کلام مې" واردات دے.

خدا مې خبر دے، چې د خیال پرستی یو توپياني
زهر به تر کومه خپرېږي؟ چې گټه نې تل "بورژوا"
او "اپرچونېست" طبقې ته رسېږي. جاسوسي
طیارې په کورونو حملې کوي. د ایشیا زړه
ورانېږي. د امریکا او د امریکې د اتحادیانو د
اووه سمندرونو د پورې به دا توسیع پسندی مهم
بازي څو چلنده وي؟ په جرگو خو نې نه خاتمه
وښود او نه قام وینښ شو او نه پری د چا سر خلاص
شو. د آل انډیا د غلامۍ په دور کښې د سول
نافرمانۍ تحریک چلنده شو. خلقو د سرکاري
ملازمتونو نه استعفا ورکړه، د ولایتي کپرو
اخیستل او خرڅول نې ترک کړل. د اشغر کریم
مظلوم ووتل،

"و به نه کړي یو خود دار ملازمت

بیا په تېره د سرکار ملازمت

د پښتو د نوموړي شاعر، ادیب، مفکر اسلام
محمد اکبر خادم بابا دوه شعرونه

نه کلونه د غلام په غلامۍ کښې

نه ساعت د ازادۍ، که ځنکدن وي

پښتو ټینگه کړه پښتونه! چې هم ژبه ده هم توره
ته پښتو نې پښتون کړے، ته هم دا کړه مشهوره

سره د وروره نې پتواری پرېښودلې. افغانستان
او بیا تاجکستان ته نې هجرت وکړلو. خادم بابا
خو بېرته راغلو، خو ورور نې سره د بال بچه ترننه
واپس را نه غلو. د انگرېز خلاف د جنگ ازادۍ
دېر ضخیم تاریخ غواړي.

د چارسدې د ترنگزۍ کلي بوډا خدائي خدمتگار
شاعر حبیب الله کاکا مالیه په سرکار بنده کړه.
همېشه به په مالیه کښې په حوالات کښې و. یو
ځل افسر مال انگرېز اسستېنټ کمېشنر ته بوتللو.
چې انگرېز اسستېنټ رابنکاره شو، افسر مال ووي
"گوډ مارننگ سر"

ورپسې حبیب الله کاکا ووتل،

"گوډ مارننگ سر نه، دهتي سر"

انگرېز اسستېنټ د افسر مال نه تپوس وکړو،

"وتړ دهتي سر؟"

افسر مال ووتل، "سر! ناممکنات نې مطلب دے."
دغه ځل درې کلونه قېد شو. دا خو د انگرېزۍ
ژبې د "سر" قېصه وه. هر څه ته چې سر وائي، خو
دوي ته به خپلو غلامو نمک خوړو "سر" وټېل او
دوي به هم د "سر" خطابات ورکول. مونږ په ساده
روانه پښتو کښې د غوږونو ترمنځ د چا درۍ او د
چا لکه د نولي چیتاکۍ سر بولو. هغه ورځ یو
ماشوم کور ته په ژړا لاړو. چا ورته وټيلي وو،
چې ستا د پلار سر د غوږونو ترمنځه شوم دے.
مور ورته وټېل، "خبر دے که اوس ما ته په کنځل
وېنا منع شو."

خبرې ډېرې او سر نې یو — سر انسان او حیوان
دواړه درلودې. خو حیوان ځناور اسپه ټانگه د
کلي نه بازار ته بوتللي راوستلې شي، خو که
صرف اسپ ته ووائي، چې ټانگه راکاږه او یوه
بورۍ وړه او څه تېل مالگه راوړه، دا به ناممکن

طوطيې ته نقصان رسولې نه شي، تبر پخپله خپلو پښو له راگوزارول دي - دوي سره سر په سر او اوږه په اوږه ودرېدل دغه بېن الاقوامي سامراجيت له غاښ ماتونکې خواب دے - بايد از سر نو د تاريخ نه زده کړه وشي - انسان پښتون افغان مسلمان دي بل وينې زوې څښکل بند کړي غريب مظلوم بې وسه بې وزله اولس ترقي وکړي - فرعون، نمرود، شداد څه شو؟ ايا نمرود پوزه کښې يو وړوکه شان ماشه ننوتلو د مرگ کومي ته و نه رسولو - چې سر لري، شوخې ډېرې -

”سر“ ټکې، لفظ يا اصطلاح پښتو شعر او ادب کښې ډېر استعمال شوي دے -

مال دې لار شي، سر دې لار شي، پت دې نه شي
د سړي د چارې کل خوبۍ په پت دي
خوشحال خان خټک

ديدن د سر په بدله دے

چې سر ساتې خاورې به وکړې ديدنونه
د کتاب سرپانه، سريزه، کتاب سرسري لوستل،
سر پرې سترې کول، سر پرې ماتول، سر په سر
کېدل، سرلوري، سر غږونه، بيا له سر کول، چرته
سر نڅښتل، ټوپۍ په سر، پټکې په سر، سر تور
سر، تورسري، سپين سري، انگرېزي سر، د چنډو
سر - په يو فلم کښې سيم سيم د لېلا پوځ چې گڼي

وي - څه خلق وائي او ليکي چې، ”د قيادت يعنې د سر سري کم دے، ځکه دهشت گرد دي ده“ -
هملکه! ته خو هم سرې ياست - ته پخپله وړاندې شه! سر لښکر شه! د کون و مکان دې معاشره او سماج کښې خو ډېر د پخوا نه د سر د سري خلق خاتمه کوي، چې سر ئې ورک شي - چې وروستو ورپسې د تحصيل کچھرو څوک پاتې نه شي -
د ترقي يافته، غېر ترقي يافته، وروستو پاتې ملکونو وغېره اصطلاحات ډېر استعمالېږي - د مخ په وړاندې ملکونو امريکا، برېطانيه، فرانس جرمني او نورو ډېرو تکيه کيږي - که غر لوي دے، په سر ئې لاره ده - د پښتو څو ښکلې ټپه ده،
په تورو غرونو خداي مښن دے

په سر ئې واوړې وروي، په وېخ گلونه

وروستو پاتې ملکونه هم مخ په وړاندې تللي شي بايد د زړونو ائينې صفا کړي - د تنگ نظري د تورو تيارو نه راوځي - تواهم پرېږدي - ژوند سره ترغاره وځي - زمونږ خوږ نبي ﷺ صلح حديبيه کړې وه - کفارو ته ئې پخپله عبادت گاه کښې د عبادت اجازت ورکړے و - د يهودو دوکاندار نه د سودا اخستلو ممانعت ئې کړے نه و - سوشل لاتف ئې کنډم کړے نه و - رحمت اللعالمين ﷺ و - دغه دېوال ئې باندې چاکېنگ دے، چې چرته کافر وينئ، قتل کوئ ئې! -

”قانون مکافات“ انټرنيشنل ډکشن دے - د خاکو نه پس تازه د فلم کتلو ستوري په مسلمان ملکونو کښې د جلسو جلوسونو، هړتالونو، مظاهرو اور په غرغډو کړے دے - د امريکې نيم گز د کپرې جنډه سوزول او خپلې موټرې، بسونه، بازارونه، املاک او د خلقو د سر او مال زيان دغه ترقي يافته ملکونو او د دوي غېر انساني دسيسې او

د اختر په وړومبۍ ورځ به د کلي بهر شگه کښې
دا تماشي وې. په سر سرتور، په پښو پښې ابله
عوام به په کلي کښې کولې. مشرانې ښځې په تور
سريچک سر تړي.

بحر حال د سر انساني کوپړۍ د ډېر ارزښت وړ ده. دنده پکښې سپينه ماده "مازغه" پراته دي. هم دغه دماغ دي، د عقل او شعور توليد کوي. يا دا چې د عقل شعور کار ئې دنده ده. "نارمل" او "اېبنارمل" بېلابېل انسانانو کښې کېدلې شي. که دوي په امن کښې په مکالمه، ډاډېلاک نه قانع کېږي، بيا د اختر په وړومبۍ ورځ شگه کښې د ځناورو يو بل سره سر جنګول او دوي کښې څه فرق شو؟ خبره په خبرو خلاصېږي. د هرې مسئلې حل شته دے. وزيرستان کښې ډرون حمله او ګوز دير کښې تازه دهشت ګردي هرگز سر په سر نه دي — بلکې د پښتون افغان خوار و زار اولس انسانيت سوزې الميې او سانحې دي. انسان ته چې خداے پاک سر سترګې ورکړې دي، بايد مثبت فائده ترې واخلي، چې د مظلوم انسانانو د فلاح و بهبود باعث وګرځي.

په خوږ کښې ډېر کاني پراته وي
خلق په سر پسې ملکونه لټوينه

هتيان پکښې وو. سيم سيم ته د خر بوتار (سر) په لاس ورغلو. هغه د خر سر چې به هتي په لاس کښې ليدلو، په وروستو به په تېښته تللو. سر د پاسه وېښته هم لري. اوس خو معامله ګډه وده شوې ده. بيا هم د مردانو په سر وېښته واړه وي او د ښځو په سرونو وېښته لوي لوي وي. بلکې سر ورته هم وائي او په سر کښې ښيرے او سپړې هم وي او دا فصل هم کيږي. ځکه ښځې سر ګوري او ښځې او سړي دواړه سر هم وينځي. استعاره کښې وټيلے شي، چې "سر ئې را ته مة وينځه!" (بد سړي نه ښه سړے مة جوړوه!). خبرې ته په انکار او په اثبات کښې صرف سر پقولے هم شي. د چا څه شے به تا سره وي او نه به دې ليدلے وي، خوما لک به ئې درته وائي، "زما پښ تا سره دے"، دې ته "د سر نه نيول" وائي. د بابړې د شهيدانو مړثيه کښې استاد عبدالملک فدا فرمائي،

سر په تلي کښې د الله دربار ته وړمه
مرګيه! مة رايه! درځمه

سر شيندنه، د "دواوې" د سنډا سر، سر به دې څه خوږؤم — د سر لويه انشائيه تکل دے، چې پاس ذکر ئې د سر تګه و. د سر امن دې وي. په ګودرو اکثر جينکۍ منګي په سر او ترخونو کښې قطارونه ليدلے کيږي. د بعضې جينۍ د اوبو ډک درې منګي په سر وي، ځکه خو وائي،

که ځله مې اخلي، زر شه! راشه!

منګے مې څه له پړقوې؟ لونده دې کړمه

په حيواناتو کښې سنډا، غوائے، ګډ، څېرلے جنګ کښې يو بل سره سر جنګوي. په وروستو لار شي، بيا په منډه راشي، يو بل سره سر و جنګوي، چې اکثر د يو ښکر مات شي، وټښتي.

کالاباغ ڈیم

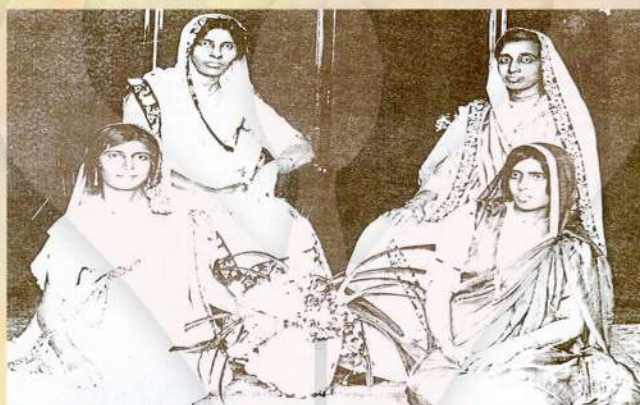
نامنظور

محمد علي جناح د انځورونو هنداره کښې

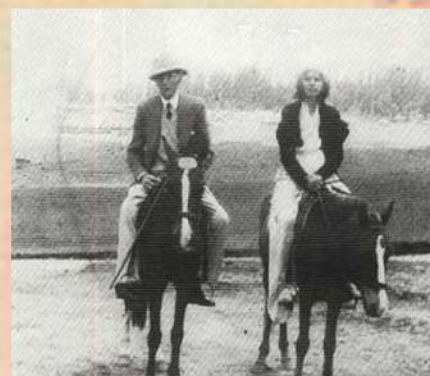
ایمي جناح او احمد علي جناح

رحمت، مریم، شیرین او فاطمه

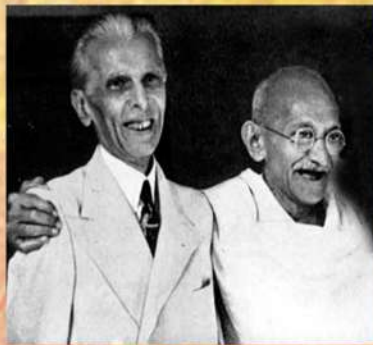

دینا جناح او محمد علي جناح

د پير تيار رامسوامي او بي آر امبيدکر سره

د کانکرېس لخوا مسلم ليک سره جرگه کښې

6 دسمبر 1946 هېډرو هواني ډکر لندن

باچا خان سره

پاکستان کې د موبائيل ټېکنالوجۍ راتگ
سره د ژوند په بېلابېلو اړخونو کې ګڼ شمېر
بدلونونه منځ ته راغلي دي. د اولس خپلو
کښې اړيکې پراخه شوې دي او دغسې نه
يو اړيکې دا چې روزګارونه ورسره ښه شوي دي،
بلکې نورې لارې هم د روزګار او معاش
پرانستې شوې دي.

خپله د اتصالاتو ګڼې کمپنۍ دلته تاده شوې
چې لوي شمېر ځلمي پکښې په روزګار شول او د ګرځنده (موبائيلز) د خرڅ، رغونې او
نورو لوازماتو د پاره د ځايونو پرانسته او د ځلمو په کار کېدلو ته لاره هواره شوه.
له بده مرغه، دې ټېکنالوجۍ ځان سره څه ستونزې او څه پرېوتې اغېزې هم راوړې.
دغه ستونزې او پرېوتې اغېزې څه خو د اولس د خپل ژوند ډول له مخه او څه د سرکار
دې لپ کښې پاملرنه د نه کولو له امله منځ ته شوې. د ګرځنده کېمري سره کېدو خوا د
کورونو ستر مات شو، نو بلخوا د تېبستې، نشتي توکو خرڅ او نورو بډيو لارې هم
برخېره شوې. دغسې د ژوند په هر اړخ ډول بدلون راغلو.
د حکومت لخوا د پېژند (شناختي کارډ) سره د موبائيل سم تړون کېدو ته ځه کوي او کېدنه.
خو د جرائمو شرح به تر ډېره حده راټيټه کړي. دې لپ کښې د هېواد د راتلونکي فکر او د
اولس د ژوند په لوري خيال کول پکار دي. بايد دا لپ د څه مفاهمتونو ښکار نه شي.

د پښتون مرام پښتون وياړ شهيد

اودل سمد اخکزى خان ابا

دوست افغان

عبدالصمد خان اخکزى (7 د جولای، 1907 ز - 2 د دېسمبر، 1973 (په انگرېزي: Abdul Samad Khan Achakzai) د سوېلي پښتونخوا يو مخور اولسي مبارز، سياسي مشر او نامتو ادبي شخصيت ؤ. هغه د خپلو سياسي فعاليتونو او په سياست كښې د ښكېل پاتې كېدلو په سبب د برېطاني هند د واکمن حكومت لخوا او بيا وروسته د پاكستاني حكومت لخوا په وار وار زنداني شوى. نوموړى د "انجمن وطن" په نامه د يو اولسي غورځنگ مشر او بنسټگر ؤ، چې بيا دغه اولسي غورځنگ د هند د كانگرېس او خدائي خدمتگارو لخوا په رسميت وپېژندل شوى.

نيوليك

- 1: مخينه او زده كړې
- 2: سياسي فعاليتونه
- 3: ادبي هلې ځلې
- 3.1: چاپ شوي آثار
- 3.2: ژباړې
- 4: مړينه

1. مخينه او زده كړې

خان شهيد عبدالصمد خان اخکزى د نور محمد خان اخكزي زوى ؤ. هغه د سهېلي پښتونخوا په

گلستان نومې سيمه کې زېږېدلې ؤ. نوموړې چې د خان شهيد په نامه هم شهرت لري، خپلې لومړنۍ زده كړې تر اتم ټولگي پورې په منظمه توگه ترسره كړې وې. بيا ئې نورې زده كړې په دوديزه توگه د سيمې له ديني عالمانو ترسره كړې وې. كله چې په 1929 ز كال كښې د سياسي ښكېلتيا په سبب په 14 كاله بند محكوم شو، نو بيا ئې په بنديخانه كښې په غير رسمي ډول د فاضل پښتو، فارسي، مېټرک او اېف اې په ازموينو كښې گټون وکړو او د برياليتوب سندونه ئې ترلاسه کړل. نوموړى په پښتو، دري، اردو او عربي ژبو ښه پوهېدلو او احاطه ئې پرې درلودله. هغه خپل ټول عمر په زده كړه، فرهنگي او سياسي فعاليتونو تېر كړى او د سياست په ډگر كښې له هېواد سره د مينې په گناه د مچ، هري پور او ملتان په زندانونو كښې ئې سختې شپې ورځې تېرې كړې دي.

2. سياسي فعاليتونه

اخکزى په 1930 ز كال هند ته لاړ او د لاهور د كانگرېس په كلنۍ غونډه كښې ئې گټون وکړو. په دې غونډه كښې ئې د ښكېلاك ضد شعارونه

جوړ کړل، چې یو ئې د "ورور پښتون" او بل "د اسمان گل" په نامه یادېده. د لومړي گوند مشري پخپله د صمد خان په غاړه وه او د دوهم مشري ئې شهزاده عبدالکریم خان بلوخ کوله.

په 1954 ز کال کښې چې د ملي خودارادیت څپې څپځپانده وې، د پاکستان پوځي حکومت د هغو د ارامولو او له منځه وړلو په خاطر بندېزونه لگولي وو او خان ئې د مارشل لاء د قوانینو څخه د سرغړونې په تور 14 کاله بندي کړو.

3. ادبي هلې ځلې

عبدالصمد خان اڅکزی یوازې یو سیاسي او ټولنیز شخصیت نه ؤ، هغه یو هر اړخیزه وگړی ؤ، چې د رسنیو د چاپ تر څنگ په ادبي او علمي چارو کښې هم بوخت پاتې شوی او گڼ شمېر فرهنګي خدمتونه ئې کړي دي. ده برخېره په دې، چې د "استقلال" په ورځپاڼه کښې ئې خپلې لیکنې خپرولې، د "گلستان" له مجلې او نورو ملي خپرونو سره ئې هم همکاري کوله. د ده لیکنې په یوې سیمې پورې محدودې نه وې، بلکې د افغانستان، بلوچستان او پېښور په مطبوعاتو کښې وخت په وخت خپرېدلې.

3.1. چاپ شوي آثار

صمد اللغات: د پښتو ژبې سیند چې په لس هاو زره لغتونه پکښې راغلي. دا سیند په 1953 ز کال کښې د کوټې په جېل کښې لیکلې شوی

او خبرې واورېدلې. کله چې بېرته کور ته راستون شو، په حال او احوال کښې ئې بدلون راغلی ؤ.

دغه حال ئې محمد ایوب خان اڅکزي او خپل ورور عبدالسلام خان ته بیان کړو، چې دوي درې وارو د یوې ملي سیاسي ټولنې په جوړېدو لاس پورې کړو. کله چې انگرېزان د دوي د فعالیت څخه خبر شول، د دوي دغه گوند ئې غیر قانوني وبلله او درې وارو ئې بنديان کړل. کله چې هغوي له بنده خوشي شول، نو په 1932 ز کال کښې ئې په سویلي پښتونخوا کښې د یو سیاسي مرکز په جوړولو لاس پورې کړو، چې د همدغه کال په ډېسمبر کښې د سندھ او سویلي پښتونخوا په پولو په یعقوب اباد نومې سیمه کښې د "انجمن وطن" په نامه د خان عبدالصمد خان په مشرۍ د یو اولسي تحریک بنسټ کېښوده. دغه انجمن د هند د کانګرېس او د خداني خدمتګارو لخوا په رسمیت وپېژندل شو. نوموړي په 1936 ز کال کښې پخپل شخصي لگښت یوه چاپخونه هم رانیوله او د 1938 ز کال په جنورۍ کښې ئې په پښتو او اردو ژبو د "استقلال" اخبار چاپ او خپور کړو. دغه اخبار په 1950 ز کال کښې د پاکستان د حکومت لخوا مصادره او ضبط شو او پخپله عبدالصمد خان زندان ته لاړو. کله چې هغه له بند خلاص شو، نو بیا ئې دوه نور گوندونه هم

لاهور ھائي ڪورٽ ڪيني دشہيد اخڪزي بابا بيان

اڪٽوبر
1954

سيال سبائون

جناب والا غوارم د خيل بيان پيل د قران عظيم
الشان د دې سپيڅلي ايت څخه وڪرم.

و تعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان
(د خبر کارونو ڪنې يو بل سره کومک کوئ او د
بدى او گناه کارونو ڪنې د يو بل کومک مٿه کوئ)
جناب والا زما باور دے، چې دا ايت د انسان د
ژوند هغه منشور دے، چې کټ عمل پرې وکړي،
نو د ټولې نړۍ ستونزي به حل شي. دا ايت زما د
ژوند لاره ده او دا زما عقیده او باور دے، چې زه
به مدام د خبر په کارونو ڪنې د مخ په صف ڪنې
ولاړ یم او د بدو او گناه به مخالف یم. هم پرون
مخالف ۾، هم نن مخالف یم، هم به تر مرگه
مخالف یم. په ما تور لگولے شوه دے، چې ما
په حيدرآباد ڪنې تقرير ڪړے دے — دغه تور يا
دروغ نه دي، ريښتيا دي. ما تقرير ڪړے دے او
که نن بيا هغه غونډه وي، زه به دغه تقرير بيا ڪوم.
حڪم چې زه د قېد يا مرگ د وږې نه د قران پاک د
مقدسو آيتونو نه سرغړونه کولې نه شم. د حق په
ملگرتيا ڪنې او د باطل خلاف په مبارزه ڪنې د
زنداني يا مرگ سزا هېڅ معنا نه لري.

پاکستان سره زمونږ يوازي د مذهب انډول دے. د
افغانستان سره زمونږ د مذهب، ژبې، جغرافيه،
کلتور او تاريخ تلپاتي تړون دے. مونږ که تاسو
سره ژوند کوو، نو په شرائطو به ټي کوو. تاسو به
مونږ وېشنه نه — زمونږ د ژوند سپکاوه به نه
کوئ — زمونږ په وسائلو به مونږ له واک راکوئ
او که د جبر لار خپلوئ، نو نه زندان نه وږېږم نه دار نه
(اودل سمد خان اخڪزے شهيد)

دے زما ژوند: په دې اثر ڪنې د خان صاحب ژوند
پېښې په 790 مخونو ڪنې راغلې دي.
پښتو ژبه او ليکدود: دا يوه کوچنۍ رساله ده،
چې په 1956 ز کال ڪنې په کوټه ڪنې چاپ
شوې ده.

3.2. ژباړې

گلستان: د شيخ سعدي د "گلستان" منظوم پښتو
ژباړه. دا کتاب په 1950 ز کال ڪنې د هري پور
په زندان ڪنې ژباړلے شوه دے.
ترجمان القرآن: دا د مولانا ابوالکلام آزاد د
"ترجمان القرآن" پښتو ژباړه ده، چې په 1947 ز
کال ڪنې د مچ په زندان ڪنې ژباړلې شوې ده.
کيمياے سعادت: د امام غزالي د "کيمياے
سعادت" پښتو ژباړه.

سيرة النبي: د شبلي نعماني د "سيرة النبي"
لومړي ټوک پښتو ژباړه.

د آزادي پاے: د چارلټ اوډايس مارټر د کتاب
(Future of Freedom) پښتو ژباړه.

آزادي کا افق: د همدې پورتنې کتاب اردو ژباړه.

4. مړينه

عبدالصمد خان اخڪزے يو ٽول منلے پښتون
مبارز، د گني شمېر فرهنگي او ټولنيزو چوپړونو
وروسته په 2 ډيسمبر 1973 ز کال د کوټې په
ښار ڪنې د خپل کور په مېلمستون ڪنې د لاسي
بم په بريد ڪنې شهيد ڪړے شو.

د چا چې به اشر و، هغه به تودې چې او غوړې پراتې اشر کونکو د پاره راوړې. وچې خېټې به غوړې شوې او کار به هغه ورځ راوغښتلی شو. په بله ورځ به د بل چا اشر و او دغسې به د ټول کلي کښتونه او فصلونه خوندي شول.

اشر يوازې کښتونو سره تړلې نه و. د ژوند په نورو لارو هم د اشر اغېزه ښکاره وه. غم ښادۍ کښې به د کلي ځلمي جوپې جوپې خدمت ته ولاړ وو. يوازې سړي نه، د ښځو به هم په تنور پېښې کولو، په گودر د يو بل منگي ډکولو نه واخله، تر مالوچو ډانډت کولو، د بړستو گنډلو، غنمو چن کولو او غم ښادۍ کښې د اخلي پخلي کارونو پورې د اشر څرک څرگند و. د پښتنو کورونو کښې دېوالونه وو، خوزرونو کښې نه.

اشر د پښتنو د جرگې په ښونه د ټولنې د ژوند يوه گټوره برخه وگرځېدله او په هره ښه بده، هره ورانه سمه، هر باران جاکړ او هر موسم کښې پښتانه د اشر په مورچل د يو بل سره اوږه په اوږه ولاړ وو. د وگړي په ژوند کښې د مشينزۍ راتگ چې چرته خوارې لږه او لږ وخت کښې د ډېر کار ويستلو سره نور بدلونونه راوستل، هلته ئې د ټولنيز ژوند ډېر رنگونه هم وټروړل. د ټولنيز ژوند دغه پياوړو رنگونو څخه د اشر رنگ هم رو رو توت کېدلو او تر دې چې زياتره برخو کښې بيخي ورک شولو او دغسې ډېرې داسې گټې او خوندي ورسره هم لاړل، کوم چې د اشر له مخه ټولنه کښې وو.

اشر د پښتنو د ټولنيز ژوند نیازين رنگ

وياړ راپور

يوازې د کليوال ژوند خبره نه کوو، چرته چې هم ټولنيز ژوند کېږي، هلته د ژوند اسانتياوې منځ ته راوړلو د پاره وگړي داسې لارې ويستلې دي، چې ټولنه ښېرازه او سوکاله لري — "اشر" ټولنيز ژوند ته د اسانتياوې راوړونکې هم داسې يوه لاره ده، چې ډېر نیازين رنگ لري.

په پښتنه ټولنه کښې د اشر تاريخ ښکاره نه دے او نه داسې څه روايت لرو، چې پښتنې ټولنې سره اشر د کومې مېزې او پرمختللې ټولنې نه اخستې شوه دے او دا خبره د دې ريښتيا پخلاوې کوي، چې د ټولنيز ژوند سره مينه کونکو پښتنو اشر د پېړيو راهسې خپل کړے و. کله چې د زمکه کروندې د پاره چمتو کېږي — کله چې کښتونو کښې کرونده کېږي — کله چې پاڅه کښتونه رېبله کېږي — کله چې کښتونه خوندي کېږي — اشر کېږي.

اشر د پاره به کلي کښې نغاړه ووهلې شوه او غږ به وښو، چې سبا له به د پلانکي کښت کښې اشر وي، نو د ټول کلي ځلمي، سړي او مشران به لاړل. دا به د ټولنې د يو بل سره د اړيکو ټينگولو بانه هم وگرځېدله.

اوس چې د پښتنو خاوره د بدامنۍ په موسم کښې ده، د اشر په ترڅ کښې د قامي لښکرونو يوه شعوري هڅه شوې ده. د قامي لښکر تاريخ هم د پښتنو په ټولنيز ژوند کښې خپل درناوې لري. دغسې د پښتونخوا د امنيت په اړه د اشر فکر يوه ارزښتمنه لاره ده، چې که مشران کښيني او دې ته ځير شي، نو د امنيت د ټينګولو گڼې لارې به ومومي.

دې لږ کښې د کلي ځلمي بايد وهڅولې شي او د ښوونځو، ليسو او پوهنتونونو زدکړه کوونکي هم دې پياوړي کار کښې ځان سره بدرگه کړي شي. د پښتونخوا د امنيتي ځواکونو مشران او لارښود په دې اړه مهم رول لوبولې شي.

ژوند د بدلون نوم دے. دا هم د ارتقاء برخه ده، چې د ژوند کومې ښکلاګانې، کومې اسانتياوې او کوم ښه څيزونه حالاتو زموږ لاسونو نه تروړلي دي، هغه بيا خپل کړو. د اشر بيا ژوندي کول به يو لوي برياليتوب وي او د دغه رڼا څه وړانګې مونږ د افغانستان لويو ښارونو کښې وليدلې.

د نولسمې پېړۍ ورومېيو دوؤ لسيزو کښې پښتنې ټولنې د اشر نه ډېرې گټې لاس ته راوړلې. د خدائي خدمتگار خوځښت کارکوونکي به کلي په کلي گرځېدل، لارې کوڅې به ئې جارو کولې — په ړنگ شوؤ دېوالونو به ئې ردې وهلې — جوماتونه او حجرې به ئې ودانولې او د پښتنو د ترېگنيو او منځنو شخړو د منځ نه ويستلو هڅې به ئې کولې. د خدائي خدمتگار خوځښت بدرگه چې کوم کلي، کوم ښار او کومې سيمې ته هم تلې ده، هلته په پښتنه ټولنه د اشر ړنگ زيات گټور او زيات څرګند شوي دے، خو د نولسمې پېړۍ اخيرۍ لسيزې کښې د ژوند ډېرو کارونو نه مشين خپل لاسونه تاؤ کړل او دغسې ئې د اشر په مړۍ گوتې کېښودلې، خو اشر خپل ارزښت اوس هم باټېلې نۀ دے. په ټولنيز ژوند کښې ډېر داسې کارونه شته، چې هلته اوس هم اشر يو اغېزمن رول لري. په ټولنيز ژوند کښې اوس هم چرته چې مينه ده، جذبه ده — هلته اشر په څۀ نا څۀ ړنگ کښې شتون لري.

اوس اوس د افغانستان په څو سترو ښارونو کښې د صفايۍ د پاره د اشر غږ شوي دے او گڼو ښارونو کښې د پوهنتونونو ځلمي او د ټولنيزې ښېګړې د ډلو کارکوونکي په دغه غږ د خپلو ښارونو ښکلا د پاره راووتل. د ټولنې مشران د دغه ځلمو تر څنګ وو، چې د اشر د بيا ژوندي کولو په اړه يو گټور ګام دے.

ته وټبل، چې خان سياسي ډاکټرانو، روحاني پېشواگانو، دانشورو بټېربازانو ته هم بنودلې وه. لا دانشورو بټېربازانو ورته وې، چې دا تا ډېره جنگوله، وېرېدلې ده. روحاني پېشواگانو ورته مشوره ورکړې وه، چې دا د تبغ، تورې او غشي نه وېرېږي او تيارې نه هم — دې ته به شپه ورځ ډيوه بلوې. "خان" غريب خوارې وکړه. د پيتوگي پلاره! د اجل حکيم نه وي؟ خدا ۛ دې اخره خاتمه په ډولکو کړي".

"قمرې وټبل، چې ښه و شو. اوس به خان د قندهار ننگرهار، پېښور، اشنغر پښتنه بي بي راولي. دانشورو بټېربازانو ورته لومه اچولې وه، نيولې ئې دے. که خبر وي، نن دے که سبا، خو دا مال د زرغون شاه. تکره دانشور بټېربازان دي، خپله بولاره به ورته رغ کړي (خپله بولاره خپل مېزان). دې دانشورو بټېربازانو لېونې فلسفي غني خان بابا ته د جرگې "بولاره" جوړه کړې وه، افراسياب خټک ته انقلابي "بولاره" او افضل خان لالا ته قومي "بولاره" — دا بېله خبره ده، چې ټولې بولارې د مېزونو نيولو نه وړاندې خپلې منطقي انجام ته ورسېدې. قمرې وټبل، چې دا ځل دانشورو بټېربازانو وټبل، چې مونږ د هغه تجربو نه ډېر څه زده کړي دي. د خان "قومي وطني" مېز به جنگ گټي. زارۀ مېزان بگيلي شوي وو، پنجرې ته ئې واچول، چې نو ۛ کله وکړي. روانه "چارشنبه" کښې به هغه هم جنگوي".

"وه د پيتوگي پلاره! څۀ اوتې بوتې دې شروع کړې دي؟ پښتانه به اوس ستا هر صېب ته د مشرتابه شمله تري؟ — پيش نه شي!"

"هغوي ډېر هوښيار دي. که "دستار" لري، نو د دستار سر هم پېژني. گڼې نو د "گل اباد د خان

د دانشورو بټېربازانو دام او د افتاب شېرپاؤ لومه

"اَنَا لِلّٰهِ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ"

"وه د پيتوگي پلاره! بيا څوک مړۀ دي، چې د مړي اوږدې کليمې دې شروع کړې دي؟"

"وه د عقل دښمنې! سر دې سپين شو، زړۀ دې شين شو، خو عقل او دين دې په دوه درۛ سر کښې مکين نه شو. دا د مړو نه، د هر حادثاتي خفگان خبر په اوږدولو وټبل پکار وي."

"خواره! په تا کوم د شين اسمان تندر راپرېوتو، چې د مړو کليمې دې شروع کړې دي؟"

"ولې ته نه ئې خبر څۀ؟"

"د څۀ نه؟"

بېخ دې وځۀ! زمونږ "مشر خان" حيات خان شهيد چې د لارکانې نه کومه پيپلۛ بي بي راوستلې وه او د هغه د شهادت نه پس وراثت کښې "کشر خان" مېجر افتاب احمد خان ته پاتې شوې وه، پرون مړه شوه او بلا دې واخلم، مېجر صېب په سرنا ډولکو خاورو ته وسپارله.

"خبر شوې ؤم، چې د څۀ مودې راهسې ډېره خفه وه. د ډېرېشن دورې به پرې راتلې. د قمرې تېر را

“که خیال دې وي، نو قاضي صېب چې چرته د “نوک” ځای موند، هلته ئې “سوک” منډه. چرته چې د پنډۍ د لوي کور خان ته د سرو نو شمېر پکار و، هلته به ئې سرونه شمېرل او چې چرته به ئې پکار نه وو، هلته نه به ئې “واک آوت” کوو. دې سره ئې ډرون بریدونه روا کړل، ناتو ځواکونو د پاره ئې سپلاني و سپړله — عافیه صديقي ئې ورته و سپارله، جامعه خفصه ئې ړنگه کړه او سور جومات ئې شهید کړو. د سور جومات “غازي” ئې “شهید” کړو او د “شهید غازي” ورور ته ئې توره فېشنې بورقه په سر کړه او بيا پنځه کلونه چې ئې وخورل وڅښکل، نو اوچتې مورې ته وختلو او ټولې گوتې ئې مولانا فضل الرحمان ته ونيولې. دوه لاسونو د شلو گوتو په دېرشو بندونو کښې يو بند خوڅه، يو “نوک” ئې هم ځان ته نه کړو او مولانا فضل الرحمان دا تپه کوله،

غلطۍ دې ټولې په ما بار کړې
را ته ښکاريږي له ياري اخلي لاسونه
“خه خوار مه شي! دا مولانا صېب تا ته دومره ساده ښکاريږي څه؟ په سور جومات کښې چې وينې بهېدلې، قاضي صېب د جمهوريت “ميشاق” د ابی (انگلستان) په نغري ناست لاسليک کولو.”
ژبه دې وړېږېږه! خبره نیمه کښې اخلي. ما هم دغه وئېل، چې دېرش کلونه د افغانستان د جهاد “مهر” خپرونکو يو بل پسې لستوني رانغېستي دي، خو د “مهر دهنده” ملازه ئې ژبې نه سپري. پرون ئې د ډرون، ناتو سپلايۍ، عافیه سپارنې خوړله — نن ئې د دې په ضد په احتجاجونو گټي. او اولس خو به دغه وائي،
په ما دې کومې کوډې کړې؟
په مخ مې سپينې اوښکې ځي، ځله درکومه

ځوي“ خو لکه د جامو ټولې سياسي “بولرې” فوجي “گارې” بدلې کړې او اوس خو مې اورېدلي دي، عمران خان نيازي “غازي” کوي، خدا ې دې ورته خبر کړي، دا ځل “غازي” ئې “شهید” نه کړي “د پيتوگي پلاره! يقين مې نه شي، که دا ځل دې خان د گوهر شاه مولانا “تعويذ، دم، درود” هم د سرکار د کرسۍ يار کړي. خان به دې د مشر خان په مزار دا تپه کوي،

زما نصيب کښې جانان نشته
که د تعويذ په ځامې ملا په غاړه کړمه
“د پيتوگي مورې! هغه د پښتنو متل دے، زور ورک شه مړه! سخا دے. واره ناست دي، لکه د خان دې شپيلې کښې واړوه چې، زور هغه، نو دغه.”

ډرون، ناتو سپلاني، عافیه اسلام اباد او مولانا فضل الرحمان

“د پيتوگي مور! هغه د پنډۍ د لوي کور هغه زړه ور او زورور خان دې ياد شي؟
“نېکبخته! د پنډۍ د لوي کور کوم خان زړه ور او زورور نه و؟ د پنډۍ د اېغ نېغ خانانو نوم اخله!
“وروسته خان يادوم نېکبختې!
“خدا ې دې پخپلو قدرتونو اخير ې کړي!!!
“هغه چې اسلام اباد کښې کښېناستلو، نو خپلو “کرام الکاتبينو” ورته “عملونه” او “مجلس عملونه” په مېز کېښودل. که ياد دې شي؟ خړو سترگو کښې ئې د “رنا” رانجه هم اچولي وو.
“توبه توبه! سم ډېر چغمې ئې! “عملونه وايه، خو “مجلس عملونه” مه وايه!
“نېکبختې! چې نه وایم، نو “تور” به “سپين” شي؟
“غور غور یم درته.”

قبائلي سيمو کښي اصلاحات

افراسياب خټک

د وفاق تر انتظام لاندې قبائلي سيمو (فاتا) کښې د سياسي هلوځلو پېل يو تاريخي گام دے . 1870ء کښې هغه وخت دغلته پوليتيکل ايجنسي نظام پېل شو، کله چې برېطانيې څه افغاني سيمې ونيولې او د برېطاني هېند برخه ئې کړې . قابضي واکمنۍ خپل تکره ځواکونه او ځيرکه انتظاميه د روسيا سره دې "پولټيزې سيمې" کښې د خپلو گټو خوندي کولو د پاره وټاکله . فاتا افغانستان ته څېلمه د برېطاني واکمنۍ خوندي کولو د پاره يو ډال و، ځکه ئې د هر ډول سياسي هلوځلو او بدلونونو څخه په څنډه د ساتلو تاييا وکړې شوه . په فاتا کښې فکري زمکه داسې شنډه وساتلې شوه، چې څه ډول سياسي بزغلي پکښې زرغون نه شي . دې خبرې نه مخ اړولې نه شو، چې پيرنگي واکمن دغه فکر

کښې تر ډېره حده بريالۍ شوي و . فاتا د ژوند د بنسټيزو غوښتنو حق لرونکو وگړو د استوگن په ځامې د پرزوني او جنگ مېدان وگرځولې شو . دې سره فاتا که يو اړخ ته د غازي امان الله خان د ټولنيزو او کلتوري بدلونونو د پاره داسې دېوال شو، چې ختيځې پښتنې سيمې نه ئې د دغه بدلونونو غوره اغېزې وټمبولې او بل اړخ ته ئې په ختيځه پښتنه سيمه کښې د اوچت شوي د باچا خان سياسي تحريک افغانستان ته پرېښودلو .

له بده مرغه، د برېطانيې د هند نه په وتلو هم د پاکستان برېطاني فکر لرونکو واکمنانو د فاتا د پاره هماغه د پيرنگي واکمن قانون په ځامې وساته .

تاريخ د قابضي برېطانيې لخوا د فاتا سياست نه لرې ساتلو تگلاره غوره ښکاره کړه، ځکه چې هم دا خاوره د روسيا او لويديزې نړۍ تر منځه جنگ کښې په افغانستان کښې په روسي ځواکونو او مفاداتو بريد د پاره پکارولې شوه .

خپلو وېناؤ کښې به کړکه نه ځای کوي. گورنر گډون کونکو سره پخلاوې وکړو، چې پولتيکل انتظاميه به د سيمې د سياسي مشرانو لخوا د اولس د شخړو په حقله غوښتنې سر ته رسوي. هغه سياسي گوندونو ته ووتل، چې په هره يوه ايجنسي کښې دوه غړي د انتظاميې سره اړيکو او خبرو د پاره وټاکي.

پېل کښې به ځنې مذهبي سياسي گوندونه دغه سيمو کښې سياسي هلې ځلې کولو کښې بريالي وي، ځکه چې د ترهگرو لخوا هغوي ته په تندو گونجي نشته (جماعت اسلامي دغلته څو سياسي غونډې وکړې)، خو د وخت تېرېدلو سره هيله لرو چې دغه سيمو کښې د ترهگرو لخوا بې وزله شوې او زورلې شوي اولس به نورو سياسي گوندونو ته هم پخپل درشل هرکلی ووايي، ځکه چې څه سياسي مذهبي گوندونه دغه ترهگرو سره اوږه په اوږه ولاړ دي او قبائيل يې د خپلو کړاوونو او خپلي ژوند ذمه وار گڼي.

د سياسي گوندونو نه پرته، فاطا کښې د رسنيو (ميډيا) مرسته هم کول غواړي، ځکه چې د دغه سيمو د رسنيو گڼ خبريال او غړي تېستولې شوي او وژلي شوي دي. د فاطا د ودانۍ په لړ کښې د رسنيو د گټور کردار نه مخ څوک هم اړولې نه شي. دا خبره څرگنده ده، چې په فاطا کښې ټولنيز، معاشي او سياسي پرمختگ به هله امکان ولري، کله چې حکومت دغه سيمې نه د ترهگرۍ موندل وېاسي او د سيمې بې دخله شوي قبائيلي مشران او اولس بيا په ځای کړي. دغسې اولس دا هيله لري، چې د فاطا د نور پاکستان سره تړون د پاره به حکومت نور څلور شپېته کلونه لاره نه ځاري.

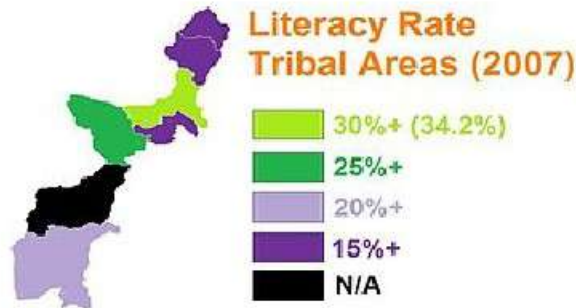
(ليکوال د پاکستان د سېنې غړی او د يو سياسي گوند صوبايي سرمشر دی)

ملکي او نړيوالو ترهگرو ډلو د فاطا سيمې نه د بلا څمخ او د بنامار کور روغ کړی دی. د فاطا استوگن په دې ترهگرۍ کښې له هر چا ډېر خپلي شوي دي، خو بيا پرې څوک غوږ نه گروي.

1970ء نه سياسي گوندونه فاطا کښې څه نا څه شتون لري. ځنې گوندونه خو قامي اسمبلۍ او سېنې ته د خپلو غړو لېږلو کښې هم بريالي شوي دي، خو د گوندیز کانديد (اميدوار) په ځای د يو "ازاد اميدوار" په توگه. اوس د پولتيکل پارټيز اېکټ سره به سياسي گوندونه دغه سيمو کښې خپلې هلې ځلې د گوند د بېرغ او تگلارې سره کولې شي.

د خېبرپښتونخوا د گورنر بېرستېر مسعود کوثر لخوا فاطا کښې د سياسي هلوځلو تگلاره ټاکلو د پاره د سياسي گوندونو يوه غونډه د اکتوبر په څوارلسمه نېټه بللې شوې وه، چې د لسو سياسي گوندونو غړو په دې مازغه شاربونکې غونډه کښې گډون کړی و. دې غونډه کښې په ډاگه کړې شوه، چې دې هلوځلو د پاره د فاطا استوگنو ته هغه ټول حقونه ورکول لازمي دي، کوم حقونه چې بندوبستي سيمو کښې اوسېدونکو ترلاسه کړي. دغه بنسټيز حقونه د پاکستان ائين او لوړو عدالتونو ورکړي دي. تر څو قبائيلي سيمې د پاکستان نورو سيمو نه په ائيني او عدالتي اړه شوکېدلې دي، نو دغه سيمو کښې به د بنسټيزو حقونو ورکړه څنگه يقيني کولې شي؟ د خېبر پښتونخوا حکومت غونډه کښې برخه اخستونکو سره ژمنه وکړه، چې د بنسټيزو حقونو د ورکړې د پاره به هره ممکنه هڅه وکړي.

سياسي گوندونو لوظ وکړو، چې څه ډول وسله لرونکي به خپلو سياسي غونډو ته نه پرېږدي او

د فاطا په اووه ایجنسیو کښې د کامرس اووه کالجونه دي، چې دغه ټول د پېسو او بډو اډې ګرځېدلې دي او په زرګونو طالبعلمان نورو ښارونو ته د خپلو زدکړو په غرض تلي دي. د دې ځای د ټیکنیکل تعلیم مسئولینو هم ځانونه رانده کانه کړي دي، چې دغسې د حکومت او د اولس لوي زیان دے، ځکه چې که هر څو مالي ستونزي لري، خو طالبعلمان دې ته مجبوره کړي شوي دي، چې د پېښور، بنو، ډي آني خان او نورو ښارونو په نجی ادارو کښې خپل تعلیم مخ په وړاندې بوځي. زموږ د یو ویاند تر مخه د ګڼو لیسو مشران د تېرو درې کلونو نه دغه ودانیو ته ښکاره شوي هم نه دي، خو په کاغذونو کښې دغلته حاضر وي او خپلې غټې تنځاګانې جیب ته کوي او هم دا امل دے، چې د لیسې مشر نه وي، نو هلته موږ د ښوونکو حاضري څنګه منلې شو؟ دغه اوس اوس د ګورنمنټ ډګري کالج میرعلي پرنسپل په بنو کښې مېشته طالبعلمانو ته نوټس لېږلې و، چې هغوي دې کالج کښې حاضري وکړي، خو طالبعلمانو په دې وجه هلته تګ و نه کړلو، چې ښوونکي د خپلو فرائضو نه ډېره پاملرنه پراتېوېټ ګټې ته کوي. په بنو کښې تیوشن کوونکي یو طالبعلم و وې، چې خپلو زدکړو ته څېر او ملاتړلې به چېرې هم د خپلو سیمو (فاټا) لیسو ته مخه نه کړي، ځکه چې داسې کول به خپل وخت خرابول وي.

په قبائيلي سیمو کښې د تعلیم اصل صورت حال

احسان داوړ

په قبائيلي سیمو کښې د تعلیم جاج اخستل ما ډېرې خواشینۍ ته څپلمه کوي. یو اړخ ته د شپږ سوه نه زیات ښوونځي لکه د پیریانو ورکو ترهګرو د ترهګرۍ په نوم نڅېسته کښې ړنگ کړل او بل اړخ ته د فاطا د تعلیم د محکمې ناخوالۍ او د فاطا سپکرتريټ معنیخېزه چپیا او د لوي افسر نه وړوکي منشي پورې د دغه مسئولینو ناچاقي. که په تېرو لسو کلونو کښې ړنگ شوي ښوونځي بیا ودانول هر څو ضروري ده، خو دې نه هم زیات اهم د شته ښوونځو دننه د زدکړې لړۍ پېل کول دي. د باوري لارو نه دا وېنا شوې ده، چې په فاطا کښې د ښوونځو، لیسو او پوهنتونونو دننه بډې او د خپلو فرائضو نه د څنډې کولورویه دې حد له تلې ده، چې زده کوونکي اوس دغه ادارو ته راتګ هم نه کوي. دوي زیاتوي، چې لوي شمېر کښې استاذان د فاطا تعلیمي مسئولینو لره جېبونه تودوي او بیا په نورو نجی ادارو کښې هم تنځاګانې ترلاسه کوي او ګڼ څو پکښې د هېواد نه بهر په خلیجی ملکونو کښې وظیفې ترسره کوي او دلته د حکومت نه هم خپله تنځا په وخت وخت اخلي. د سرکاري ښوونځو هلکان داسې حالاتو کښې د بهر نه په تیوشن اخستلو مجبور دي او د سویلي وزیرستان ګڼ شمېر طالبعلمان په بنو او نورو نژدې ښارونو کښې پراته دي. د ړنگ شوو ښوونځو سره ودان ښوونځي هم له دې امله د پیریانو کورونه شوي دي، خو بیا هم د دغه ځای استاذان خپلې تنځاګانې اخلي.

په ټوله پښتونخوا کښې او په ځانگړې توگه په فاطا کښې چې چا ښوونځي د پاره ځای ورکړي د، دهغه د کور نه یوه توریسري د استاذې په توگه اخستې شوې ده. چې دغو کښې زیاترې خپل نوم هم لیکلې او لوستلې نه شي. دا ډول استاذانې په فاطا کښې د جینکو په زدکړو کښې د یو لوی خنډ په توگه دي، ځکه چې د بهر نه دغه ښوونځو ته راتلونکې استاذانې هم دغو ته گوري او داسې د جینکو په تعلیم اور بل شوی دے. دې حالاتو کښې مونږ ته په فاطا کښې د اصلي تعلیمي شرحې اندازه کېدلې شي.

په قبايلي سیمو کښې د تعلیم د نیشنون ټولو نه لوی لامل په تعلیمي نظام کښې د چېک اپنډ بېلنس نیشنوالی دے. هر کال د پرمختگ په کلیزو منصوبو کښې تعلیم د پاره پېسې ویستلې کیږي، خو د دې پرته هم په دغه سیمو کښې د تعلیم شرح، هغه د هملکانو وي که د جینکو، خو وده نه کوي. مونږ په فاطا کښې د ترهگری او کرکې وده کښې د تعلیم سره د مېړنۍ مور دا رویه هېرولې نه شو. ترڅو چې د فاطا د ځلمي کهول (هملکانو او جینکو) د تعلیم یافته کولو د پاره شعوري او عملي هڅه شوې نه وي، تر هغې دغه سیمه کښې د سولې او پرمختگ خبره کول هسې بوس بادول دي. وخت راغلی دے، چې په فاطا کښې تعلیمي نظام ته په سنجیدگی وکتل شي او په دې لار کښې ولاړ خندان له موندنه وویستل شي.

چې د هملکانو د ښوونځو او لیسو دغه حال دے، نو د جینکو د ښوونځو او لیسو خو به څه هم نه وایو. د اوسني راغلي شمېر تر مخه په فاطا کښې د جینکو د تعلیم شمېر 0.60% دے، چې په نړۍ کښې د هرې سیمې نه ډېر لږ دے، خو په سرکاري کاغذونو کښې د فاطا په 2349 ادارو کښې د 195,000 پورې شمېر ښودلې شوی دے، چې څرپ دروغ دي. دا شمېر د فاطا د پاره د سپېټ سټېنډنگ کمېټۍ ته یوه غونډه کښې وړاندې کړې شوی، چې څوکیوال ئې هم د سویلي وزیرستان څخه سپېټر محمد صالح شاه قرېشي دے. دې غونډې ته فاطا سپکریټ پخپل راپور کښې ونيلی دي، چې د جینکو په 1551 پرائمری سکولونو کښې 124,424 جینکۍ اېنرول دي. دغسې په 158 مېل سکولونو کښې 19,614 او 42 هائي سکولونو کښې 13,837 جینکۍ اېنرول دي. دوی لیکلي دي، چې په پنځه هائر سپکندري سکولونو کښې 1,134 جینکۍ، په 534 کمیونټی سکولونو کښې 32,105، دیارلس گورنمنټ ډگري کالجونو کښې 2,532 جینکۍ دي. دې غونډې ته راپور کښې لیکلي شوي دي، چې 3,627 ښوونکې په پرائمری ښوونځو کښې، 1,157 په مېل کښې، 508 هائي سکولونو کښې، 109 هائر سپکندري کښې، 184 په ډگري کالجونو کښې او 849 په کمیونټی سکولونو کښې دي. د فاطا سپکریټ دغه شمېرې چې په کاغذونو کښې څومره زړه رابښکونکې دي، دغومره دروغزې دي. په عملي توگه دې ښوونکو کښې 80% د سیمې د تعلیم مسئولانو ته هره میاشت 5,000 روپۍ ورکوي او بې وېرې بې ترڅې خپلو کورونو کښې ناستې وي.

غزه: ژبې کومو ګوتو نیولې

عمر ختاک

یوه اوونۍ (هفته) د فلسطین اولس د اسرائیل د مردکو باران ته پرېښودلو نه وروستو هیلري کلنټن نېتن یا هو سره تل اییب او مرسي سره قاهره کښې مخ شوه او د د مرګ او ژوبلې دغه اور نې مړ کولو د پاره د نړۍ سترګو کښې رانجۀ پورې کړل. لویډیزو رسنیو (مغربي میډیا) د فلسطین د اولس د وژنې لړۍ ایسارېدلو ته "جنگ بندي" ووي او دا نې هېر کړل، چې جنگ تل د دوه ښکرورو منځ کښې وي — فلسطین کښې جنگ نه بلکې "اسرائیلي جارحیت" دے.

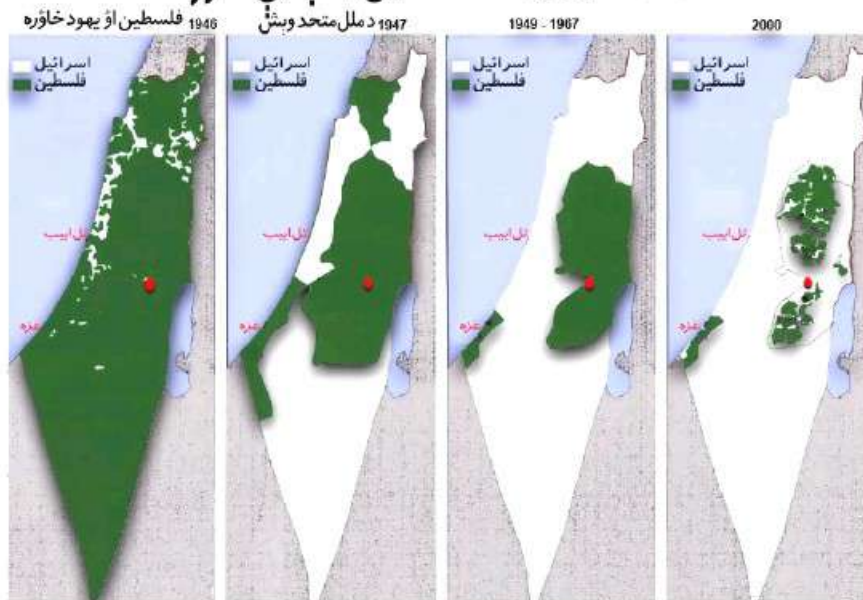
د 1946ء نه تر دې دمه — د فلسطین خاوره یهودي پوځ د وخت په بېلو بېلو پوړو د یرغلونو په ترڅ کښې لاندې کړې ده او تر دې، چې اخره کښې نې فلسطین یوې لپې خاورې کښې راوغښتلو.

په نړۍ کښې د قام پرست سیاست نوغے ویستونکي عرب بادارانو هغه وخت خپلې دووه مخې ته پلؤ و نه نیولے شو، کله چې نې اسلامي ورورولۍ ته د "عرب لیګ" دېوال انگنې کښې ووهلو. د هغې ورځ نه نې د مسلمان زور هم مات کړلو، خو د قام پرستۍ لاره کښې خنډونه جیګول نې هم پرېښودل او مونږ وینو، چې یوازې اوس غزه نه، دا لړۍ د نړۍ په هر ختیق او لوېشت روانه ده او مسلمانان وژلے کیږي.

په دې خبره باید څوک سترګې چوڅنې او تندے تریو نه کړي،، خو دا یو رینستیا دي، چې داسې اورونه د اسلام د "آفاقي مواخاة" او د "د خبر پېل خپل کور نه کوه" د وېنا برعکس دي، چې دغه د مذهبیت فلسفه نې ټولو مسلمانانو ته په عمومي توګه او هغه مسلمانان، چې نورو مذهبونو سره شریک ژوند کوي، ته نې په خصوصي توګه زیان رسولے دے.

د فلسطین دننه چې کله هم د انسان وینه تویږي، په کشمیر کښې چې کله هم مسلمان وژلے کیږي او

2000-1946 د فلسطین بایبللی خاوره

د نړۍ په نورو برخو کښې چې کله هم خۀ داسې پېښه منځ ته راځي، د پاکستان دننه داسې مذهبي ډلې او سیاسي دیاریمار سرکونو ته راشي او خپلې مړۍ وچې کړي. د یو انسان په حبث، زۀ د هرې داسې پېښې په ضد د دغه مذهبي ډلو او د دغه سیاسي دیاریمارو ملاتړ کوم، خو هغه خبره چې زما او د دې مذهبي ډلو او سیاسي دیاریمارو په منځ کښې کرښه راکاږي، هغه خبره دا ده، چې د پښتنو په وینه دوي ولې غلي دي؟ پېښور،

په مخ روان جنگ د معاشي توان تر لاسه کولو او د اقتصادي پرمختګ د پاره په غلطه لاره تګ دے او د دې جنگ ټول زیان د نړۍ اسلامي استوګنو ته دے. اوس وخت راغلے دے، چې د جذباتیت په ځای د عقلیت نه کار واخلو. اوس وخت راغلے دے، چې د نعرو په ځای عملي ګامونه پورته کړو.

هاغه وروڼو، چې د فلسطین د اولس سره د غم څرګندونې د پاره یې د امریکا او اسرائیل او نورو مغربي هېوادونو بېرغونه په لویه لاره سپړل، هغوي ته ځواست دے، چې لا کورونو ته نه ځي. هغوي ته ځواست دے، چې د پاکستان د دفاع او بقاء د پاره او د پښتون اولس د وژنې لاره نیولو د پاره جمهوري لاره خپله کړي او د اسلام اباد ایوان او د راولپنډۍ ماڼۍ نه غوښتنه وکړي، چې د پښتنو د وینې حرمت په ځای کړي او په قبائيلي سیمو او نوره پښتونخوا کښې د امن راوستلو د پاره عملي ګامونه پورته کړي.

باید دا هېر نه کړو، چې د پښتنو په ځاړه — د پېښور، کابل، کوټې او کراچۍ اور یوازې د پښتنو نه، د پاکستان او ایشیاء په جود اور دے.

د پېښور، کوټې، کابل او کراچۍ د پښتنو او نورو قامونو وینې ټول پاکستان، ټوله ایشیاء او ټولې نړۍ ته چغې وهي.

د دنیا د ودانۍ دعوې دروغ دي
چې ترڅو د پښتنو کورونه وران دي

کابل، کوټه او کراچۍ کښې د پښتنو وینې دوي ته ولې نه ښکاري؟ د پښتنو د وینو تونډلو لاره نیولو کښې که مړسته نه کوي، نو د احتجاج او غندنې د اخلاقي مړستې کولو نه د دوي لاس چا نیولي دي؟ — دا خبره د ایلم هومره کرښه ده.

قام پرست سیاست په دې اډانه دے، چې ورومې خپل ځان، خپل کور، خپل کله خوندي کړه او دې پسې د بل کلي غم وځوره. د پاکستان دننه رائج العمل اسلام د قام پرستۍ په ضد دا دریز خپل کړے دے، چې "د خپل کور اور له ګوتې مۀ وړه او د نړۍ په نورو برخو د اور چغې وهه." اوس دې ځای کښې دا کرښه نوره هم ژور ګرنگ او دنگ دېوال شي. د "ذَوِ الْقُرْبَى" په تفسیر مې زما ځان، زما کور او زما کلي ته پام کوي او په تعميل یې را ته زما ځان، زما کور او زما کلي نه د سترګو پټولو ښونه کوي؟ ژور ګرنگ او دنگ دېوال.

زه خو دا خبره کوم، چې د پښتون مړے دې د بل مسلمان د مړي شا ته نه پټولے کیږي — د پښتون وران شوے کور ته دې د بل مسلمان وران شوے کور نه مخامخ کیږي او د پښتون توې شوې وینې رنګ دې د بل مسلمان د توې شوې وینې په رنګ نه تټ کولې کیږي.

د انسان د وینې حرمت له دې د مذهب جواز نه لټولے کیږي، ځکه چې هم دا د نړیوالې ورورولۍ او د اسلامي فلسفې د پاره لوی زیان دے. د نړۍ

اسد افغان

د افغانستان د ځوانانو ديموکراتيک سازمان يو داسې ټولنيز جوړښت دی، چې شنه شونده ځلمو ئې غړيتوب ترلاسه کړو، ترڅو د هېواد ټولنيزه بېلگه او پرمختگ کښې برخه واخلي.

پېژندګلو او تګلاره

الف) د افغانستان ځوانانو ديموکراتيک سازمان (ب) د لومړنيو سازمانونو دندې:

- سازمان ته د نوو غړو منل
- د هېوادپالنې، سربښدنې او له هېواده په ننگه له ځان تېرېدو په روحیه د ځوانانو روزل
- د هېواد د بيارغونې او اقتصادي پرمختگ په برخه کښې د ځوانانو د فعالې ونډې اخيستنې تامين
- د با احساسه ځوانانو په روزنه، پرمختگ او اصلاح کښې له ښوونځيو او ځلمکو سره همکاري او د اړيکو د پراختيا تامين
- د ځوانانو د تحصيل، کار او اوسيدو په برخو کښې د هغوي له حقونو څخه ننگه
- د ښوونځو په زده کړو کښې، لوست کښې او د کلتوري کچې د لوړولو په برخه کښې د ځوانانو هڅونه
- د منفي کلتوري پديدو په وړاندې مبارزه

- د ځوانانو تر منځ د نوښتونو د فعاليتونو پراختيا
- د لوبو او بدني روزنې په برخه کښې د ځوانانو هڅول
- د هنري، شعراؤ ادب محفلونو جوړول
- د ځوانانو لخوا د نشي توکو او الکوحلو په وړاندې د مبارزې تامينول
- د هېواد د وضع شوو قوانينو تطبيقيدو ته او د فساد په وړاندې مبارزې ته د ځوانانو هڅول
- د ځوانانو په منځ کښې د مسئوليت مننې روحې جوړول
- د مافوقو کمېټو د پرېکړو او مصوبو اجراء

د غړيتوب لار

د غړيتوب شرطونه:

- هر هغه افغان ځوان، چې د پنځلس کلنۍ عمر ئې بشپړ کړی وي، اساسنامه ئې منلې وي او د سازمان په کوم يو ارگان کښې فعاله برخه اخيستې وي، د سازمان د چارواکو تصميمونه او لارښوني ئې منلې او ترسره کړې وي او د غړيتوب حق ورکړي، کولای شي د ځوانانو د ملي او ديموکراتيک سازمان غړی شي
 - د ځوانانو د ملي او ديموکراتيک سازمان ته د غړيتوب منل په انفرادي ډول ترسره کېږي
- الف: په داوطلبانه ډول د سازمان د غړيتوب فورمه ډکوي او د سازمان د يو غړي له خوا پېژندل

ه: خپل خوږ هېواد پري گران وي او د ملي يووالي، بيا رغونې او د ټولنې د رغونې لپاره مبارزه وکړي او ملي گټو ته په شخصي گټو لومړيتوب ورکړي

و: بايد رينښتيني، بې کبره، مهذب، د خلقو مرستې ته چمتو وي او خپل شخصي ژوند، کورنۍ او ټولنې ته متقي اوسي

ی: د سولې په لار کېنې، د ملي خپلواکۍ په ټينگښت کېنې، د ځمکنۍ بشپړتيا او د ټولنيز اقتصادي پرمختگ په برخه کېنې فعال وي او د نشي توکو د کارونې، کرکېلې او قاچاق په وړاندې مبارزه وکړي.

د افغانستان دېموکراتيک ځوانانو دا جوړښت خپلو ټولو غړو نه هيله کوي، چې هغوي به د خپلو ذاتي موخو، غرضونو او غوښتنو پرته، خپل ځان او خپل وخت د هېواد او اولس د ژوند ښېگړې، پرمختگ او ښېرازۍ لپاره سپاري او څه ډول شخصي گټې به دغه لار کېنې نه خنډ کوي.

کيري

ب: د غريټوب د منلو مسایل د سازمان په لويه غونډه کېنې، لومړۍ د ډاگيزې رايې له لارې د تصويب کمېټې ته رسېږي

ج: د گډون مخينه د سازمان د لويې غونډې د پرېکړې له تاريخ څخه پيلېږي

د: د غريټوب کارت د تنظيم واک د افغانستان د ځوانانو د ملي او دېموکراتيک سازمان د مرکزي کمېټې دی او د ويشلو واک ئې هم د همدغې کمېټې دی

د غړو دندې

د سازمان هر غړی مکلف دی چې:

الف: اساسنامه او د مرکزي کمېټې او د سازمان د اړوندو کمېټو مصوبات به رعایتوي او د سازمان د موخو او فعالیتونو په اړه به د ځوانانو په منځ کېنې تبلیغ کوي

ب: اساسي قانون او د هېواد نور قوانین به مراعتوي او د اسلام د سپېڅلي دین احکام به جدي په پام کېنې نیسي

ج: د اړونده لومړي سازمان او د مافوقو کمېټو په فعالیتونو کېنې به فعالانه برخه اخلي او د سازمان د لیکو د پراختیا، ټينگښت د هغې د يووالي لپاره به کار کوي

د: په منظم ډول بايد د غريټوب حق ورکړي

د اولسمشر نه تر یو عام کلرک — د ارمي
چيف نه تر یو عام پولس — د قاضي القضاة نه
تر یو وکیل او د رئیس العلماء نه تر یو چني
— چا ته چې څه هم په ځله ورځي، ټول ئې نه
کوي — ډنگ ورکوي

دې سره اوس د برېښنايي رسنيو زور ختم نه
شو، خو تر ډېره حده ورسره یو مساوي او
متساوي قوت مخې ته راغلو، چې د بې غږو
غږ شو.

لکه څنگه چې ويلي شوي دي، هر چا پکښې
د خپلې ځوښې او د خپل ضرورت ځای
موندلی دی او د خپلې ځوښې او خپل ضرورت
خبره پکښې کوي. د سوشل ميډيا دغه مخ او
استعمال چې څومره پياوړی دی، دومره کرکټر
هم دی. په قامي مسئلو د نظر ورکولو په لړ کښې
دا فکر نه کيږي چې زه د کروړونو انسانانو د
ژوند په اړه خبره کوم او زما د خبرې به د انسانانو
په ژوند څه اغېزه پرېوځي. دغسې تصويرونه
تدوين کونکو پروگرامونو تر لارې د خبرې مخ او
رنگ دواړه په بله واړوي، چې هغه د یو لوي او
ستر مشروي، که د یو څاروي.

نړيوالې پېښې، چرته چې زموږ څه کار هم نه
وي، هلته هم د سوشل ميډيا تر لارې برحق ليکنې
او د خپل وطن يوه خبره خوزرها زاويو نه وړاندې
کيږي او داسې هنر سره وړاندې کيږي، چې کله

سوشل ميډيا چې څه په ځله ورځي

زړگل مومند

يو وخت ؤ، چې ورځپاڼې راغلې او بيا مجلې
شوې — بيا چې کله ټيلي وېژن راغلو، نو غږ په
لږ وخت کښې ډېر اولس ته په زيات مؤثر انداز د
رسېدلو لاره هواره شوه. د رسنيو په لړ کښې د
ټيلي وېژن ارزښت اوس هم پرېوتی نه دے. وخت
تېرېدلو سره د سېټلاټ راتگ نړۍ نوره هم را
وښه کړې او بيا د سېټلاټ په اشارو صحافت تر
ټولو مهمه پېښه وگرځېدله. خو په دې هر څه د
پاسه، ځپلو قامونو او بې وسه غږونو به گيله لرله
چې دغه ميډيا د وخت د واکمنو او زورورو
ځوښې انځورونه وړاندې کوي او خبرې غږوي.

د نړيوال وېب په لار کښې د فېسبوک، ټويټر او
نورو اتصلاټي شبکو راتگ سره نړۍ د گلوبلاټز
دور په نوي بام ودرېدله. د خپل اکاؤنټ پرانستلو
د پاره زيات زړه چاؤدون هم نه غواړي. يو سړی
ځان د پاره، چې څومره غواړي، نومونه پرانستلي
شي او چې څه ئې په ځله راځي، وېبله ئې شي.

کتابتون ډاټ کام کښې دا ځل د نوموړي مستشرق راورتي د پښتو لغت او د سرمحقق دوست شينواري "ژبپانگه" خوندي شوي. دوي سره سره د "انجمن ترقي پسند مصنفين بنو" لخوا "نظرونه ۳" (چې د پښتون شعري صنفونو زده کړه کونکو د پاره پکښې د لېکچري غونډو گټور رودادونه دي) او د څېړنکار محمد عثمان زيارمل "نړيوال انقلابي غورځنگونه" شامل دي. دې سره د نور گڼ علمي کتابونه په دې پاڼه موندلی شئ.

پښتو ډاټ نېټ گڼې دا ځل دوه نوي کتابونه په ليکه شوي دي او دواړه شعري ټولگې دي. د ملگري محمد الياس ثاقب "د نمر په څيره" او د ملگري سالار يوسفزي شعري ټولگه "په سازونو کښې سندرې". لکه څنگه چې مونږ په تېره گڼه کښې هم ليکلي وو، مياشتنۍ "وياړ" هم د پښتو ډاټ نېټ په پاڼه په داسې ښکته ورکړې شوي درک لوستلی او ځان سره خوندي کولی شئ.

<http://pukhto.net/wyaarh/index.php>

کله ذهن د هغه خبرې منلو ته غاړه کېږدي، چې هغه دروغ وي — او دې خبرې نه ثابتېږي، چې سوشل ميډيا د پراېېکنډه کولو د پاره بهترينه وسيله او لاره ده. لرې خبره خو نه ده، چې د سوات سيمې ملاله د ترهگرۍ ښکار شوه او که دغه لرې وي، نو اوس اوس د نوموړي خبريال حامد مير د واقعي خو لا انگازې هم راستنې شوې نه دي. دغلته دا واقعي و شوې او يو شړنگ شو — په پوست پاسه پوست او د کمال خبره دا ده، چې دا پوستونه کونکي هاغه څوک دي، چې پروډ پورې د حامد مير د ځلې نه وتلی هر لفظ د هغوي د پاره يو مستند دليل ؤ.

هغه څوک چې سوشل ميډيا پکاروي، بايد دا خبره پام کښې ونيسي، چې دې دور کښې ساه اخستلو پسې ټولو نه زيات وخت فېسبوک ته ورکولی کېږي (چې څوک نې کوي). د دې دور د ټولو نه لويه نشه د سوشل ميډيا سره تړون دی او په دې ترڅ کښې بايد هېر نه کړو، چې هره خبره او هر انځور هم زمونږ ترلارې نورو ته رسېږي، چې هغه د سولې وي، د امن وي، د پرمختگ وي او د وهمونو سره مو نور گانه نه کړي. د پاکستان او افغانستان دننه د اولس تر منځه کړکې له پوکۍ ورکونکي د يوې ټاکلې شوې تگلارې لاندې دغه سوشل ميډيا پکاروي او له بده مرغه پاکستانيت او افغانستانيت په نوم د پښتنو افغانانو منځ کښې کړنې راکښلې کېږي. مونږ چې د کړنې هر اړخ ته هم اوسېږو، دا زمونږ ټولو نه ورومېي مذهبي، قامي او اخلاقي فرض دی، چې هلته د امن او سولې د پاره خپل رول ولوبوو او د هرې داسې هڅې مخه ونيسو، چې زمونږ په سيمو کښې بې اتفاقي او انتشار راوړل غواړي.

وينس پښتون اوده پښتون

سيال سباون

پښتون چې وينس دے، نو د خپلې ښځې غېږ کښې پخپل کور دننه هم وينس دے او چې اوده دے، نو په سنگر کښې هم اوده دے۔

کومو ته چې د پښتنو نيکونو کليمه زده کړې ده، هغوي نه په پښتنو د خپلې ځوښې اسلام مني — چا چې جمهوريت د پښتنو د جرگې نه زده کړے و، هغوي ورله جمهوريت د غاړې پرے کړے دے — د چا معيشت چې د پښتنې ځاؤرې په ودانۍ کښې دے، هغوي د پښتنو ځاؤرده د خپل معيشت د پاره په جنگ سپارلې ده — او پښتون؟

پښتون د خپلې ښځې غېږ کښې، د خپلو بچو منځ کښې، د خپلو برگو لاندې پروت دے۔ هر سحر د خپل يو ورور، يو گاونډي، يو کليوال جنازه کوي او مانبام بيا راشي او بل سحر بلې جنازې پورې ځان مړ کړي۔ يوه ورځ ئې پخپله هم چرته جومات، بازار، لار کښې مړدکے په برخه شي۔

هغه غواړي، چې خپل ځوے او لور ښوونځي ته وليږي، خو چرې هم د هغه چا په ضد احتجاج او غندنې ته نه پاڅي، څوک چې ئې د ځوي او لور ښوونځي رنګوي — هغه د چا جاگيرونو او مانو ته پسڅيږي نه، غواړي چې دوه وختونه سپوره توره دې وځوري، خو چې د هغه انگن کښې د هغه او د هغه د کورمې ژوند خوندي وي، خو که چرې د

هغه ژوند د چا له لاسه دړکې سره مخ وي، نو د اسلام په نوم ډېر زر د مرګ ځلې ته منډه وهي — د هغه روزي که د وفاق په لاس کښې چاره نيولے قصاب تروړي، نو هغه د هاغه چا ملاتړ نه کوي، چې د ده د برخې تپوس کوي — ځکه چې هغه هر سحر ژوندے کيږي او هر مانبام د بل سحر پورې مړ کيږي۔ کاش دغه ژوند د پوهې، شعور او احساس ژوند هم و، يوازې ساګانې نه۔

د خپل هېواد په هره لاره او کوڅه کښې ئې اور بل دے، خو وينې ئې نه۔ د هغه سترګې کشمير وينې هاغه کشمير چې پخوا گانه کړے شوے دے — د هغه سترګې فلسطين وينې، هاغه فلسطين چې د اسلام د واکمنو د سترگو وړاندې سوزي او ځانونه ئې پرې رانده کانه کړي دي۔ خپل کابل، پېښور، کوټې او کراچۍ باندې بل شوي اور د پاره چرته هم په سرک نه ودرېږي، خو د فلسطين يا کشمير د پاره د خپل ورور اتۍ، گاهے، کور او هر څه، تر دې چې ورور باندې هم اور بلوي — دا ولې؟ — دا ځکه چې د اسلام په نوم او د وطنيت په نوم د هغه قام په مرګ سپارونکي د هغه سر د دغه تيارو نه برجق کړے دے۔

هغه د ډرون په ضد هر وخت په چغو وي، خو کومو مذهبپالو او د وطنيت چغې وهونکو چې د ډرون لاره پرانستلې ده، هم د هغوي په مشرۍ کښې احتجاج کوي او کوم قام پرست چې د دغه ډرون بهانه د منځ نه وباسي او ځانونه ئې مرګ ته نيولي دي، هغوي پسې پچموزې کوي — دا ولې؟ — دا ځکه چې، پښتون يو ساه اخستونکے ځناور دے — پښتون د مذهبې نړۍ اوسېدونکے نه دے — پښتون خپل کور او سنگر دواړه ځايه اوده دے — دواړه ځايه د اجل نمرې دے۔

ملاله يوسفزی د پاکستان لور نه ده

خان زمان کاکړ

هم دا کال په جنوري کښې، په ليکوال مجله کښې د ملالې يوسفزی په حقله زما ليکنه خپره شوې وه. ملالې او پلار ئې ماته فون کړې و. ملالې وئېل، ډېره خوشاله شوم چې د دومره ښه سوچ خلق په پښتنو کښې موجود دي. او پلار ئې وئېل، ستا په دې خبره مې وژړل، چې ملاله يوسفزی د پاکستان لور نه ده، بلکې افغانه لور ده — د پاکستان لور عافيه صديقي ده. ملالې ته يوازې تا په خپل اصل تناظر کښې کتلي دي. ته به سوات ته خامخا راځې. زه سوات ته نه لارم او ملاله دجنتي سوات په ننگ د برمنگهم په يو روغتون کښې پرته ده. زما نن هم هغه رايه ده، چې ملاله د پاکستان لور نه ده، خو پاکستان هغې ته لور وئيلي. طالبان خپله اثاره گڼونکې ملک د طالبانو د وحشت ښکار ملالې ته خپله لور وائي. څوک دا منطق منلې شي؟ د کوم پاکستان چې يوه لور عافيه صديقي ده، د هغه بله لور ملاله يوسفزی جوړول يوه انتهائي

غېر فطري او احمقانه خبره ده. د پاکستان د رياستي مزاج او د ملالې رشته جوړول يو ناممکن امر دے. تر څو چې د پاکستاني رياست او طالبانو رشته قائمه وي، تر هغې پورې به دا ملک د ملالې، کائنات او شازيې لپاره يو زندان او مقتل وي. په فاتا کښې د انساني حقوقو او د زنانو د تعليم لپاره د مبارزه کونکې فريدي اړيدی، قتل دے که د جمالياتو د پرورش کونکي غزاله جاويد قتل او که په وحشت مخالفې ملاله يوسفزی يرغل — يوه پېښه هم د رياست له داتره اختيار بهر نه ده شوې. خلق پوهېږي چې رياست د تحفظ ضمانت نه ورکوي، بلکې تحفظ لوتېي.

د طالبانو ملاتړ کونکي آرمي چيف چې کله ملالې ته د خپل سوچ نمائنده وئيل، نو خلکو دا خبره د يوې مسخرې په توگه واخيسته. د دفاع پاکستان کونسل د روح روان جماعت اسلامي او د طالبانو په حق کښې د لانگ مارچ کونکي عمران خان مبهم مذمتي بيانونه هم مسخرې وې. کوم مسلم لېگ چې د ځان او طالبانو په پاليسي کښې فرق نه ويني او کالعدم تنظيمونو ته له سرکاري خزانو شکرانې ورکوي، د هغه مذمت به څوک سنجيده اخلي؟

پښتانه الطاف حسېن او طالبان د يوې سکې دوه
مخونه گڼي، د رياست د ناوړه دسيسو ايجاد نې
گڼي. الطاف حسېن چې کله د طالبانو خلاف
تقرير کوي، خلک د سياسي منافقت په رموزو
سوچ کوي.

جماعتي او جهادي مېډيا ملالې ته ټول کورېج د
خپل رېټنگ لپاره ورکړي. د پاکستان مېډيا
خه نوې فکري تناظر خو نه قائموي.
د عوامي نېشنل پارټۍ خلک وائي، چې په ملاله
يوسفزۍ د طالبانو د يرغل مذمت په ټوله دنيا
کښې وشو، خو د طالبانو خلاف اوس هم يوازې
مونږ په مېدان کښې ولاړ يو. د پاکستان بل هيڅ
يو گوند د مرستې لاس نه راکوي. مرسته خو
پرېږده، اکثره گوندونه د طالبانو حمايت کوي. د
دنيا د طالبانو مخالفت همداسې د لکه دروېش
د رانې چې وائي:

د يزید هر سړي خلاف د مگر دا به گورو

چې له حسېنه سره څو تنه مېدان ته رسي

خلق په دې ښه پوهېږي چې په ملاله حمله د آرمي
له محل وقوع څخه بهر نه ده واقع شوې. رحمان
ملک سمدستي يو احمقانه بيان ورکړو، چې حمله
آر د افغانستان څخه راغلي وو. پوښتنه دا ده
چې په کومه لار دا راتلل، آيا دا د آرمي په کنترول

کښې نه وه؟ ترهگر د افغانستان څخه سوات ته
راغلو، په لال قلعه باندې خپل بېرغ درونکې
رياست چرته اوده؟ رحمان ملک ته خو دا هم
معلومه ده چې ترهگر افغانستان څخه سوات ته
راغلو، خو له پېښې وروسته سوات څخه بيا
چرته لاړو؟ په دې حقله هغه هيڅ معلومات نه لري
آرمي په ملاله کېس کښې نه يوازې طالبان
مخالف عناصرو ته يو پېغام ورکړو، بلکې د دنيا
په وړاندې نې ددې د ثابتولو کوشش هم وکړو،
چې مونږ يوازې "يوم عشق رسول ﷺ" نمانځونکي
خلق نه يو، بلکې د ملالې د روغتيا لپاره "يوم
دعا" نمانځونکي خلق هم يو. ليکن دنيا پوهېږي
چې دا ملک د ملاليو او گلمکيو لپاره موزون نه
دے — دا د "فضل الله" او "بيت الله" د پاره دے.
دنيا په دې هم پوهېږي، چې په سياسي حواله پي
پي پي او اي اېن پي خپلو خلکو ته نه شي تلے.
رياست ټولې لارې ځانمرگو ته سپارلې دي، لېکن
دفاع پاکستان کونسل او عمران خان هر چرته تلے
شي، طالبان نې د سيکورتي ضمانت هم اخلي.
که څه هم د سيکورتي ضرورت نشته.

ملاله د يو سوچ علامت دے، د ترهگرو خلاف د
يو مقامي سوچ، د خدائي خدمتگار تحريک
سوچ — دا د هغې پښتنې ټولنې سوچ دے، چې
کله نې هم طالبانو ته دا موقع ور نه کړه، چې هغه
ځان د يو مقامي تحريک په حېث معرفي کړي،
بلکې همېشه نې دا تاثر ورکړي دے، چې طالبان
رياست پيچکاري کړي دي. طالبانو ته که چرته
په دې ټولنه کښې د غورېدلو گنجائش هم موجود
دے، نو هغه د رياستي پاليسۍ، مذهبي
سياست، تعليمي نظام او تبليغي جماعت په
واسطه دے. کومه ټولنه چې د خدائي خدمتگار

مارچ وکړو، هغه په بنيادي توگه د ډرون حملو خلاف د ترهگرو لانگ مارچ و. دې هرگز د مقامي نقطه نظر عکاسي نه کوله. په دې لانگ مارچ کېنې دا کوشش و شو، چې ترهگر بې گناه ثابت کړي او په دې لړ کېنې له جماعت اسلامي ورسته شايد چې چا دومره بداخلاقي کړې وي. په کوم ملک کېنې چې د ترهگرو حامي عمران خان د بدلون علامت وي، په هغه ملک کېنې د ملالې يوسفزې غوندې خلکو لپاره د اوسېدلو گنجائش نه وي او څوک هم د دې منلو ته نه شي تيارېدې، چې ملاله يوسفزې د پاکستان لور کېدې شي.

پاکستان خپل کاروبار کوي، ملايان خپل، اين جي اوز خپل او مېډيا خپل — خو مونږ؟ — مونږ جنګ خپله قام ملالې يوسفزې ته خپله قامي اتله وايو، ځکه چې د سر د بقاء په جنګ کېنې سواتي ملالې د کندهارۍ ملالې غوندې تپه وهلې — د سوات ملاله يوه بې توپه بې تفنگه ملاله — د عدم تشدد ملاله — د ټوپکسالارانو خلاف د بلاگنگ او يادښت ليکنې په سنگر کېنې ولاړه ملاله — دا سنگرونه دې اباد وي — د ملاليو نسل دې دوامداره وي.

دا وگړي ډېر کړې خدايه!
ستا په مينه له هر ځايه
لويه خدايه! لويه خدايه!

تحريک غوندې د عدم تشدد يو تاريخي سيکولر تحريک پېدا کوي، هغې څخه د طالبانو لپاره د کلتوري گنجائش توقع نه شي کېدې. په ترهگرو چې څه هم کوي، د دې مقصد په بنيادي توگه په دې سيمه د خدائي خدمتگار تحريک د تاريخي اثراتو تسلسل ماتول دي. اوس چې په دې رواداره ټولنه کېنې رياست د دنيا جهان ترهگر راغونډ کړي دي، نو خلکو سره د نجات دوه لارې دي — يو مقامي مزاحمت، چې ملاله ئې ښه مثال دے او بل ډرون حملې! — مقامي مزاحمت خو د رياست تر وحشت لاندې دے، اي اين پي ئې له يو عام کارکنه تر مرکزي مشر په نڅېنه کړه. د ترهگرو خلاف جوړېدونکي قامي لښکرونه ئې تباہ و برباد کړل. د پښتونخوا او فاطا خلق اوس په څرگنده وائي، چې زموږ په استطاعت او د رياست په استطاعت کېنې ډېر فرق دے. مونږ په يو تباہ حال انفراسټرکچر، کمزور معيشت او منقسم سياست څنگه د يو سيکورتي سټېټ مقابلې کولې شو؟ — نو ځکه يوازې د ډرون حملو آپشن پاتې کېږي. ډرون بايد دوام وکړي. خلق پاکستان ته د ډرون ټيکنالوجۍ د ورکولو هم مخالفت کوي، ځکه چې د پاکستان په سرپرستۍ کېنې کومې طيارې الوځي، د هغوي نڅېانه همېشه د غل په ځاي د کور مالک وي. ما ته په خپله د وزيرستان خلکو ويلي چې کله د پاکستان طيارې راشي، نو موږ په وېره کېنې يو، چې داسي نه وي، زموږ کورونه په نڅېنه کړي — خو د ډرون د راتللو په وخت وېره نه محسوسو، ځکه چې د ډرون نڅېانه متعينه وي. د ډرون په حقله مقامي ډسکورس له رياستي ډسکورس څخه بالکل برعکس دے. عمران خان چې کوم لانگ

پوری تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "رے" او "دھا" کومل سُرُونہ او "ما" تہور سُر دے

مروا تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "رے" کومل سُر دے او "ما" تہور سُر دے

کافی تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "گا" او "نی" کومل سُرُونہ دی

اساوی تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "گا"، "دھا" او "نی" کومل سُرُونہ دی

تودی تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "رے"، "گا" او "دھا" کومل سُرُونہ دی او "ما" تہور

بھیروی تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "رے"، "گا"، "دھا"، "نی" کومل سُرُونہ دی

موسیقی او تھاتھونہ

خیام یوسفزے

د تھاتھ د تفصیل او بنیادی خپر نی نہ پس د
 تھاتھونو نو تپشن خہ پہ دی ډول دے

بلاول تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 ٲول پاخہ یا سوچہ سُرُونہ دی

کلیان تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "ما" تہور سُر دے

کھماج تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "نی" کومل سُر دے

بھیرو تھاتھ

سا - رے - گا - ما - پا - دھا - نی - سا
 "رے" او "دھا" کومل سُرُونہ دی

سروا تهاتھ

د دې تهاتھ اکثر راگونه د ماښامي غږولې شي او
خه چربانگ د څلورو نه تر سحر اووه بجو پورې

کافي تهاتھ

د کافي تهاتھ نه وتي اکثر راگونه د سحر لسو
بجو نه تر غرمې يوې بجې پورې غږول زيات زړه
قبلونکي وي، خه د نيمې شپې او خه راگونه د
باران د وخت پکښې هم دي لکه د مثال په طور
"رامداسي ملهار" مونږ د باران په وخت غږوو.

اساوي تهاتھ

د دې تهاتھ راگونه خه د شپې او خه د سحر په
وخت غږول تاثير لري.

توډي تهاتھ

د سحر څلورو نه تر سحر اووه پورې او خه راگونه
د ماښام اووه نه تر شپې لسو پورې.

بهيروي تهاتھ

سحر ماښام غږولې شي.

(نور بيا که ژوند و)

خان مې ټموندو-----

ښار ته تلونکي ساده سړي خپله پښه پسې چيرپه
وتړله، چې چرته ورک نه شي. چيرپه وټسپړلې
شوه او پرېوتله. د بل سړي پښه ژوبل وه. هم دغه
چيرپه ئې ټموندله او خپله پښه ئې پرې وتړله.
خه وخت وروستو دغه سړي هغه ساده ته مخامخ
شو. ساده په چيرپه ليدلو سره ور منډه کړه،
هله دا يم!
هله دا يم!
خان مې ټموندو!

څنگه چې ما مخکښې وضاحت کړې و، چې
تهاتھ زمزمه کيږي نه، خو ولې د تهاتھ نه وتلې هر
راگ زمزمه کېدې شي. د هر راگ ځان له ځان له
وخت وي، خو دلته به لنډ وضاحت د تهاتھ د
وختونو په حقله وکړم او که ژوند و، نو تفصيلي
بيان به وړاندې راځي.

د تهاتھ او د هغې نه د وتلي راگ موضوع وختونه

بلاول تهاتھ

خه راگونه ئې هر وخت غږولې شو، خه راگونه ئې د
شپې د لسو نه تر يوې پورې غږول زيات تاثير لري
او خه د ماښامي راگونه دي.

کليان تهاتھ

خه راگونه ئې سحر د اووه نه تر لسو پورې غږول
تاثير لري او خه په ماښامي کښې د اووه نه تر
شپې لسو پورې او خه د شپې د لسو نه تر د شپې
يوې بجې پوري استاذان غږوي يا زمزمه کوي.

کهماج تهاتھ

د دې تهاتھ اکثر راگونه استاذان د نيمې شپې
غږوي.

بهيرو تهاتھ

سحر د اووه نه تر ساختي يعني د لسو بجو پورې

پوروې تهاتھ

د دې تهاتھ اکثر راگونه د ماښامي غږولې شي.

خرگند شو. د امریکا په تهپترونو کښې د هغه هرکلی و شو. 1913ء کښې هغه په سنبما کښې په یونیم سل ډالر (اوونی/هفته) ځای شو.

راتلونکي کال پورې په تهپتر د خندا او چرچو سره د هغه نوم دومره اوچت شوی و، چې د "میوچول فلم کارپوریشن" سره یې په یو اېډولس فلمونه وکړل چې پکښې "سحریو بهجه"، "نواب"، "د پردې په شا"، "اسانه کوڅه" او "بې هېواده" یاد دي.

"میوچول" سره د شوي لاسلیک پایله کښې هغه د خپلې ستودېو تاده کولو باندې لاس پورې کړو او ورسره یې په 1918ء کښې د

"فرست نیشنل" سره په یو ملیون ډالره د اته فلمونو لاسلیک وکړو. دغه لړ کښې ورومیه فلم "د سپي ژوند" وړاندې کړی شو، چې د سنبما پوهانو ورته "د سنبما ټولو نه ورومیه او مکمل شاهکار" ووی. هم دغه وخت ورومیه نړیواله نڅښته کښې د امریکا د پاره پنگه غونډولو د پاره هغه د پنځه څلوېښت دقیقو یو فلم "پوځیان (Shoulder Arms) جوړ کړو، چې خپله هڅه کښې بریالۍ شو.

هم دغه ورځو کښې "مېلېرډ هېراس" سره یې واده وکړو، چې د هغې لخوا پرې تور پورې شوی و. چارلي د خبرې منع باندې پوهه و، ځکه یې په نه زړه مېلېرډ خپله کړه، تر دې چې یو ځوی یې ترې هم و شو، چې د زېږېدنې په درېمه ورځ مړ شو او

ویار راپور

"چارلس سپنسر چېپلن" د اپرېل په شپاړسمه نېټه 1889ء د چارلس چېپلن سینتیر او هنا تونستېن کره په لندن (برېطانیه) کښې زېږېدلی و. د هغه پلار د خپل وخت د سټیج نوموړی اداکار او سندرغاړی و. دغسې یې مور هم په سټیج د یوې نوموړې سندرغاړې او اداکارې پېژندګلو لرله.

چارلي چېپلن په لس کلنۍ کښې د پلار د ناڅاپه مړګ او د مور په ناروغتیا ځان ته په غاړه شو. د خپل ورور سیلېني سره هغه هم د هغه تهپتر لاره و نیوله، کوم چې

یې په وینه کښې غورځنګ کولو او "دي اېټه-لېنکشاثر لېډز" کښې یې کار پېل کړو، چې د خندونکي ناڅي (رقاص) په حبث زر وپېژندلې شو، د هغه سترګو بل مرام لټولو. د تهپتر په دغه تودو سړو کښې هغه ته وخت د ویلیم ګلیټ سره په نوموړې لوبه "شېرلوک هولمس" کښې کردار ورکړو او دغه ځای نه د چارلي دننه د تهپتر اتل

24 نومبر 1924ء هغه د لیتاگرې سره د واده وکړو. دغه وخت چارلي پنځدېرش کلن او لیتا شپاړس کلنه وه. د لیتا پښه درنه شوې وه او د میکسیکو قانون چارلي په دغه تور نیولې شو. په پنځمه نېټه د مئی د میاشت 1925ء د چارلي څو چارلس سپینسر چېپلن جونئیر وژېږېدلو.

لیتا د چارلي راتلونکي فلم "سرکس" کښې لوبغاړې وه. هم د "سرکس" دور کښې د هغه او لیتا بل څو سیدني چېپلن وژېږېدلو او بیا د لیتا او د چارلي ترمنځ د واده تړون د عدالت یوې پرېکړې ختم کړو، چې چارلي شپږ لکمه ډالره باندې ځان لیتا نه خلاص کړو. د عدالت دا کېس د چارلي د ژوند یوه ډېره ناوړه پېښه وه، چې په اولس کښې ئې هم د هغه په لمن تورونه پورې کړل. د "سرکس" څېړېدلو سره په هغه د ستاينې او ډالرو باران وشو، خو د لیتا انځور د هغه ژوند په تیارو سپارلې و.

"د ښار رڼاگانې" چې هغه پېل کولې، تر هغې په هوليوډ کښې د ګويا فلمونو ټیکنیک ترلاسه کړې شوې و، خو هغه بیا هم یو غلې فلم تابیا

وروستو ئې مېلېږد سره خپل تړون غوڅ کړو. دغه تړون سره د هغه ژوند ډېر بې ځایه شوی و. هغه غوښتل، چې د "فرسټ نېشنل" سره کړي لوظ نه لاس واخلي، خو قانون دې ته وټرلو، چې دغه لوظ سره ته ورسوي. "د یوې ورځې ځوند" د دغه لوظ اخیرې پاڼو کښې وه، تر څو بیا هغه د "یونائیټېډ آرټسټس" سره کار پېل کړي، چې اګست 1919ء کښې ئې د سنېما بل لوي یادگار "ماشوم" وړاندې کړو. په ورومې ځل هغه خندا او ډرامه یو ځای کړل او دا فلم ډېریات خوښ کړې شو. ونېلې شي، چې دا فلم د چارلي د خپل ماشومتوب رنګ و، چې خپلو ټولو احساساتو سره ئې وړاندې کړو.

سپتمبر 1921ء کښې شاوخوا لس کلونه وروستو چارلي خپل وطن انگلستان ته د تګ تاییا وکړه. "د دیارې ورځ" او "زیارت" د "فرسټ نېشنل" سره د هغه لوظ هم سره ته ورسولو.

1923ء کښې د "یونائیټېډ آرټسټس" تر سیوري لاندې هغه خپل ورومې فلم "د پېرس یوه ښځه" وړاندې کړو. دې فلم کښې هغه پخپله څه رول لوبولې نه و. هر څو که هغه په دې فلم ډېر ویارېدلو، خو اولس ورته زیاته پاملرنه و نه کړه. دا ځل هغه د خپل ژوند د ټولو نه لویه توفه تاییا کړه او د یو میلیون ډالرو په لګښت ئې "د زرو زور" وړاندې کړو، چې یو په پنځه ئې ګټه ورکړله.

په قېصه کار کولو نه وروستو هغه په ستمبر 1939ء کښې په فلم کار پېل کړو. دغه وخت کښې په هټلر بلوڅېدل درکې نه لرې نه وو، خو د چارلي زړه د هغه ونې نه ډېر غټ و. اکتوبر 1940ء کښې دا فلم وړاندې کړم شولو او د پنځه اکېډمي اېوارډ د پاره وټمېرله شو. هم دې فلم سره د چارلي د يهوديت گنگوسه خوره شوله. 16 جون 1943ء — څلور پنځوس کلن چارلي د اتلس کلنې اونا اونېل سره واده وکړو. د دواړو اته بچي وشو، چې هم د چارلي په ژوند کې کورونه ودان شول. چارلي په 25 دسمبر 1977ء مړ شولو او اونا د هغه مرگ نه څوارلس کلونه وروستو مړه شوله.

چارلي د خپل ژوند لويه برخه امريکا کښې تېره کړه او د ژوند وروستو کلونو کښې هغه د "مېکراتيزم" تناظر کښې د امريکايي مفاداتو په ضد هلې ځلې کولو باندې امريکا نه بې دخله کړم شو. هغه باندې د کميونسټ ټاپه ولگولې شوه او هغه بيا زيات وخت په سوېټزرلېنډ کښې تېر کړو. تر دې، چې هم هلته مړ شو او هم هلته ئې خپله دے.

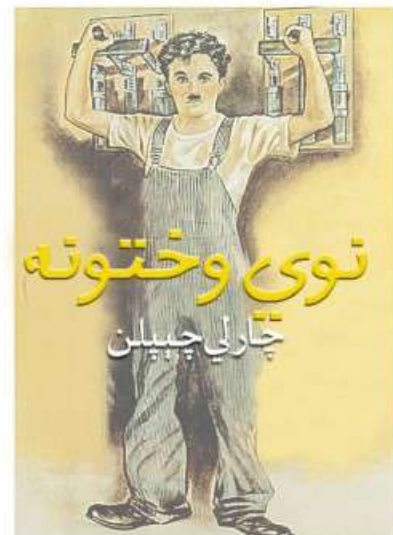
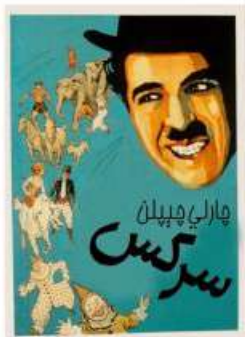
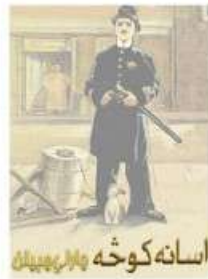
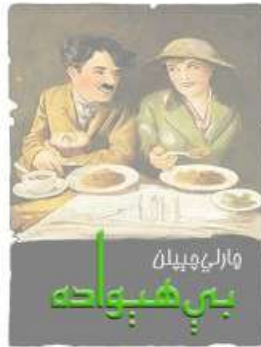

د يو توقمار خندونکي اداکار، ځيرک قېصه ليکونکي، ځواريکښ هدايتکار او خوږ موسيقار په توگه به نړۍ چرې هم هغه هېر نه کړي يقيناً چې په سېنما د بشپړې خندا پېل د چارلي چپلن راتگ سره شوم دے.

کړو. دوه کلونو کښې سر ته رسېدلې دا فلم چې سېنما کښې وړاندې شو، نو داسې ښکارېدل، لکه چې د دوه کلونو ځواړي او دوه ميليونه ډالره د لگښت سيند يوړل، خو دې فلم د هغه نوم نور هم ځلند کړو او پنځه ميليونه ئې وکړل. دې سره هغه د يورپ په سېل ووتلو او کال پورې هغه پښه په ځامې و نه لگوله — دې سېل کښې هغه د نړۍ گڼو نوموړو پوهانو او مشرانو سره مخ شو او د هغه خيال ته نوې پراخه لارې پرانستلې شوې. هغه په بېروزگاري سترگې ښځې کړې او ئې گڼل، چې د مشين راتگ سره وگړي د بېکارۍ سره مخ شول او هم دې فکر "نوي وختونه" برخېره کړو. دا ځل هم هغه د گويا فلم نه ډېره زياته ځنډه وکړه او چرته چرته ئې قېصې کښې غږ له ځامې ورکړو. دا ځل چارلي د خپلې درېمې ښځې پاؤليټي گوډار سره دا فلم پېل کړو. فرورۍ 1936ء سېنماگانو کښې وړاندې شوم دا فلم هاغه وخت د دې د سياسي ژبې او نيوکوله مخه زيات خوښ نه کړم شو، خو نن ورته يو ستر فلم وټېله کيږي. "د هانگ کانگ يوه خانخېله" د هغه نوم سره جوړ شوم د 1966ء اخيرم او د هغه د ژوند وروستۍ رنگين فلم و.

1942ء کښې، چې پاؤليټي او چارلي کښې بېلتون منځ ته راتلو، چارلي په "نوي وختونه" شوې نيوکې بيا يو اړخ ته کړې او په سياسي فکر ئې يو بل فلم تاده کړو — "ستر آمر" په فاشزم يو طنزيه بريد و. د چارلي او هټلر تر منځه څه خبرې يو وې. د دواړو زېږون کښې څلور ورځې فرق و — دواړه ونې نه مندري وو — د دواړو بربټ د سېپرمو هومره وو او دواړو کوچنيوالي نژدې نژدې يو رنگ حالاتو کښې تېر شوم و. دوه کاله

د چارلي چپلين خوياد فلمونه

پښتو فلمي قيصه او سندره

روزي خان ناز

هغه تېره ورځ د حيات صېب خوا ته پېښ ؤم، څه ليکنه مې ورله وړې وه. هلته مې د چارلي چپلن په ژوند د ليکلي راپور پروف ريډنگ کولو، نو حېران شو، چې په يوه يوه قېصه به څو مياشتې، تر کال پورې او کله کله دوه دوه نيم کلونه هم دوي اخستل او بيا مې خپلې پښتو ته وکتل.

د هوليوډ او بوليوډ خبره به نه کوو او د لوليوډ سنيما خو د پنجاب د کلتور واکمنو په بوليوډ هسې هم خرڅه کړې ده — زمونږ د پښتو ژبې ستر نوم او اداکار عجب گل هغه تېره ورځ ؤوې، چې

د پښتو فلمونه ليکونکي د شمېر دوه درې کسان دي. يو يو پنځه پنځه فلمونه ليکي، نو قېصه کښې به څه خوند او فلم کښې به څه ژوند راشي؟ د هغه خبره بيخي ريښتيا ده، خو د پښتو فلم د پاره اوس عجب گل پايلې پل کاکه نه دے. هغه د پښتون فلم پېژندگلو ده. زمونږ ټولنه کښې به کله د ځان منځ نه ويستلو د پاره د باني په ځاى څه حل راوېاسو؟ د پښتو فلمونو کتونکي او ناقدانو په کړت کړت ؤوئېل، چې د سنيما پاملرنه دې وشي او د پښتون کلتور د قتل مخنيو دې وشي خو مجال شته، که څوک پرې غوږ ګروي. زه خو نن بدرمنځ او اصف خان ته هم په دې اړه نيوکه کوښ، چې هغوي کولې شول، چې د سنيما د

پاره ئې د سمت تعين کړے ؤ، خو هغوي د وختي نوم او په سپينه ږيره د درينجقونو وهلو او ډوزو ويشتلو نه ؤزگارېدل نه. دغه يو څو اوس د بخښنې شو او د بل هم ضمانت نشته. خو اوس په ارشد خان، عجب گل، جهانگير، ارباز او داسې نورو نومونو باندې لوټې ذمه واري دي. د ذمه واري قبولو په ځاى هغوي خپلې جاجرې ښې ډکې کړې او د لاهور ګډېدونکو ته ئې نوره هم په اغوستن خرچه کمه کړه. دوي د کوم پښتون کلتور ښودنه کوي.

مونږ په تصوير توي شوې اوښکې ؤچې کړې نه وې، چې په سندرو وکښې مو هم تشدد له ځاى ورکړے شو او دا هغه سندرغاړو ؤکړو، کوم چې هم د دې تشدد په سبب د خپلو سيمو نه متهيز تلي دي. خداى دې د دغه شاعرانو سترگې رنډې کړي او د دغه سندرغاړو په مړۍ کښې دې دانې راولي چې اوس زمونږ د مينې سندرو له هم د تشدد معنا او لهجه ورکوي.

د پښتون قام بدمرغي ده، چې سياست دان، ملا، ملټري، بيورو کړېت او د کلتور ستوري — د هرې خوا نه پرې شيشکې شخوند وهي. دې لې کښې مونږ د پښتونخوا په پښتون قام پرسته واکمنه ډله هم دا غږ کوو، چې که هغوي يو خوا د پښتنو د ژوند خوندي کولو د پاره ځانونه ډرکو ته خپلمه کړي دي، نو بل اړخ ته ئې د کلتور په مرگ په ځان غوږونه هم راچولي دي، چې دا توقع ترې نه کېدله

مسافري دي نصيب مه شه!

شاهد قماش. امارات

وائي، "ناواده کري خبر نه وي، واده کري حال نه وائي"، زمونږ د کلي هغه سفيدپوش غټ خيتي چې به د اماراتو نه کلي ته راغلل، نو په سپينو جامو به ئې داسې قسم پرفيوم شيندلي وو، چې مونږ کليوالو به ورپسې تر ډيره وخته په فضا کښې سپرېمي په بره بره راکښلې. هسي خو اماراتو ته د تلو چينجې په ما کښي د وړوکوالي نه و، خو دغه چينجي له وده دغه غټ خېټو ورکړې وه. په کلي کښې به د دغه خلقو ډېر عزت و او دوي به هم غټې غټې کولې. په روږد دغه چينجي دومره وده وکړه، چې په کلي کښې مې بيا زړه تنگېدلو او اماراتو ته راغلم. ما خو وټېل، دلته به زه هم لکه د دوي مزې کوم. څنگه چې کلي کښې به ئې په ځان عطر مښلي، په سپينو سپينو کښې گرځېدل، دغسې به دلته هم وي. خو دلته مې بل حال وليدلو. څوک په سځا جامو کښې په خولو کښې ډوب پراته وو، چا چا پکښې تش بڼې اچولې و. څوک د کټ د لاندې اوده وو، څوک د کټ د پاسه په بل کټ کښې اوده و، چې پاسه کس به په ډډه واوږېدلو، نو په لاندني کس به زلزله شوه. چا د دولسو نه تر دولسو ټيکسي چلولو. که هسي به چا ستوماني ويستو لپاره لاس اوچت کړو، نو صاحب به ورسره خوا کښې ټيکسي ودرولې و. څوک کجهورو پوري لکه د شادوگيانو نڅښتي وو. کجهورې ئې شوکولې. چا د سړک غاړې بوتو ته اوبه اچولې، چا د سکول

بسونه چلول. سحر وختي به ئې د کور کور نه ماشومان اوچتول او غرمه به ئې خپل خپل ځاي ته واپس رسول. څوک د بلاک په ترکان سره ولاړ وو. دا زمونږ د کلي هغه اماراتو والا وو. هر هغه کار ئې دلته کولو، په کوم چې ورته کلي کښې ځان بدي ښکارېدلو. ما چې د دوي د کلي خړش پرش سره د دلته ژوند موازنه وکړه، نو خندا راغله، خو پخپلې بېوقوفۍ ژړا هم راغله (ځکه چې زه هم اوس اماراتو ته راغلي وم او زما حال هم اوس د دوي نه بدل نه و).

زه دلته څوکيدار يم، خو که کلي کښې چاته وایم نو بيا به راپوري خاندي. چې څوک رانه تپوس وکړي، نو زه وایم، "سيکورتۍ کښې ډيوټي کوم" نو لږ عزت مې جوړ دے.

په کلي کښې خلق د کور د حفاظت لپاره سپي ساتي او دلته سيکورتې ساتي، خو کلي کښې سپي ته د غپلو پوره اجازت وي چې د دغه اجازت نه مونږ سيکورتې محرومه يو. دلته د غپلو اختيار صرف مالک ته دے، چې "ارباب" ورته وائي کلي کښې سپي موگي سره د اوسپنې په زنځير تړلې شي او دلته سيکورتې کړسۍ سره د قانون په زنځير.

پرومبيو ورځو کښې خو سخت په عذاب وم، ځکه چې زه د کلي نه راتلم، نو ځان سره مې پښتو راوړې وه او څنگ چې د پښتون يوه خبره وي، دغسې به ما هم په يوه خبره عمل کولو، چې د هغې د لاسه چا په يو ځاي نه پرېښودم. فت بال ئې را نه جوړ کړم و، خو بيا را ته يو دوست ووتل، "يا به پښتو سر ته رسوي او يا ډيوټي؟" اوس چې منېجر راشي، وائي "دروازه پرانيزه! اے سي بند کړه! خرچه کيږي، نو زه وایم "بڼه

وروره! دا تېنشن څه ته وائي؟ وئېل ئې، چي هغه د تېنشن په معنا پوهه کړم نو د هغه ورځې نه را ته د تېنشن بيماري لگېدلې ده. دلته زمونږ د مسافرو ډېر بد حال دے. خصوصاً د مزدوري طبقې — خو که د اماراتو نه راغلو غټ خېټو چا ته حقيقت بيانولې او د دوه رنگۍ نه ئې کار نه اخيستلې، نو زما غوندي کم عقلو به د اماراتو خوبونه نه ليدل او ځان له به ئې وطن کښې څه خواري مزدوري کوله.

هغوي به په سپينو جامو کښې، د څرمن بوتانو او پتېدار واسکت کښې کاره گرځېدل — زېره گرۍ به ئې په مړوند ځنگېدلې — د پرفيوم ډډوزې به ترې ختلې. مونږ به گېل، چې د ډېر قېنچ نه نېغ هم نه ځي. اوس دلته پوهه شو، چې د خوارانو لينگي مړاوي شوي وي. کلي ته لاړ شي، چې ملا ئې نيغېږي، بيا راغلي وي.

زه په ثواب او گناه څه پوهېږم
په جنتي خاوره نهر گرځمه
زه يو پښتون خانه بدوش د وطن
خاورې په سر او در په در گرځمه

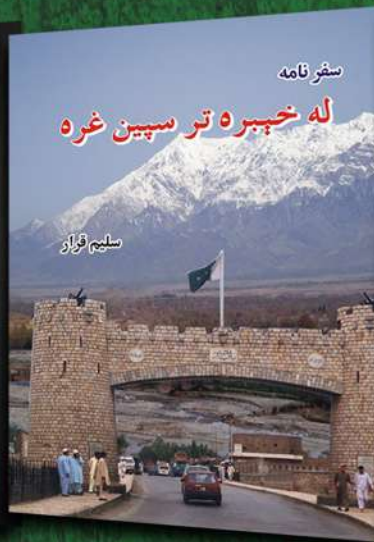
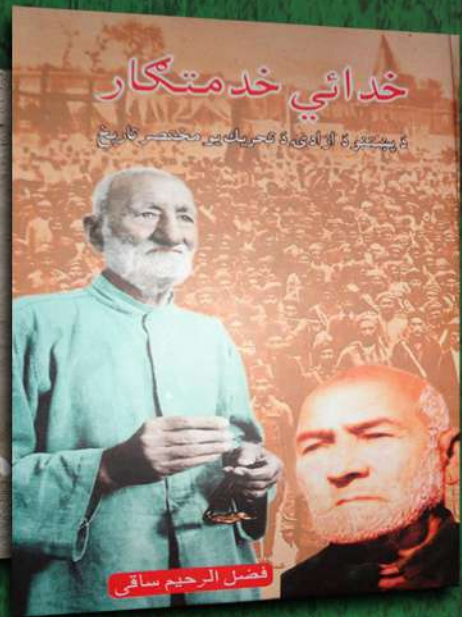
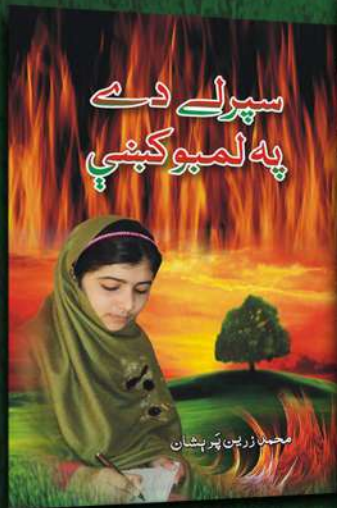
خدا دې زمونږ پخپل وطن کښې امن راولي، چې د پردو وطنونو په شگو کښې مو گلونه نه رژيږي، نه تالا کيږي.

خدايه! د عربو کوهان تش کړې
چې د شنې شونډې يار مې خپل کور ته راځينه

جي! — چې ساعت پس راشي او وائي، "دروازه دې ولې پرانستې ده او اے سي ولې بند دے، نو زه وایم، "غلطي وشوه سرا" که راته وائي، "صرف په ناسته نه کيږي، په بللنگ چکر هم وهه"، زه وایم، "ډېره ښه ده". چې بيا راشي او زه په بللنگ چکر وېم، نوراته وائي، "ته به تشې چکرې لگوي که ډيوټي به هم کوي؟". زه ورته وایم "سوري سرا". که ورته وایم، چې "د رزيل بچيه! دا خوراته تا وئېل"، نو بس ځان لره دې بيا کار وکتلو. بس اوس په دې خبرو ځان شپېلې کوو. هغه هم خوشحاله شي او زه هم په ځامې پاتې شم. — مخکښې به په دې خبرو ډېره غصه راتله، چې نقصان به ئې ټول ما ته رسېدلو. اوس خبره په يو غوږ اوږم، په بل ئې وباسم، نو اوس مې صحت هم لږ ښه شوی دے، خېټه مې غټه شوې ده، خو هغه پښتو مې ډېره ضعیفه شوې ده.

دلته چې څوک راشي، نو بيا ترې ډېر په گرانه سره وځي. د چا هغه خبره چې "اماراتو ته څوک راشي نو اول د ويزې پېسې خلاصوي — بيا کور جوړوي — بيا وروڼو خوښېدو لره ودونه کوي — بيا خپل واده لره مزدوري کوي — مور پلار حج له ليگي — خپل بچي ئې وځي، د هغوي د سکول خرچو او جامې پېزار لره مزدوري کوي — بيا ځان له ذاتي کور جوړوي — بيا اولاد لره د واده کوېژدن غم کوي او په دې چل کښې زندگي په اماراتو کښې خاورې شي.

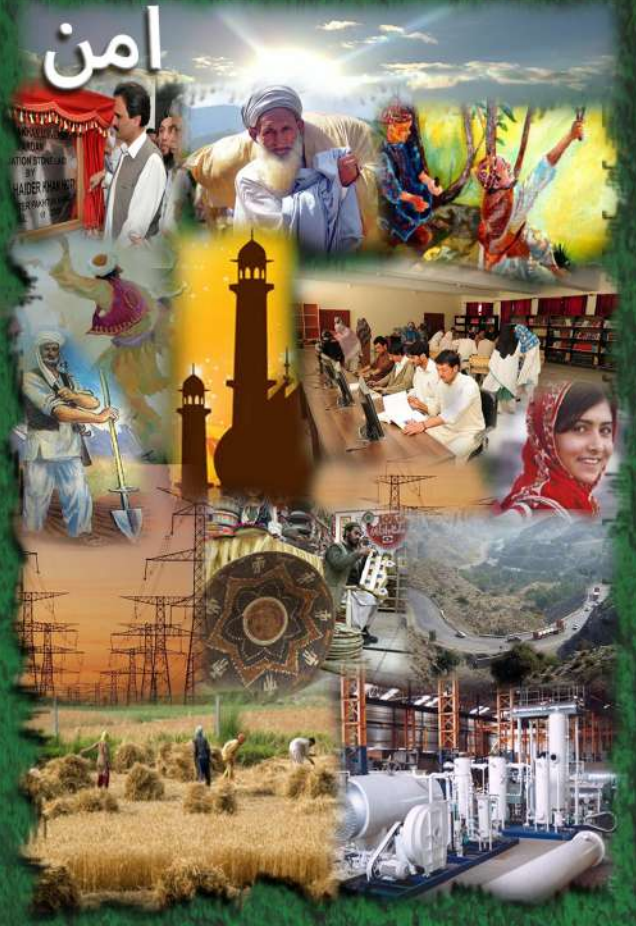
دلته هر څه ډېر دي، خو د يو شي پکښې کم دے — هغه کم د سکون دے. د زړه سکون پکښې نشته. دلته ورته خلق تېنشن وائي. زما يو ملگري وئېل، چې اماراتو ته راغلم، نو ټولو به وئېل، "تېنشن او تېنشن". د يو نه مې تپوس وکړو، چې

پښتو يوه ښه پښتو، مړه او لرغونې ژبه ده
مونږ دا وايو، چې پښتو کښې ډېر توري
نشته، خو داسې نه ده

د وياړ اداره به ډېر زر د **حمنا** پبليکېشنز پښتونخوا له
اړخه د نوموړي ژبپوهه **خاطر مانېروال** په زيار ترتيب
شوې **پښتو اردو لغت** تاسو ته وړاندې کړي
چې د ژبې زده کونکو د پاره به شتره فرهنگي پنگه وي

داسي حالات کڻي چي د پښتنو سيمه د جنگ حالت کښي او د
ترهگرو بريدونو لاندې ده، په صوبه کښي رېکارډ ترقياتي کارونه
کولو باندې مونږ د صوبې ځلمي وزيراعلي **امير حيدر خان هوتي**
ته د زړه له کومي مبارکي وايو

WYAARH advertise
0300 933 9128

عبدالولي خان پوهنتون روښانه پښتونخوا تعليمي پروگرام روايتي هنرمند سکيم پښتونخوا هنرمند سکيم وړان شوي ښونځي او سر کونه ودانول
ضلع تورغر او کوهستان کښي تعليم کونکو چينکو د پاره وظيفي او ښځينه استاذانو له مراعات باچا خان روز کار سکيم پښتونخوا هنرمند روز کار سکيم
آني ډي پارکس ستوري د پښتونخوا سکيم نوے سحر لپ پاپ سکيم مفت ټيکنیکل او وکېشنل تربيتي پروگرام وړان شوي ښونځي او سر کونه ودانول
د هيپيټاټيس سي ناروغو لپاره بېنظير هېلټه سپورټ پروگرام صوبه کښي د مشيني کروندې فروغ بېکم نصرت بهتو آنکالوجي خدمات
نرسنگ او فزيوتھراپي کښي د سکل ډولمپنټ پروگرام تر مخه د وظيفو اجراء صوبه کښي د صنعتي پرمختگ لپاره د طويل المدت قرضونو اسانتياوې

عوامي نېشنل پارټي

قامي لارښود

ډاکټر حيدر علي خان

اېم پي اے

خوازه خېله (سوات) پښتونخوا خېبر

